

Europeiska unionens officiella tidning

L 381

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtiosjunde årgången

28 december 2004

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Rådets förordning (EG) nr 2243/2004 av den 22 december 2004 om ändring av förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter 1
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2244/2004 av den 23 december 2004 om öppnande av tullkvoter för 2005 för import till Europeiska gemenskapen av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Rumänien 8
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2245/2004 av den 27 december 2004 om ändring av bilagorna I, II, III och IV till rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område 10
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2246/2004 av den 27 december 2004 om ändring av förordning (EG) nr 1555/96 vad beträffar tröskelvolymer för tilläggstull för päron, citroner, äpplen och sommarpumpa 12
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2247/2004 av den 27 december 2004 om upphävande av vissa förordningar inom nötköttssektorn och förordning (EEG) nr 3882/90 inom får- och getköttssektorn 14
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2248/2004 av den 27 december 2004 om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för år 2005 för tapioka med ursprung i Thailand 16
- ★ Kommissionens förordning (EG) nr 2249/2004 av den 27 december 2004 om ändring av förordning (EG) nr 686/2004 om övergångsbestämmelser avseende producentorganisationer på marknaden för färsk frukt och färska grönsaker med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen 23

Pris: 18 EUR

(Fortsättning på nästa sida.)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 2250/2004 av den 27 december 2004 om ändring av förordning (EEG) nr 429/90, (EG) nr 2571/97, (EG) nr 174/1999, (EG) nr 2771/1999, (EG) nr 2799/1999, (EG) nr 214/2001, (EG) nr 580/2004, (EG) nr 581/2004 och (EG) nr 582/2004 angående tidsfristen för inlämnandet av anbud och meddelanden till kommissionen** 25

Kommissionens förordning (EG) nr 2251/2004 av den 27 december 2004 om ändring av importtullar inom spannmålssektorn från och med den 28 december 2004 29

II *Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk*

Rådet

2004/903/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 29 november 2004 om undertecknande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och om godkännande och undertecknande av det tillhörande samförståndsavtalet** 32

Avtal mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar 33

Samförståndsavtal 45

2004/904/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 2 december 2004 om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2010** 52

Kommissionen

2004/905/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 14 december 2004 om fastställande av riktlinjer för underrättelser från tillverkare och distributörer om farliga konsumentprodukter till medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG (delgivet med nr K(2004) 4772) ⁽¹⁾** 63

2004/906/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 23 december 2004 om utnämning av ledamöter till yrkesinspektörskommittén för en mandatperiod** 78

2004/907/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 27 december 2004 om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för anordnandet av ett internationellt seminarium om djurskydd inom ramen för avtalet mellan EG och Chile om sanitära och fytosanitära åtgärder som är tillämpliga på handeln med djur, animaliska produkter, växter, vegetabiliska produkter och andra varor samt om djurskydd** ... 80

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2004/908/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 23 december 2004 om skyddsåtgärder i samband med Newcastle-sjuka i Bulgarien** (delgivet med nr K(2004) 5650)⁽¹⁾ 82
-

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ **Rådets gemensamma åtgärd 2004/909/GUSP av den 26 november 2004 om inrättande av en expertgrupp inför ett eventuellt samordnat EU-uppdrag i Irak avseende polisen, rättsstatsprincipen och den civila förvaltningen** 84

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2243/2004

av den 22 december 2004

om ändring av förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 26,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 20 december 1996 antog rådet förordning (EG) nr 2505/96 om öppnande och förvaltning av autonoma gemenskapstullkvoter för vissa jordbruks- och industriprodukter⁽¹⁾. Efterfrågan i gemenskapen på produkterna i fråga bör täckas på ett så gynnsamt sätt som möjligt. Därför bör nya gemenskapstullkvoter med nedsatt tullsats eller nolltullsats öppnas för lämpliga volymer och vissa gällande tullkvoter förlängas, utan att marknaden för dessa produkter störs.
- (2) Kvotmängden för vissa gemenskapstullkvoter är otillräcklig för att tillgodose gemenskapsindustrins behov under den nuvarande kvotperioden. Följaktligen bör dessa tullkvoter ökas med verkan från och med den 1 januari 2005.
- (3) Det är inte längre i gemenskapens intresse att under 2005 fortsätta att bevilja gemenskapstullkvoter för vissa produkter som befriades från tull 2004. Dessa produkter bör därför tas bort från tabellen i bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96.
- (4) Med tanke på det stora antalet ändringar som måste göras bör bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96 av tydlighetsskäl ersättas i sin helhet.
- (5) Med hänsyn till denna förordnings ekonomiska betydelse är det nödvändigt att utnyttja det brådskande fall som avses i punkt I.3 i det protokoll om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen som fogas till fördraget om Europeiska unionen och fördragen om upprättandet av Europeiska gemenskaperna.

- (6) Förordning (EG) nr 2505/96 bör därför ändras i enlighet därmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

För kvotperioden från och med den 1 januari till och med den 30 juni 2005 skall i bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96

- giltighetstiden för tullkvoten 09.2021 vara begränsad till den 30 juni 2005; kvotvolymen för den tullkvoten skall vara oförändrad,
- kvotmängden för tullkvoten 09.2613 vara 400 ton och tullsatsen vara 0 %.

Artikel 3

För kvotperioden från och med den 1 januari till och med den 31 december 2005 skall i bilaga I till förordning (EG) nr 2505/96

- kvotmängden för tullkvoten 09.2023 vara 700 000 st,
- kvotmängden för tullkvoten 09.2603 vara 3 400 ton,
- kvotmängden för tullkvoten 09.2612 vara 500 ton och tullsatsen vara 0 %,
- kvotmängden för tullkvoten 09.2619 vara 80 ton,
- kvotmängden för tullkvoten 09.2620 vara 500 000 st,
- kvotmängden för tullkvoten 09.2621 vara 1 500 ton och giltighetstiden för den tullkvoten vara begränsad till den 31 december 2005,
- kvotmängden för tullkvoten 09.2985 vara 300 000 st och giltighetstiden för den tullkvoten vara begränsad till den 31 december 2005.

⁽¹⁾ EGT L 345, 31.12.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1329/2004 (EUT L 247, 21.7.2004, s. 1).

Artikel 4

Tullkvoterna 09.2605, 09.2606, 09.2607, 09.2609, 09.2614, 09.2918, 09.2957, 09.2966, 09.2993 och 09.2999 skall avslutas från och med den 31 december 2004.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 december 2004.

På rådets vägnar

C. VEERMAN

Ordförande

BILAGA

"BILAGA I

Löpnummer	KN-nummer	Taric- under- uppdel- ning	Varuslag	Kvotvolym	Kvottull (%)	Kvotperiod
09.2021	ex 7011 20 00	45	Bildskärmar av glas med ett diagonalmått av 72 cm ($\pm$ 0,2 cm) mätt från ytterkant till ytterkant, en genomskinlighet av 56,8% ($\pm$ 3%) vid en referenstjocklek på glaset av 10,16 mm	70 000 st	0	1.1.–30.6.2005
09.2022	ex 8504 90 11	20	Ferritkärnor för tillverkning av avböjningsspolar (*)	2 400 000 st (*)	0	1.7.2004– 30.6.2005
09.2023	ex 8540 91 00	34	Platta masker med en längd av 597,1 ($\pm$ 0,2 mm) och en höjd av 356,2 ($\pm$ 0,2 mm), som ytterst på den centrala vertikala axeln är försedda med skåror (slots) med en bredd av 179,1 ($\pm$ 9) μ m	700 000 st	0	1.1.–31.12.2005
09.2602	ex 2921 51 19	10	O-Fenylendiamin	1 800 ton	0	1.1.–31.12.
09.2603	ex 2931 00 95	15	Bis(3-trietoxisilylpropyl)tetrasulfid	3 400 ton	0	1.1.–31.12.2005
09.2604	ex 3905 30 00	10	Poly(vinylalkohol), delvis bunden till natriumsaltet av 5-(4-azido-2-sulfobensyliden)-3-(formylpropyl)-rodanin genom en acetalörening	100 ton	0	1.1.–31.12.
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Klorometylen)dimetylammoniumklorid	100 ton	0	1.1.–31.12.
09.2611	ex 2826 19 00	10	Kalciumfluorid i pulverform, som sammanlagt innehåller högst 0,25 mg aluminium, magnesium och natrium per kg	55 ton	0	1.1.–31.12.
09.2612	ex 2921 59 90	30	3,3'-Diklorobensidindihydroklorid	500 ton	0	1.1.–31.12.2005
09.2613	ex 2932 99 70	40	1,3:2,4-Bis-O-(3,4-dimetylbensyliden)-D-glucitol	400 ton	0	1.1.–30.6.2005
09.2615	ex 2934 99 90	70	Ribonukleinsyra	110 ton	0	1.1.–31.12.
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polydimetylsiloxan med en polymeriseringsgrad på 2 800 monomera enheter ($\pm$ 100)	1 300 ton	0	1.1.–31.12.
09.2618	ex 2918 19 80	40	(R)-2-Kloromandelsyra	100 ton	0	1.1.–31.12.
09.2619	ex 2934 99 90	71	2-Tienylacetonitril	80 ton	0	1.1.–31.12.
09.2620	ex 8526 91 90	10	Enheter till GPS-system med positionsbestämmande funktion	500 000 st	0	1.1.–31.12.
09.2621	ex 3812 30 80	50	Aluminiummagnesiumzinkhydroxidkarbonathydrat, överdraget med ett ytaktivt ämne	1 500 ton	0	1.1.–31.12.2005
09.2622	ex 1108 12 00	10	Majsstärkelse innehållande minst 40 men högst 60 viktprocent olösliga kostfibrer	600 ton	0	1.1.–31.12.2005
09.2623	ex 2710 19 61 ex 2710 19 63	10 10	Eldningsolja innehållande högst 2 viktprocent svavel, avsedda att användas för tillverkning av bränslen för sjöfarten (*)	80 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2624	2912 42 00		Etylvanillin (3-etoxy-4-hydroxibensaldehyd)	352 ton	0	1.1.–31.12.

Löpnummer	KN-nummer	Taric- under- uppdel- ning	Varuslag	Kvotvolym	Kvottull (%)	Kvotperiod
09.2625	ex 3920 20 21	20	Film av polymerer av polypropen, biaxialt orienterad, med en tjocklek av minst 3,5 men mindre än 15 µm och en bredd av minst 490 men högst 620 mm, för tillverkning av filmkondensatorer ^(a)	170 ton	0	1.1.–31.12.
09.2626	ex 4205 00 00	10	Tillskurna bitar av läder av nöthud, färgat gråblått eller beige och med pressad narv, avsedda för tillverkning av produkter enligt nr 9401 20 00	400 000 st	0	1.1.–31.12.
09.2627	ex 7011 20 00	55	Bildskärmar av glas med ett diagonalmått av 814,8 (± 1,5 mm) mätt från ytterkant till ytterkant, en genomskinlighet av 51,1 (± 2,2 %) vid en referenstjocklek på glaset av 12,5 mm	500 000 st	0	1.1.–31.12.
09.2628	ex 7019 52 00	10	Vävnader av glasfibrer överdragna med plast, vägande 120 g/m ² (± 10 g/m ²), av sådana slag som används för tillverkning av upprullbara insektsnät och insektsnät med fast ram	350 000 m ²	0	1.1.–31.12.
09.2629	ex 7616 99 90	85	Hopskjutbara handtag av aluminium, avsedda att användas för tillverkning av reseffekter ^(a)	240 000 st	0	1.1.–31.12.
09.2630	ex 3908 90 00	30	Termoplastisk polyamidharts med en flampunkt av mer än 750 °C, avsett att användas för tillverkning av avböjningsspolar för katodstrålerör ^(a)	40 ton	0	1.1.–30.6.2005
09.2703	ex 2825 30 00	10	Vanadinoxider och vanadinhydroxider, avsedda uteslutande för tillverkning av legeringar ^(a)	13 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2713	ex 2008 60 19	10	Söta körsbär, marinerade i alkohol, med en diameter av högst 19,9 mm, urkärnade, avsedda för tillverkning av chokladvaror ^(a) : — med ett sockerinnehåll av mer än 9 viktprocent — med ett sockerinnehåll av högst 9 viktprocent	2 000 ton	10 ⁽¹⁾	1.1.–31.12.
	ex 2008 60 39	10			10	
09.2719	ex 2008 60 19	20	Surkörsbär (<i>Prunus cerasus</i>), marinerade i alkohol, med en diameter av högst 19,9 mm, avsedda för tillverkning av chokladvaror ^(a) : — med ett sockerinnehåll av mer än 9 viktprocent — med ett sockerinnehåll av högst 9 viktprocent	2 000 ton	10 ⁽¹⁾	1.1.–31.12.
	ex 2008 60 39	20			10	
09.2727	ex 3902 90 90	93	Syntetisk polyalfaolefin med en viskositet av minst $38 \times 10^{-6} \text{ m}^2 \text{ s}^{-1}$ (38 centistoke) vid 100 °C, bestämd enligt ASTM D 445	10 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2799	ex 7202 49 90	10	Ferrokrom innehållande minst 1,5 men högst 4 viktprocent kol och högst 70 viktprocent krom	50 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2809	ex 3802 90 00	10	Syraaktiverad montmorillonit, avsedd att användas för tillverkning av självkopierande papper ^(a)	10 000 ton	0	1.1.–31.12.

Löpnummer	KN-nummer	Taric- under- uppdel- ning	Varuslag	Kvotvolym	Kvottull (%)	Kvotperiod
09.2829	ex 3824 90 99	19	Extrakt i fast form, olösligt i alifatiska lösningsmedel, av den återstod som erhålls vid extraktion av kolofonium ur trä, med följande egenskaper: — en halt av hartssyra av högst 30 viktprocent, — ett syratal av högst 110 och — en smältpunkt av minst 100 °C	1 600 ton	0	1.1.–31.12.
09.2837	ex 2903 49 80	10	Bromklormetan	450 ton	0	1.1.–31.12.
09.2841	ex 2712 90 99	10	Blandning av 1-alkener innehållande minst 80 viktprocent 1-alkener med en kedjelängd av 20 och 22 kolatomer	10 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2849	ex 0710 80 69	10	Svampar av arten <i>Auricularia polytricha</i> (även ångkokta eller kokta i vatten), frysta, avsedda att användas för beredning av färdiga maträtter ^(a) ^(b)	700 ton	0	1.1.–31.12.
09.2851	ex 2907 12 00	10	O-Kresol med en renhetsgrad av minst 98,5 viktprocent	20 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2853	ex 2930 90 70	35	Glutation	15 ton	0	1.1.–31.12.
09.2881	ex 3901 90 90	92	Klorsulfoonerat polyeten	6 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-Diklor-3-etyl-6-nitrofenol, i pulverform	90 ton	0	1.1.–31.12.
09.2889	3805 10 90	—	Sulfatterpentin	20 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2904	ex 8540 11 19	95	Färgkatodstrålerör med flat bildskärm, med ett skärmbredd/höjdförhållande på 4/3, ett diagonalmått på bildskärmen av minst 79 cm men högst 81 cm och en böjradie av minst 50 m	8 500 st	0	1.1.–31.12.
09.2913	ex 2401 10 41 ex 2401 10 49 ex 2401 10 50 ex 2401 10 70 ex 2401 10 90 ex 2401 20 41 ex 2401 20 49 ex 2401 20 50 ex 2401 20 70 ex 2401 20 90	10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	Råtobak, ostripad eller helt eller delvis stripad, med ett tullvärde av minst 450 euro/100 kg netto, avsedd att användas som omblad eller täckblad i tillverkningen av varor enligt nr 2402 10 00 ^(a)	6 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2914	ex 3824 90 99	26	Vattenlösning innehållande minst 40 viktprocent torrt betainextrakt och minst 5 men högst 30 viktprocent organiska eller oorganiska salter	38 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2917	ex 2930 90 13	90	Cystin	600 ton	0	1.1.–31.12.
09.2919	ex 8708 29 90	10	Vikbälgar, avsedda att användas för tillverkning av ledade bussar ^(a)	2 600 st	0	1.1.–31.12.
09.2933	ex 2903 69 90	30	1,3-Diklorbensen	2 600 ton	0	1.1.–31.12.

Löpnummer	KN-nummer	Taric- under- uppdel- ning	Varuslag	Kvotvolym	Kvottull (%)	Kvotperiod
09.2935	3806 10 10	—	Kolofonium och hartssyror erhållna från färska barrträdsbalsamer	120 000 ton	0	1.1.–30.6.
09.2935	3806 10 10	—	Kolofonium och hartssyror erhållna från färska barrträdsbalsamer	80 000 ton	0	1.7.–31.12.
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-Xylos	400 ton	0	1.1.–31.12.
09.2947	ex 3904 69 90	95	Poly(vinylidenfluorid) i form av pulver, avsedd att användas för tillverkning av färger eller lacker för applicering på metall ^(e)	1 300 ton	0	1.1.–31.12.
09.2950	ex 2905 59 10	10	2-Kloretanol, avsedd att användas för tillverkning av flytande tioplaster enligt nr 4002 99 90 ^(e)	8 400 ton	0	1.1.–31.12.
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO)	300 ton	0	1.1.–31.12.
09.2964	ex 5502 00 80	20	Cellulosafiberkabel framställd genom utspinning i organisk fällvätska (Lyocell), avsedd att användas i pappersindustrin ^(e)	1 200 ton	0	1.1.–31.12.
09.2975	ex 2918 30 00	10	Bensofenon-3,3':4,4'-tetrakarboxylsyradianhydrid	500 ton	0	1.1.–31.12.
09.2976	ex 8407 90 10	10	Fyrtakts bensinmotorer med en cylindervolym av högst 250 cm ³ , för framställning av gräsklippare enligt nr 8433 11 eller slättermaskiner med motor enligt nr 8433 20 10 ^(e)	750 000 st ^(e)	0	1.7.2004– 30.6.2005
09.2979	ex 7011 20 00	15	Bildskärmar av glas med ett diagonalmått av 81,5 cm ($\pm 0,2$ cm) mätt från ytterkant till ytterkant, en genomskinlighet av 80 % (± 3 %) vid en referenstjocklek på glaset av 11,43 mm	600 000 st	0	1.1.–31.12.
09.2981	ex 8407 33 90 ex 8407 90 80 ex 8407 90 90	10 10 10	Förbränningskolvmotorer med gnisttändning och med fram- och återgående eller roterande kolvar, med en cylindervolym av minst 300 cm ³ och en effekt av minst 6 men högst 15,5 kW, för framställning av — med förarsäte försedda självgående gräsklippningsmaskiner (traktorgräsklippare) enligt nr 8433 11 51, — traktorer enligt nr 8701 90 11 vilkas huvudsakliga arbetsuppgift är gräsklippning, eller — slättermaskiner med fyrtaktsmotor med en cylindervolym av minst 300 cm ³ enligt nr 8433 20 10 ^(e)	210 000 st	0	1.1.–31.12.
09.2985	ex 8540 91 00	33	Platta masker med en längd av 685,6 mm ($\pm 0,2$ mm) eller av 687,2 mm ($\pm 0,2$ mm) och en höjd av 406,9 mm ($\pm 0,2$ mm) eller av 408,9 mm ($\pm 0,2$ mm), som ytterst på den centrala vertikala axeln är försedda med skårer (slots) med en bredd av 174 μ m (± 8 μ m)	300 000 st	0	1.1.–31.12.2005

Löpnummer	KN-nummer	Taric- under- uppdel- ning	Varuslag	Kvotvolym	Kvottull (%)	Kvotperiod
09.2986	ex 3824 90 99	76	Blandningar av tertiära aminer innehållande — minst 60 viktprocent dodecyldimetylamin, — minst 20 viktprocent dimetyl(tetradecyl)amin, — minst 0,5 viktprocent hexadecyldimetylamin, avsedda att användas för tillverkning av aminoxider ^(a)	14 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2992	ex 3902 30 00	93	Sampolymer av propen och buten, innehållande minst 60 men högst 68 viktprocent propen och minst 32 men högst 40 viktprocent buten, med en smältviskositet av högst 3 000 mPa vid 190 °C, bestämd enligt ASTM D 3236-metoden, avsedd att användas som bindemedel vid tillverkning av varor enligt nr 4818 40 ^(a)	1 000 ton	0	1.1.–31.12.
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Tangentbord — med ett skikt av silikon och med tangenter av polykarbonat, eller — helt av silikon eller helt av polykarbonat, med tryckta tangenter, avsedda för tillverkning eller reparation av mobiltelefoner enligt nr 8525 20 91 ^(a)	20 000 000 st	0	1.1.–31.12.
09.2998	ex 2924 29 95	80	3-Hydroxi-5'-kloro-2',4'-dimetoxi-2-naftanilid	26 ton	0	1.1.–31.12.

^(a) Övervakningen av användningen för detta särskilda ändamål skall ske i enlighet med de tillämpliga gemenskapsbestämmelserna.

^(b) Tullkvoten får dock inte tas i anspråk då beredningen utförs av detaljhandels- eller restaurangrörelser.

^(c) De kvantiteter varor som omfattas av denna kvot och övergår till fri omsättning från och med den 1 juli 2004 i enlighet med förordning (EG) nr 1329/2004 skall till fullo räknas av mot denna kvantitet.

⁽¹⁾ Den särskilda tilläggstullen är tillämplig.”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2244/2004**av den 23 december 2004****om öppnande av tullkvoter för 2005 för import till Europeiska gemenskapen av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Rumänien**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3448/93 av den 6 december 1993 om systemet för handeln med vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av rådets beslut 98/626/EG av den 5 oktober 1998 om antagande av protokollet om anpassning av handelsaspekterna i Europaavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Rumänien, å andra sidan, för att beakta Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till Europeiska unionen och resultaten av jordbruksförhandlingarna inom Uruguayrundand, däribland förbättringarna av den befintliga förmånsordningen⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Protokoll 3 om handeln med bearbetade jordbruksprodukter till Europaavtalet med Rumänien, ändrat genom protokollet om anpassning av handelsaspekterna i det avtalet, föreskriver en sänkning av den jordbruksrelaterade delen av de tullar som skall tillämpas vid import av vissa bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Rumänien, inom gränserna för tullkvoterna. Dessa kvoter bör öppnas för 2005.

- (2) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾ fastställs bestämmelserna för förvaltningen av tullkvoter. Det bör tillses att de tullkvoter som öppnas genom denna förordning förvaltas i enlighet med dessa bestämmelser.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för övergripande frågor rörande handeln med bearbetade jordbruksprodukter som inte omfattas av bilaga I.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De årliga gemenskapstullkvoterna för de bearbetade jordbruksprodukter med ursprung i Rumänien som förtecknas i bilagan skall öppnas från och med den 1 januari 2005 till och med den 31 december 2005 i enlighet med de villkor som anges i den bilagan.

Artikel 2

De gemenskapstullkvoter som avses i artikel 1 skall förvaltas av kommissionen i enlighet med artiklarna 308a, 308b och 308c i förordning (EEG) nr 2454/93.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 december 2004.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT L 318, 20.12.1993, s. 18. Förordningen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2580/2000 (EGT L 298, 25.11.2000, s. 5).

⁽²⁾ EGT L 301, 11.11.1998, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2286/2003 (EUT L 343, 31.12.2003, s. 1).

BILAGA

Löpnummer	KN-nr	Varuslag	Kvot för 2005 (ton)	Tillämplig tullsats ⁽¹⁾
09.5431	ex 1704	Sockerkonfektyrer (inbegripet vit choklad), inte innehållande kakao, med undantag av lakritsextrakt innehållande mer än 10 viktprocent sackaros, men utan andra tillsatser, enligt KN-nr 1704 90 10 (*)	2 100	0 + EAR
09.5433	ex 1806	Choklad och andra livsmedelsberedningar innehållande kakao (*), med undantag av varor enligt KN-nr 1806 10 15 och 1806 20 70	1 500	0 + EAR
09.5435	ex 1902	Pastaprodukter, även kokta, fyllda eller på annat sätt beredda, med undantag av fylld pasta enligt KN-nr 1902 20 10 och 1902 20 30; couscous, även beredd	600	0 + EAR
09.5437	ex 1904	Livsmedelsberedningar erhållna genom svällning eller rostning av spannmål eller spannmålsprodukter (t.ex. majsflingor); spannmål, annan än majs, i form av korn eller flingor eller andra bearbetade korn (med undantag av mjöl), förkokt eller på annat sätt beredd, inte nämnd eller inbegripen någon annanstans, med undantag av varor enligt KN-nr 1904 20 10	438	0 + EAR
09.5439	1905	Bröd, kakor, kex och andra bakverk, även innehållande kakao; nattvardsbröd, tomma oblatkapslar av sådana slag som är lämpliga för farmaceutiskt bruk, sigilloblater och liknande produkter	1 875	0 + EAR
09.5441	2101 30 19 2101 30 99	Rostade kaffesurrogat Extrakter, essenser och koncentrat av rostade kaffesurrogat, med undantag av varor av rostad cikoriarot	163	0 + EAR
09.5443	2105 00	Glassvaror, även innehållande kakao	114	0 + EAR
09.5445	0405 20 10 0405 20 30 ex 2106 ex 3302 10 3302 10 29	Bredbara smörfettsprodukter med en fetthalt av minst 39 viktprocent men högst 75 viktprocent Livsmedelsberedningar, inte nämnda eller inbegripna någon annanstans, med undantag av varor enligt KN-nr 2106 10 20, 2106 90 20 och 2106 90 92, andra än sirap och andra sockerlösningar med tillsats av aromämnen eller färgämnen (*) Blandningar av luktämnen samt blandningar (inbegripet alkohollösningar) på basis av ett eller flera luktämnen, av sådana slag som används som råvaror inom industrin: Andra	1 050	0 + EAR
09.5447	2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Alkoholfria drycker, med undantag av frukt- och bärsaft samt grönsakssaft enligt KN-nr 2009, innehållande varor enligt nr 0401-0404 eller fett av varor enligt nr 0401-0404	100	0 + EAR

(¹) EAR = Den reducerade jordbruksrelaterade avgiftsdelen (beräknad utifrån de basbelopp som anges i protokoll 3 till avtalet), som skall tillämpas inom kvoternas kvantitetsgränser. För den reducerade jordbruksrelaterade avgiftsdelen gäller de maximitullsats som i förekommande fall anges i den gemensamma tulltaxan, varvid det för varor enligt KN-nr 1704 10 91, 1704 10 99, 2105 00 10, 2105 00 91 eller 2106 90 10 är de i avtalet angivna maximitullsatserna som gäller.

(*) Med undantag av varor innehållande minst 70 viktprocent sackaros (inbegripet invertsocker uttryckt som sackaros), enligt KN-nr ex 1704 90 51, ex 1704 90 99, ex 1806 20 80, ex 1806 20 95, ex 1806 90 90 eller ex 2106 90 98.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2245/2004

av den 27 december 2004

om ändring av bilagorna I, II, III och IV till rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾, särskilt artikel 74 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Bilaga I till förordning (EG) nr 44/2001 innehåller en förteckning över nationella bestämmelser om domstols behörighet. Bilaga II innehåller en förteckning över de domstolar eller behöriga myndigheter i medlemsstaterna som är behöriga att pröva ansökningar om verkställbarhetsförklaring. Bilaga III innehåller en förteckning över de domstolar som är behöriga att pröva ansökningar om ändring av sådana beslut och bilaga IV innehåller en uppräkningslista av på vilket sätt en sådan talan får föras.
- (2) Bilagorna I, II, III och IV till förordning (EG) nr 44/2001 ändrades genom 2003 års anslutningsakt för att utsträckas till att omfatta nationella bestämmelser om domstols behörighet, domstolar och behöriga myndigheter och rättsmedel i de anslutande staterna.
- (3) Frankrike, Lettland, Litauen, Slovenien och Slovakien har meddelat kommissionen ändringar av förteckningarna i bilagorna I, II, III och IV.
- (4) Förordning (EG) nr 44/2001 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 44/2001 ändras på följande sätt:

1. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

a) Strecksatsen om Lettland skall ersättas med följande:

⁽¹⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.

”— I Lettland: paragraf 27 och punkterna 3, 5, 6 och 9 i paragraf 28 i civilprocesslagen (*Civilprocesa likums*).”

b) Strecksatsen om Slovenien skall ersättas med följande:

”— I Slovenien: artikel 48.2 i lagen om internationell privat- och processrätt (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) jämförd med artikel 47.2 i civilprocesslagen (*Zakon o pravnem postopku*) och artikel 58.1 i lagen om internationell privat- och processrätt (*Zakon o medarodnem zasebnem pravu in postopku*) jämförd med artikel 57.1 och artikel 47.2 i civilprocesslagen (*Zakon o pravnem postopku*).”

c) Strecksatsen om Slovakien skall ersättas med följande:

”— I Slovakien: artiklarna 37 till 37e i lag nr 97/1963 om internationell privaträtt och hithörande rättegångsregler.”

2. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

a) Strecksatsen om Frankrike skall ersättas med följande:

”— I Frankrike:

a) hos *greffier en chef du tribunal de grande instance*,

b) hos *président de la chambre départementale de grande instance* i fråga om ansökningar om verkställighetsförklaring för officiella handlingar som har upprättats av notarier.”

b) Strecksatsen om Slovenien skall ersättas med följande:

”— I Slovenien: *okrožno sodišče*.”

c) Strecksatsen om Slovakien skall ersättas med följande:

”— I Slovakien: *okresný súd*.”

3. Bilaga III skall ändras på följande sätt:

a) Strecksatsen om Frankrike skall ersättas med följande:

”— I Frankrike:

- a) *Cour d'appel* i fråga om avgöranden som innebär att ansökan beviljas,
- b) hos ordföranden i *tribunal de grande instance* i fråga om avgöranden som innebär att ansökan avslås.”

b) Strecksatsen om Litauen skall ersättas med följande:

”— I Litauen: *Lietuvos apeliacinis teismas*.”

c) Strecksatsen om Slovenien skall ersättas med följande:

”— I Slovenien: *okrožno sodišče*.”

d) Strecksatsen om Slovakien skall ersättas med följande:

”— I Slovakien: *okresný súd*.”

4. Bilaga IV skall ändras på följande sätt:

a) Strecksatsen om Litauen skall ersättas med följande:

”— I Litauen genom överklagande hos *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*.”

b) Strecksatsen om Slovenien skall ersättas med följande:

”— I Slovenien genom överklagande hos *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*.”

c) Strecksatsen om Slovakien skall ersättas med följande:

”— I Slovakien genom *dovolanie*.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2246/2004**av den 27 december 2004****om ändring av förordning (EG) nr 1555/96 vad beträffar tröskelvolymer för tilläggstull för päron, citroner, äpplen och sommarpumpa**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 33.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens förordning (EG) nr 1555/96 av den 30 juli 1996 om tillämpningsföreskrifter för systemet med tilläggstull vid import inom sektorn för frukt och grönsaker⁽²⁾, skall importen av de produkter som anges i bilagan till den förordningen övervakas. Denna övervakning skall ske enligt bestämmelserna i artikel 308d i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽³⁾.
- (2) För tillämpning av artikel 5.4 i det jordbruksavtal⁽⁴⁾ som slöts inom ramen för de multilaterala förhandlingarna i Uruguayrundan, och på grundval av de senast tillgängliga

uppgifterna för 2001, 2002 och 2003, bör tröskelvolymer för tilläggstull för päron, citroner, äpplen och sommarpumpa ändras.

- (3) Förordning (EG) nr 1555/96 bör därför ändras.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 1555/96 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EGT L 193, 3.8.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1844/2004 (EUT L 322, 23.10.2004, s. 12).

⁽³⁾ EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2286/2003 (EUT L 343, 31.12.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

BILAGA

"BILAGA

Utan att tillämpningen av reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen påverkas skall varuslaget endast anses som vägledande. Tillämpningsområdet för tilläggstullen i denna bilaga avgörs genom KN-numrens omfattning vid den tidpunkt då den här förordningen antogs. När KN-numret föregås av 'ex' skall tillämpningsområdet för tilläggstullen fastställas på grundval av såväl KN-numrets omfattning som motsvarande tillämpningsperiod.

Löpnummer	KN-nr	Varuslag	Tillämpningsperioder	Tröskelvolymer (ton)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomater	— 1 oktober till 31 maj	596 477
78.0020			— 1 juni till 30 september	552 167
78.0065	ex 0707 00 05	Gurka	— 1 maj till 31 oktober	39 640
78.0075			— 1 november till 30 april	30 932
78.0085	ex 0709 10 00	Kronärtskockor	— 1 november till 30 juni	2 071
78.0100	0709 90 70	Sommarpumpa	— 1 januari till 31 december	65 658
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Apelsiner	— 1 december till 31 maj	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementiner	— 1 november till slutet av februari	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariner (inbegripet tangeriner och satsumas); wikings och hybrider som liknar citrusfrukter	— 1 november till slutet av februari	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Citroner	— 1 juni till 31 december	341 887
78.0160			— 1 januari till 31 maj	13 010
78.0170	ex 0806 10 10	Bordsdruvor	— 21 juli till 20 november	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Äpplen	— 1 januari till 31 augusti	730 999
78.0180			— 1 september till 31 december	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Päron	— 1 januari till 30 april	274 921
78.0235			— 1 juli till 31 december	28 009
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikoser	— 1 juni till 31 juli	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Körsbär, andra än surkörsbär	— 21 maj till 10 augusti	32 863
78.0270	ex 0809 30	Persikor, inbegripet nektariner	— 11 juni till 30 september	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Plommon och sviskon	— 11 juni till 30 september	51 276"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2247/2004

av den 27 december 2004

om upphävande av vissa förordningar inom nötköttssektorn och förordning (EEG) nr 3882/90 inom får- och getköttssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

496/2003⁽¹⁴⁾ krävs inte längre för att den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött skall fungera korrekt.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

- (2) Förordning (EEG) nr 3882/90⁽¹⁵⁾ om övervakning av priserna på importerade lamm är överflödig, eftersom kommissionen inte längre fastställer några avgifter för import av levande får och fårskt, kylt eller fryst fårkött. Dessutom har det noterats att de importpriser som rapporteras av medlemsstaterna inom ramen för denna förordning inte innebär något mervärde, eftersom dessa priser medför ett avsevärt arbete och omfattande kostnader för de olika förvaltningar som deltar i insamlingen och rapporteringen av uppgifterna. Därför bör skyldigheten för dessa medlemsstater att anmäla dessa priser avskaffas.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artiklarna 28.2, 29.2, 33.12 och artikel 41 i denna,

- (3) För tydlighetens och rättssäkerhetens skull bör ovan nämnda förordningar därför upphävas.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får och getkött⁽²⁾, särskilt artiklarna 15 och 24 i denna, och

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött och Förvaltningskommittén för får och getter.

av följande skäl:

- (1) Förordningarna (EEG) nr 2182/77⁽³⁾, (EEG) nr 2173/79⁽⁴⁾, (EEG) nr 2326/79⁽⁵⁾, (EEG) nr 2539/84⁽⁶⁾, (EEG) nr 2824/85⁽⁷⁾, (EG) nr 2271/95⁽⁸⁾, (EG) nr 773/96⁽⁹⁾, (EG) nr 793/97⁽¹⁰⁾, (EG) nr 1495/97⁽¹¹⁾, (EG) nr 23/2001⁽¹²⁾, (EG) nr 252/2002⁽¹³⁾ och (EG) nr

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordningarna (EEG) nr 2182/77, (EEG) nr 2173/79, (EEG) nr 2326/79, (EEG) nr 2539/84, (EEG) nr 2824/85, (EEG) nr 3882/90, (EG) nr 2271/95, (EG) nr 773/96, (EG) nr 793/97, (EG) nr 1495/97, (EG) nr 23/2001, (EG) nr 252/2002 och (EG) nr 496/2003 skall upphöra att gälla.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(1) EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1899/2004 (EUT L 328, 30.10.2004, s. 67).
 (2) EGT L 341, 22.12.2001, s. 3. Förordningen senast ändrad genom 2003 års anslutningsakt.
 (3) EGT L 251, 1.10.1977, s. 60. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95 (EGT L 248, 14.10.1995, s. 39).
 (4) EGT L 251, 5.10.1979, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95.
 (5) EGT L 266, 24.10.1979, s. 5.
 (6) EGT L 238, 6.9.1984, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2417/95.
 (7) EGT L 268, 10.10.1985, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 251/93 (EGT L 28, 5.2.1993, s. 47).
 (8) EGT L 231, 28.9.1995, s. 23. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1185/98 (EGT L 164, 9.6.1998, s. 11).
 (9) EGT L 104, 27.4.1996, s. 19. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1349/96 (EGT L 174, 12.7.1996, s. 13).
 (10) EGT L 114, 1.5.1997, s. 29.
 (11) EGT L 202, 30.7.1997, s. 35.
 (12) EGT L 3, 6.1.2001, s. 7. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1840/2001 (EGT L 251, 20.9.2001, s. 4).
 (13) EGT L 40, 12.2.2002, s. 6.

(14) EUT L 74, 20.3.2003, s. 3.

(15) EGT L 367, 29.12.1990, s. 127. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 3890/92 (EGT L 391, 31.12.1992, s. 51).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2248/2004

av den 27 december 2004

om öppnande och förvaltning av en gemenskapstullkvot för år 2005 för tapioka med ursprung i Thailand

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats⁽¹⁾, särskilt artikel 1.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har, inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Världshandelsorganisationen, åtagit sig att öppna en tullkvot på 21 miljoner ton för produkter enligt KN-nummer 0714 10 10, 0714 10 91 och 0714 10 99 med ursprung i Thailand och per fyraårsperiod inom vilken tullsatsen skall minskas till 6 %. Kvoten skall öppnas och förvaltas av kommissionen.
- (2) Förvaltningssystemet skall säkra att endast produkter som har sitt ursprung i Thailand kan importeras inom kvoten. Därför bör importlicenser även fortsättningsvis endast beviljas på villkor att en exportlicens utfärdad av de thailändska myndigheterna uppvisas och att förlagan till licensen har meddelats till kommissionen.
- (3) Importen till gemenskapsmarknaden av de berörda produkterna har traditionellt förvaltats per kalenderår och det är lämpligt att behålla detta system. En kvot för år 2005 bör därför öppnas.
- (4) Ett villkor för import av produkter enligt KN-nummer 0714 10 10, 0714 10 91 och 0714 10 99 bör vara att det uppvisas en importlicens i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000 av den 9 juni 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser samt förutfastställelselicenser för jordbruksprodukter och kommissionens förordning (EG) nr 1342/2003 av den 28 juli 2003 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med im-

port- och exportlicenser för spannmål och ris⁽²⁾ och kommissionens förordning (EG) nr 1342/2003 av den 28 juli 2003 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris⁽³⁾.

- (5) Mot bakgrund av gjorda erfarenheter och med hänsyn till att gemenskapens koncession fastställer en total kvantitet för fyra år med en högsta årlig kvantitet på 5 500 000 ton, är det lämpligt att fortsätta tillämpa de åtgärder som gör det möjligt dels att, under vissa omständigheter, underlätta övergången till fri omsättning för de produktkvantiteter som överstiger de mängder som uppgivits i importlicenserna, dels att godkänna en överföring av de kvantiteter som motsvarar skillnaden mellan de mängder som uppges i importlicenserna och de mindre mängder som faktiskt importerats.
- (6) För att säkerställa att avtalet tillämpas korrekt är det nödvändigt att inrätta ett strikt och systematiskt kontrollsystem som tar hänsyn till uppgifterna i den thailändska exportlicensen och till de thailändska myndigheternas praxis vid utfärdandet av exportlicenser.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ÖPPNANDE AV KVOTEN

Artikel 1

1. En tullkvot skall öppnas för perioden 1 januari–31 december 2005 för import av 5 500 000 ton tapioka enligt KN-nummer 0714 10 10, 0714 10 91 och 0714 10 99 med ursprung i Thailand.

⁽²⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1741/2004 (EUT L 311, 8.10.2004, s. 17).

⁽³⁾ EUT L 189, 29.7.2003, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1092/2004 (EUT L 209, 11.6.2004, s. 9).

⁽¹⁾ EGT L 146, 20.6.1996, s. 1.

Värdetullen för kvoten skall vara 6 %.

Kvoten skall ha löpnummer 09.4008.

2. De produkter som avses i punkt 1 skall omfattas av den ordning som föreskrivs i denna förordning, på villkor att de importerats enligt importlicenser vilka utfärdats mot uppvisande av en exportlicens för export till gemenskapen, vilken skall ha utfärdats av Department of Foreign Trade, Ministry of Commerce, Government of Thailand, nedan kallad "exportlicens".

KAPITEL II

EXPORTLICENSER

Artikel 2

1. Exportlicensen skall utfärdas i ett original och i minst en kopia i enlighet med förlagan i bilagan.

Blankettens format skall vara ca 210 × 297 mm. Originallet skall upprättas på vitt papper med gult guillocherat bakgrundstryck som gör varje förfalskning med mekaniska eller kemiska metoder synlig.

2. Exportlicensen skall fyllas i på engelska.

3. Originallicensen och kopiorna skall fyllas i antingen på maskin eller för hand. I det senare fallet skall de fyllas i med bläck och med versaler.

4. Varje exportlicens skall innehålla ett förtryckt serienummer. Det skall dessutom i det översta fältet innehålla ett licensnummer. Kopiorna skall ha samma nummer som originalet.

Artikel 3

1. En exportlicens som utfärdas under perioden 1 januari–31 december 2005 skall vara giltig i 120 dagar från och med utfärdandedagen. Utfärdandedagen skall räknas in i licensens giltighetstid.

Licensen skall endast vara giltig om fälten är korrekt ifyllda och om den är attesterad enligt punkt 2. Utskeppningsvikten skall anges med siffror och med bokstäver.

2. Exportlicensen är korrekt attesterad om utfärdandedagen uppges och om den är stämplad av det utfärdande organet och är undertecknad av den eller de personer som är bemyndigade att underteckna den.

KAPITEL III

IMPORTLICENSER

Artikel 4

Ansökningar om importlicenser för produkter enligt KN-nummer 0714 10 10, 0714 10 91 och 0714 10 99 med ursprung i Thailand skall göras i enlighet med förordningarna (EG) nr 1291/2000 och (EG) nr 1342/2003 och skall lämnas in till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna samt åtföljas av exportlicensen i original.

Exportlicensen i original skall behållas av den myndighet som utfärdar importlicensen. I det fall ansökan om importlicens endast omfattar en del av den kvantitet som anges i exportlicensen skall emellertid det utfärdande organet på originalet uppge vilken kvantitet som har utnyttjats, stämpla det och sända tillbaka det till den berörda parten.

Endast den kvantitet som angivits under utskeppningsvikt på exportlicensen skall komma i fråga för utfärdande av importlicens.

Artikel 5

Om det konstateras att de kvantiteter som faktiskt lossats under en viss leverans överstiger de kvantiteter som angivits på den eller de importlicenser som utfärdats för leveransen skall de behöriga myndigheterna som utfärdat importlicensen eller importlicenserna i fråga, på importörens begäran och så snart som möjligt per telex eller fax meddela kommissionen numret eller numren på de thailändska exportlicenserna, numret eller numren på importlicenserna, överskottskvantiteten samt fartygets namn.

Kommissionen skall ta kontakt med de thailändska myndigheterna så att nya exportlicenser kan utfärdas.

I väntan på dessa skall överskottskvantiteterna inte få övergå i fri omsättning på de villkor som anges i denna förordning, så länge som nya importlicenser för de berörda kvantiteterna inte läggs fram.

Nya importlicenser skall utfärdas på de villkor som anges i artikel 10.

Artikel 6

Om det konstateras att de kvantiteter som faktiskt lossats under en viss leverans är högst 2 % större än de kvantiteter som omfattas av den eller de framlagda importlicenserna, skall genom undantag från artikel 5 tredje stycket de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkterna övergår till fri omsättning, på importörens begäran tillåta övergång till fri omsättning för överskottskvantiteterna, om importören betalar en värdetull på högst 6 % och ställer en säkerhet som motsvarar skillnaden mellan den tull som anges i gemensamma tulltaxan och den tull som betalats.

Säkerheten skall frisläppas när en kompletterande importlicens för kvantiteterna i fråga har lagts fram för de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där produkterna övergår till fri omsättning. Ansökan om kompletterande licens är inte underställd kravet på den säkerhet för licensen som anges i artikel 15.2 i förordning (EG) nr 1291/2000 och i artikel 8 i den här förordningen.

Den kompletterande licensen skall utfärdas på de villkor som anges i artikel 10 och på villkor att en eller flera nya exportlicenser utfärdade av de thailändska myndigheterna läggs fram.

Den kompletterande importlicensen skall i fält 20 innehålla en av följande uppgifter:

— Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 2248/2004,

— Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 2248/2004,

— Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2248/2004, artikel 6,

— Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 2248/2004,

— Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2248/2004 artikkel 6,

— Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2248/2004,

— Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 2248/2004,

— Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 2248/2004, article 6,

— Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2248/2004 articolo 6,

— Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2248/2004 6. pants,

— Papildomoji licencija, Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004 6 straipsnio,

— Kiegészítő engedély, 2248/2004/EK rendelet 6. cikk,

— Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2248/2004,

— Uzupełniająca pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2248/2004 art. 6,

— Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 2248/2004,

— Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 2248/2004,

— Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 2248/2004,

— Lisätodistus, asetus (EY) N:o 2248/2004 6 artikla,

— Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 2248/2004.

Säkerheten skall vara förverkad för de kvantiteter för vilka en kompletterande importlicens inte lagts fram inom en tidsfrist på fyra månader, utom i fall av force majeure, räknat från och med dagen för godkännandet av den deklaration om övergång till fri omsättning som avses i första stycket. Säkerheten skall vara förverkad för de kvantiteter för vilka den kompletterande importlicensen inte har kunnat utfärdas enligt artikel 10 första stycket.

När den behöriga myndigheten har avskrivit och attesterat den kompletterande importlicensen i samband med frisläppandet av den säkerhet som avses i första stycket, skall licensen så snart som möjligt sändas tillbaka till det utfärdande organet.

Artikel 7

Ansökningar om importlicens enligt den här förordningen skall få lämnas in i alla medlemsstater och utfärdade licenser skall vara giltiga i hela gemenskapen.

Artikel 5.1 första stycket fjärde strecksatsen i förordning (EG) nr 1291/2000 skall inte tillämpas på import som genomförs inom ramen för den här förordningen.

Artikel 8

Genom undantag från artikel 12 i förordning (EG) nr 1342/2003 skall säkerheten för de importlicenser som avses i denna förordning vara 5 euro per ton.

Artikel 9

1. Ansökan om importlicens och själva licensen skall i fält 8 innehålla uppgiften "Thailand".

2. Licensen skall innehålla följande uppgifter:

a) I fält 24 en av följande uppgifter:

— Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n° 2248/2004],

— Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2248/2004),

— Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 2248/2004),

— Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2248/2004),

— Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2248/2004),

— Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2248/2004],

— Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2248/2004),

— Droits de douane limités a 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n° 2248/2004],

— Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 2248/2004],

— Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2248/2004),

— Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004),

— Mérsékelt, 6 %-os értékvám (2248/2004/EK rendelet),

— Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2248/2004),

— Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2248/2004),

— Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 2248/2004],

— Dovožné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č 2248/2004),

— Omejitve carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2248/2004),

— Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2248/2004),

— Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förordning (EG) nr 2248/2004);

b) I fält 20:

i) Fartygets namn (namnet på det fartyg som anges i den thailändska exportlicensen).

ii) Den thailändska exportlicensens nummer och datum.

3. Importlicensen kan endast accepteras som stöd för deklARATIONEN om övergång till fri omsättning om det bland annat framgår av en kopia av det konossement som den berörda parten lägger fram, att de produkter för vilka övergång till fri omsättning begärs, har transporterats till gemenskapen på det fartyg som uppges på importlicensen.

4. Med förbehåll för artikel 6 i den här förordningen och genom undantag från artikel 8.4 i förordning (EG) nr 1291/2000 får den kvantitet som övergår till fri omsättning inte vara större än den som anges i fält 17 och 18 i importlicensen. Siffran 0 skall i detta sammanhang uppges i fält 19 i den aktuella licensen.

Artikel 10

Importlicensen skall utfärdas den femte arbetsdagen efter det att ansökan lämnades in, utom i de fall då kommissionen via telex eller telefax informerat de behöriga myndigheterna i medlemsstaten om att de villkor som fastställs i denna förordning inte är uppfyllda.

På begäran av den berörda parten och efter kommissionens samtycke via telex eller telefax, får licensen utfärdas inom en kortare tidsfrist.

Om de villkor som gäller för utfärdande av licensen inte är uppfyllda får kommissionen i förekommande fall, efter samråd med de thailändska myndigheterna, vidta lämpliga åtgärder.

Artikel 11

Trots vad som sägs i artikel 6 i förordning (EG) nr 1342/2003, skall importlicensens sista giltighetsdag motsvara exportlicensens sista giltighetsdag plus 30 dagar.

Artikel 12

1. Medlemsstaterna skall varje dag per telex eller telefax meddela kommissionen följande uppgifter om varje ansökan om importlicens:

a) Vilken kvantitet som begärs för varje importlicens, i förekommande fall med angivelse av "kompletterande importlicens".

b) Namnet på den som ansöker om importlicens.

c) Det exportlicensnummer som anges i licensens översta fält.

d) Exportlicensens utfärdandedag.

e) Den totala kvantitet för vilken exportlicensen utfärdats.

f) Exportörens namn, vilket anges i exportlicensen.

2. Senast i slutet av första halvåret 2006 skall de myndigheter som ansvarar för utfärdandet av importlicenser till kommissionen per telex eller telefax översända den fullständiga förteckningen över de icke avskrivna kvantiteter som anges på baksidan av importlicenserna och fartygets namn samt de berörda exportlicensernas nummer.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

_____

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
 PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE
 — BILAGA

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE**

**MINISTRY OF COMMERCE
 GOVERNMENT OF THAILAND**

EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK	
☐ CN CODE 0714 10 91		☐ ..... BAGS	
☐ CN CODE 0714 10 99	ESTIMATED NET WEIGHT	☐ OTHERS	

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

.....
NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2249/2004

av den 27 december 2004

om ändring av förordning (EG) nr 686/2004 om övergångsbestämmelser avseende producentorganisationer på marknaden för färsk frukt och färska grönsaker med anledning av Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakien anslutning till Europeiska unionen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsfördraget för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien,

med beaktande av Anslutningsakten för Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien, särskilt artikel 41 första stycket i denna, och

av följande skäl:

(1) Enligt artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 686/2004⁽¹⁾ får producentorganisationer i Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovenien och Slovakien lämna in verksamhetsprogram med förlängd löptid.

(2) I artikel 16.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1433/2003 av den 11 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2200/96 med avseende på driftsfonder, verksamhetsprogram och ekonomiskt stöd⁽²⁾ fastställs det att verksamhetsprogrammen skall genomföras under ettårsperioder som löper från den 1 januari till den 31 december. Genomförandet av ett verksamhetsprogram får emellertid påbörjas först efter det att behörig nationell myndighet har godkänt det. Verksamhetsprogrammet med förlängd löptid bör därför ha en varaktighet på några få månader under 2004 och en hel 12-månadersperiod 2005. Bestämmelser som rör beräkningen av referensperiod och stöd för verksamhetsprogram som används under en övergångsperiod bör därför fastställas.

(3) Det bör klargöras att stödet gäller den del av verksamhetsprogrammet som genomförs under 2004, men endast för dess faktiska löptid, beräknat proportionellt från datum för godkännandet.

(4) Förordning (EG) nr 686/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 686/2004 skall artikel 4 ändras enligt följande:

1. I punkt 3 skall följande stycke läggas till:

”Genom undantag från artikel 16.1 i förordning (EG) nr 1433/2003 skall verksamhetsprogrammet under år 2004 löpa från det datum det godkänts av de behöriga nationella myndigheterna till och med den 31 december 2004.”

2. Följande punkt skall införas som punkt 4a:

”4a Genom undantag från artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1433/2003 skall vid ansökan om stöd för 2004 värdet av den saluförda produktionen under referensperioden multipliceras med antalet dagar räknat från och med det datum då verksamhetsprogrammet godkändes till och med den 31 december 2004 och därefter divideras med 366.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EUT L 106, 15.4.2004, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 203, 12.8.2003, s. 25. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1813/2004 (EUT L 319, 20.10.2004, s. 5).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2250/2004

av den 27 december 2004

om ändring av förordning (EEG) nr 429/90, (EG) nr 2571/97, (EG) nr 174/1999, (EG) nr 2771/1999, (EG) nr 2799/1999, (EG) nr 214/2001, (EG) nr 580/2004, (EG) nr 581/2004 och (EG) nr 582/2004 angående tidsfristen för inlämnandet av anbud och meddelanden till kommissionen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, särskilt artiklarna 10, 15 och 31 i denna, och

av följande skäl:

(1) I följande förordningar fastställs bestämmelser för anbudsförfaranden beträffande tidsfristerna både för anbudsgivares inlämnande av anbud till de behöriga myndigheterna och för medlemsstaternas meddelande om anbudet till kommissionen:

— kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽²⁾,

— kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och om beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽³⁾,

— kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde⁽⁴⁾,

— kommissionens rådets förordning (EG) nr 2799/1999 av den 17 december 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande beviljande av stöd för skummjolk och skummjölkspulver avsedda att användas till foder samt försäljning av sådant skummjölkspulver⁽⁵⁾,

— kommissionens förordning (EG) nr 214/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande interventionsåtgärder på marknaden för skummjölkspulver⁽⁶⁾,

— kommissionens förordning (EG) nr 580/2004 av den 26 mars 2004 om fastställande av ett anbudsförfarande för exportbidrag för vissa mjölkprodukter⁽⁷⁾,

— kommissionens förordning (EG) nr 581/2004 av den 26 mars 2004 om inledande av en stående anbudsinfordran för exportbidrag för vissa typer av smör⁽⁸⁾, och

— kommissionens förordning (EG) nr 582/2004 av den 26 mars 2004 om inledande av en stående anbudsinfordran för exportbidrag för skummjölkspulver⁽⁹⁾.

(2) För att garantera ett smidigt fungerande anbudssystem som ger de aktuella behöriga myndigheterna och kommissionens ansvariga enheter tillräckligt med tid att handlägga uppgifterna om varje anbud, är det lämpligt att skjuta fram tidsfristerna för aktörerna att lämna in anbudet och för behöriga myndigheter att meddela uppgifterna till kommissionen.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 186/2004 (EUT L 29, 3.2.2004, s. 6).

⁽²⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 921/2004 (EUT L 163, 30.4.2004, s. 94).

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 921/2004.

⁽⁴⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1932/2004 (EUT L 333, 9.11.2004, s. 4).

⁽⁵⁾ EGT L 340, 31.12.1999, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1992/2004 (EUT L 344, 20.11.2004, s. 11).

⁽⁶⁾ EGT L 37, 7.2.2001, s. 100. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1838/2004 (EUT L 322, 23.10.2004, s. 3).

⁽⁷⁾ EUT L 90, 27.3.2004, s. 58.

⁽⁸⁾ EUT L 90, 27.3.2004, s. 64.

⁽⁹⁾ EUT L 90, 27.3.2004, s. 67.

- (3) För att minimera risken för spekulation i samband med anbudsinlämnandet för anbudsfordran enligt förordning (EG) nr 581/2004 och (EG) nr 582/2004, bör utfästelse av exportbidrag enligt kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 av den 26 januari 1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾ inte vara möjligt efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud har löpt ut.
- (4) Förordning (EEG) nr 429/90, (EG) nr 2571/97, (EG) nr 174/1999, (EG) nr 2771/1999, (EG) nr 2799/1999, (EG) nr 214/2001, (EG) nr 580/2004, (EG) nr 581/2004 och (EG) nr 582/2004 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 i förordning (EEG) nr 429/90 skall ändras på följande sätt:

- 1) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. Tidsfristen för inlämning av anbud inom varje enskild anbudsfordran skall löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i varje månad, med undantag för den andra tisdagen i augusti och den fjärde tisdagen i december." Om tisdagen är en allmän helgdag skall fristen löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen."

- 2) Följande punkt 4 skall läggas till:

"4. Den dag då tidsfristen löper ut enligt artikel 3.2 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de kvantiteter och priser som anbudsgivarna har erbjudit.

⁽¹⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1846/2004 (EUT L 322, 23.10.2004, s. 16).

Om inga anbud har lämnats in skall medlemsstaterna meddela detta till kommissionen inom samma tidsfrist."

Artikel 2

Artikel 14 i förordning (EG) nr 2571/97 skall ändras på följande sätt:

- 1) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. Tidsfristen för inlämning av anbud inom varje enskild anbudsfordran skall löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i varje månad, med undantag för den andra tisdagen i augusti och den fjärde tisdagen i december. Om tisdagen är en allmän helgdag skall fristen löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen."

- 2) Följande punkt 3 skall läggas till:

"3. Den dag då tidsfristen löper ut enligt artikel 14.2 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de kvantiteter och priser som anbudsgivarna har erbjudit.

Om inga anbud har lämnats in skall medlemsstaterna inom samma tidsfrist meddela kommissionen om smör finns att tillgå för försäljning i den berörda medlemsstaten."

Artikel 3

I artikel 1 i förordning (EG) nr 174/1999 skall tredje stycket ersättas med följande:

"3. Licensansökningar för alla produkter som avses i artikel 1.1 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999^(*), vars inlämningsdag i den mening som avses i artikel 17 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000^(**), var onsdagen och torsdagen som följer på utgången av den anbudsperiod som anges i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 581/2004^(***) och artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 582/2004^(****), skall anses ha inkommit den första arbetsdagen efter den torsdagen.

^(*) EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

^(**) EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

^(***) EUT L 90, 27.3.2004, s. 64.

^(****) EUT L 90, 27.3.2004, s. 67."

Artikel 4

Förordning (EG) nr 2771/1999 ändras på följande sätt:

1) I artikel 16 skall punkt 3 ersättas med följande:

"3. Tidsfristen för inlämning av anbud inom varje enskild anbudsfordran skall löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i varje månad, med undantag för den andra tisdagen i augusti. Om tisdagen är en allmän helgdag skall fristen löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen."

2) I artikel 17b skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Den dag då tidsfristen löper ut enligt artikel 16.3 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de kvantiteter och priser som anbudsgivarna har erbjudit.

Om inga anbud har lämnats in skall medlemsstaterna meddela detta till kommissionen inom samma tidsfrist."

3) I artikel 22 skall punkt 2 ersättas med följande:

"2. Tidsfristen för inlämning av anbud inom varje enskild anbudsfordran skall löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i varje månad, med undantag för den andra tisdagen i augusti och den fjärde tisdagen i december. Om tisdagen är en allmän helgdag skall fristen löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen."

4) I artikel 24a skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna skall samma dag som den tidsfrist som anges i artikel 22.2 löper ut underrätta kommissionen om de kvantiteter och priser som anbudsgivarna har erbjudit och om den kvantitet smör som utbjudits till försäljning.

Om inga anbud har lämnats in skall medlemsstaterna meddela detta till kommissionen inom samma tidsfrist om smör finns att tillgå för försäljning i den berörda medlemsstaten."

Artikel 5

Förordning (EG) nr 2799/1999 ändras på följande sätt:

1) I artikel 27 skall punkt 2 ersättas med följande:

"2. Tidsfristen för inlämning av anbud inom varje enskild anbudsfordran skall löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i varje månad, med undantag för den andra tisdagen i augusti och den fjärde tisdagen i december. Om tisdagen är en allmän helgdag skall fristen löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen."

2) I artikel 30.1 skall följande stycke läggas till:

"Om inga anbud har lämnats in skall medlemsstaterna meddela detta till kommissionen inom samma tidsfrist om skum mjölkpulver finns att tillgå för försäljning i den berörda medlemsstaten."

Artikel 6

Förordning (EG) nr 214/2001 ändras på följande sätt:

1) I artikel 14 skall punkt 2 ersättas med följande:

"2. Tidsfristen för inlämning av anbud inom varje enskild anbudsfordran skall löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i varje månad, med undantag för den andra tisdagen i augusti. Om tisdagen är en allmän helgdag skall fristen löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen."

2) I artikel 17 skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Den dag då tidsfristen löper ut enligt artikel 14.2 skall medlemsstaterna underrätta kommissionen om de kvantiteter och priser som anbudsgivarna har erbjudit.

Om inga anbud har lämnats in skall medlemsstaterna meddela detta till kommissionen inom samma tidsfrist."

3) I artikel 22 skall punkt 2 ersättas med följande:

"2. Tidsfristen för inlämning av anbud inom varje enskild anbudsfordran skall löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i varje månad, med undantag för den andra tisdagen i augusti och den fjärde tisdagen i december. Om tisdagen är en allmän helgdag skall fristen löpa ut kl. 11.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen."

4) I artikel 24a.1 skall tredje stycket ersättas med följande:

”Om inga anbud har lämnats in skall medlemsstaterna meddela detta till kommissionen inom samma tidsfrist om skummjörkspulver finns att tillgå för försäljning i den berörda medlemsstaten.”

Artikel 7

Första stycket i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 580/2004 skall ersättas med följande:

”Medlemsstaterna skall inom tre timmar efter utgången av varje anbudsperiod meddela kommissionen vilka anbud som är giltiga, på den blankett som fastställs i bilagan, utan att uppge anbudsgivarnas namn.”

Artikel 8

I artikel 2 i förordning (EG) nr 581/2004 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Varje anbudsperiod skall börja löpa kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) den första och den tredje tisdagen i månaden, med undantag av den första tisdagen i augusti och den tredje tisdagen i december. Om den aktuella tisdagen är en allmän helgdag skall anbudsperioden börja löpa kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) nästföljande arbetsdag.

Varje anbudsperiod skall löpa ut kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i månaden, med undantag

av den andra tisdagen i augusti och den fjärde tisdagen i december. Om den aktuella tisdagen är en allmän helgdag skall anbudsperioden löpa ut kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen.”

Artikel 9

I artikel 2 i förordning (EG) nr 582/2004 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Varje anbudsperiod skall börja löpa kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) den första och den tredje tisdagen i månaden, med undantag av den första tisdagen i augusti och den tredje tisdagen i december. Om den aktuella tisdagen är en allmän helgdag skall anbudsperioden börja löpa kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) nästföljande arbetsdag.

Varje anbudsperiod skall löpa ut kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) den andra och den fjärde tisdagen i månaden, med undantag av den andra tisdagen i augusti och den fjärde tisdagen i december. Om den aktuella tisdagen är en allmän helgdag skall anbudsperioden löpa ut kl. 13.00 (lokal tid i Bryssel) den närmast föregående arbetsdagen.”

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2005.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2251/2004**av den 27 december 2004****om ändring av importtullar inom spannmålssektorn från och med den 28 december 2004**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1784/2003 av den 29 september 2003 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn ⁽²⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Importtullarna inom spannmålssektorn har fastställts i kommissionens förordning (EG) nr 2142/2004 ⁽³⁾.

- (2) I artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1249/96 föreskrivs att om genomsnittet av de beräknade importtullarna, under den period då de tillämpas, skiljer sig med 5 euro/ton från den fastställda tullen skall en justering som motsvarar denna göras. Denna skillnad har uppstått. Det är därför nödvändigt att justera de importtullar som fastställts i förordning (EG) nr 2142/2004.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och II till förordning (EG) nr 2142/2004 skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 28 december 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 270, 29.9.2003, s. 78.

⁽²⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1110/2003 (EUT L 158, 27.6.2003, s. 12).

⁽³⁾ EUT L 369, 16.12.2004, s. 55. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2215/2004 (EUT L 374, 22.12.2004, s. 61).

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EG) nr 1784/2003 från och med den 28 december 2004

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	9,66
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 00 00	Råg	47,57
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	52,37
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	52,37
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	47,57

⁽¹⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

- 3 EUR/t om lossningshamnen ligger i Medelhavet,
- 2 EUR/t om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽²⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/t.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

perioden 15.12.2004-23.12.2004

1. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Börsnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	Medelhög kvalitet (*)	Låg kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	109,43 (**)	59,79	147,01	137,01	117,01	78,13
Tillägg för golfen (EUR/t)	—	11,13	—			—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	23,12	—	—			—

(*) Negativt bidrag på 10 EUR/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Negativt bidrag på 30 EUR/t (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

(***) Positivt bidrag på 14 EUR/t ingår (artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1249/96).

2. Medelvärden för den referensperiod som avses i artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1249/96:

Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 31,79 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 46,26 EUR/t.

3. Tillskott avseende artikel 4.2 tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 29 november 2004

om undertecknande av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, och om godkännande och undertecknande av det tillhörande samförståndsavtalet

(2004/903/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 94 jämförd med artikel 300.2 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Den 16 oktober 2001 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla med Republiken San Marino om ett avtal för att se till att Republiken San Marino inför åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som tillämpas i gemenskapen i syfte att sörja för en effektiv beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar.
- (2) Texten till det avtal som är resultatet av förhandlingarna överensstämmer med de förhandlingsdirektiv som antagits av rådet. Texten åtföljs av ett samförståndsavtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och Republiken San Marino.
- (3) Med förbehåll för att det senare ingås ett beslut om ingående av avtalet bör de två dokument som paraferades den 12 juli 2004 undertecknas och rådets godkännande av samförståndsavtalet bekräftas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med förbehåll för att det senare ingås ett beslut om ingående av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar, bemyndigas rådets ordförande att utse de personer som skall ha rätt att på gemenskapens vägnar underteckna avtalet och det tillhörande samförståndsavtalet samt de skrivelser från Europeiska gemenskapen som skall utväxlas i enlighet med artikel 21.2 i avtalet och sista stycket i samförståndsavtalet.

Samförståndsavtalet godkänns av rådet.

Texterna till avtalet och samförståndsavtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 29 november 2004.

På rådets vägnar
L. J. BRINKHORST
Ordförande

AVTAL

mellan Europeiska gemenskapen och Republiken San Marino om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad "gemenskapen",

och

REPUBLIKEN SAN MARINO, nedan kallad "San Marino",

nedan kallade antingen "avtalsslutande part" eller "avtalsslutande parter",

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

Artikel 1**Mål**

1. Detta avtal mellan gemenskapen och San Marino har till syfte att befästa och utvidga de rådande nära förbindelserna mellan de avtalsslutande parterna genom att införa åtgärder som är likvärdiga med de åtgärder som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 (nedan kallat "direktivet") rörande beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar som görs till faktiska betalningsmottagare som är fysiska personer med skatterättsligt hemvist i en medlemsstat i Europeiska gemenskapen.

2. San Marino skall vidta nödvändiga åtgärder och införa uttryckliga bestämmelser om förfaranden och påföljder som säkerställer att de uppgifter som krävs för genomförandet av detta avtal utförs av betalningsombud etablerade inom dess territorium, oavsett var gäldenären för den räntebärande fordran är etablerad.

Artikel 2**Definition av faktisk betalningsmottagare**

1. I detta avtal avses med *faktisk betalningsmottagare* varje fysisk person som tar emot en räntebetalning eller varje fysisk person för vilken en räntebetalning ombesörjs, såvida inte denna person företer bevis på att betalningen inte har tagits emot eller ombesörjts för hans eller hennes egen räkning, det vill säga om han eller hon

- a) agerar som betalningsombud enligt artikel 4, eller
- b) handlar på uppdrag av en juridisk person, ett investmentbolag eller ett jämförbart eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper, eller
- c) handlar på uppdrag av en annan fysisk person, som är den faktiska betalningsmottagaren, och för betalningsombudet uppger den faktiska betalningsmottagarens identitet i enlighet med artikel 3.

2. Om ett betalningsombud har information som tyder på att en fysisk person som mottar en räntebetalning eller för vilken en räntebetalning ombesörjs kanske inte är den faktiska betalningsmottagaren och om varken punkt 1 a eller punkt 1 b är tillämplig på denna fysiska person, skall ombudet vidta rimliga åtgärder för att fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet, i enlighet med artikel 3. Om betalningsombudet inte kan fastställa den faktiska betalningsmottagarens identitet skall ombudet betrakta den fysiska personen som den faktiska betalningsmottagaren.

Artikel 3**Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist**

I syfte att fastställa identitet och hemvist för den faktiska betalningsmottagaren enligt definitionen i artikel 2 skall betalningsombudet bevara uppgifter om för- och efternamn, adress och hemvist i enlighet med den sanmarinska lagstiftningen om bekämpning av ocker och penningtvätt. När det gäller avtalsförbindelser som upprättats eller, i avsaknad av avtalsförbindelser, transaktioner som utförts från och med den 1 januari 2004 skall hemvistet för sådana fysiska personer som uppvisar ett pass eller ett officiellt identitetskort utfärdat av en medlemsstat i Europeiska unionen (nedan kallad "medlemsstat") och som förklarar sig ha hemvist i en annan stat än en medlemsstat eller San Marino fastställas på grundval av ett hemvistintyg utfärdat av den behöriga myndigheten i den stat där den fysiska personen förklarar sig ha hemvist. Om ett sådant intyg inte uppvisas skall den medlemsstat som har utfärdat passet eller någon annan officiell identitetshandling anses vara hemviststat.

Artikel 4**Definition av betalningsombud**

I detta avtal avses med *betalningsombud* i San Marino banker som omfattas av sanmarinsk banklagstiftning, samt ekonomiska aktörer, inbegripet fysiska och juridiska personer som har sitt hemvist eller är etablerade i San Marino, handelsbolag och utländska företags fasta driftställen som, även om det bara sker emellanåt, tar emot, innehar, investerar eller överför tredje parter tillgångar eller enbart betalar eller ombesörjer betalning av ränta inom ramen för sin verksamhet.

Artikel 5

Definition av behörig myndighet

1. I detta avtal avses med *de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter* de myndigheter som anges i bilaga I.
2. I fråga om tredjeland avses med *behöriga myndigheter* de myndigheter som är behöriga med avseende på bilaterala och multilaterala konventioner eller, om sådana myndigheter saknas, de myndigheter som är behöriga att utfärda intyg om skatte-rättsligt hemvist.

Artikel 6

Definition av räntebetalning

1. I detta avtal avses med *räntebetalning* följande:
  - a) Räntor som betalas till eller krediteras ett konto och som härrör från fordringar av alla slag, med eller utan säkerhet genom inteckning och med eller utan rätt att få del av gäldenärens vinst, särskilt inkomster från statspapper och obligationer eller debentures, inklusive agiobelopp och vinster som är förenade med sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgifter på grund av sen betalning skall inte anses vara räntebetalningar.
  - b) Upplupen eller kapitaliserad ränta från försäljning, återbetalning eller inlösen av fordringar som avses i a.
  - c) Inkomster som härrör från räntebetalningar antingen direkt eller genom ett subjekt som avses i artikel 4.2 i direktivet och som delas ut av
    - i) företag för kollektiva investeringar eller jämförbara eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper etablerade inom de territorier som avses i artikel 19,
    - ii) subjekt som har hemvist i en medlemsstat och som utnyttjar den rättighet som anges i artikel 4.3 i direktivet och underrättar betalningsombudet om detta, och
    - iii) företag för kollektiva investeringar eller jämförbara eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper etablerade utanför de territorier som avses i artikel 19.
  - d) Inkomster som realiserar vid försäljning, återbetalning eller inlösen av aktier eller andelar i följande företag och subjekt, om de direkt eller indirekt genom andra företag för kollektiva investeringar eller sådana subjekt som avses nedan investerar mer än 40 % av sina tillgångar i fordringar som avses i a.
    - i) Företag för kollektiva investeringar eller jämförbara eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värde-

papper etablerade inom de territorier som avses i artikel 19.

- ii) Subjekt som har hemvist i en medlemsstat och som utnyttjar den rättighet som anges i artikel 4.3 i direktivet och underrättar betalningsombudet om detta.
- iii) Företag för kollektiva investeringar eller jämförbara eller motsvarande organ för kollektiva investeringar i värdepapper etablerade utanför de territorier som avses i artikel 19.

San Marino har dock rätt att i definitionen av räntebetalning inbegripa sådana inkomster som anges i led d endast i den mån dessa inkomster svarar mot inkomster som direkt eller indirekt härrör från räntebetalningar i den mening som avses i leden a och b.

2. När det gäller punkt 1 c och d skall hela inkomstbeloppet anses vara en räntebetalning om betalningsombudet inte har några uppgifter om hur stor andel av inkomsterna som härrör från räntebetalningar.

3. När det gäller punkt 1 d skall den procentuella andelen anses vara mer än 40 % om betalningsombudet inte har några uppgifter om den procentuella andel av tillgångarna som investerats i fordringar eller i aktier eller andelar enligt definitionen i det ledet. Om betalningsombudet inte kan avgöra hur stor inkomst den faktiska betalningsmottagaren har haft, skall inkomsten anses vara det belopp som erhållits vid försäljningen, återbetalningen eller inlösen av aktierna eller andelarna.

4. När det gäller punkt 1 b och d skall San Marino ha rätt att kräva att betalningsombud inom dess territorium beräknar räntan på årsbasis för en period som inte får överstiga ett år och att behandla sådan på årsbasis beräknad ränta som en räntebetalning, även om ingen försäljning, inlösen eller återbetalning sker under den perioden.

5. Genom undantag från punkt 1 c och d har San Marino rätt att från definitionen av räntebetalning undanta sådana inkomster som anges i dessa led och som kommer från företag eller subjekt etablerade inom dess territorium under förutsättning att dessa företag investerat högst 15 % av sina tillgångar i de fordringar som avses i punkt 1 a.

Om San Marino utövar denna rätt skall detta vara bindande för båda avtalsslutande parter från och med det att San Marino underrättat den andra avtalsslutande parten om detta.

6. Den procentuella andel som avses i punkt 1 d och punkt 3 skall vara 25 % från och med den 31 december 2010.

7. De procentuella andelar som avses i punkt 1 d och punkt 5 skall fastställas med hänvisning till placeringsinriktningen enligt de berörda företagens eller subjektens fondbestämmelser eller bolagsordning eller, i avsaknad av sådana, efter sammansättningen av de berörda företagens eller subjektens tillgångar.

Artikel 7

Källskatt

1. När den faktiska betalningsmottagaren har hemvist i en medlemsstat skall San Marino ta ut en källskatt på 15 % under de första tre åren av detta avtals tillämpningsperiod, 20 % för de följande tre åren och 35 % därefter.

2. Betalningsombudet skall ta ut källskatt enligt följande bestämmelser:

- a) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 a: på det betalda eller krediterade räntebeloppet.
- b) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 b eller d: på det ränte- eller inkomstbelopp som avses i de nämnda leden eller genom en avgift med samma verkan som påförs mottagaren för hela det belopp som intäkten från försäljningen, inlösen eller återbetalningen uppgår till.
- c) När det gäller räntebetalningar enligt artikel 6.1 c: på det inkomstbelopp som avses i det ledet.
- d) När San Marino utövar sin rätt enligt artikel 6.4: på beloppet på den på årsbasis beräknade räntan.

3. När det gäller punkt 2 a och b skall källskatten tas ut i proportion till den tid som den faktiska betalningsmottagaren innehåft fordran. Om betalningsombudet inte kan fastställa tiden för innehavet på grundval av tillgängliga uppgifter, skall ombudet anse att den faktiska betalningsmottagaren har innehåft fordran så länge som den har existerat, om inte den faktiska betalningsmottagaren lägger fram bevis om tidpunkten för förvärvet.

4. Andra skatter än de som föreskrivs i detta avtal på samma räntebetalning, särskilt de källskatter som tas ut av San Marino på inkomster av räntebetalningar i San Marino, skall dras av från den källskatt som beräknas i enlighet med denna artikel.

5. Även om ett betalningsombud etablerat i San Marino tar ut källskatt skall detta inte hindra den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist från att beskatta inkomsterna i enlighet med den nationella lagstiftningen. I det fall en skattebetalare deklarerar ränteinkomster som betalats av ett betalningsombud etablerat i San Marino till skattemyndigheterna i den medlemsstat där han eller hon har hemvist skall dessa ränteinkomster omfattas av samma skattesats som den som gäller för räntor som betalas ut i denna medlemsstat.

Artikel 8

Intäktsdelning

1. San Marino skall behålla 25 % av sina intäkter av den källskatt som anges i artikel 7 och överföra 75 % av intäkterna till den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren av räntan har hemvist.

2. Överföringarna skall ske i form av en enda betalning per medlemsstat och år och göras senast sex månader efter utgången av beskattningsåret i San Marino.

3. San Marino skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att ordningen för intäktsdelning skall fungera väl.

Artikel 9

Frivilligt utlämnande av uppgifter

1. San Marino skall införa ett förfarande som gör det möjligt för den faktiska betalningsmottagaren enligt definitionen i artikel 2 att undvika den särskilda källskatt som avses i artikel 7 genom att uttryckligen bemyndiga sitt betalningsombud i San Marino att anmäla räntebetalningarna till den behöriga myndigheten i den staten. Ett sådant bemyndigande skall gälla samtliga räntebetalningar som betalningsombudet gör till den faktiska betalningsmottagaren eller har ombesörjt direkt till förmån för denne.

2. De uppgifter som betalningsombudet skall lämna i fall av ett uttryckligt bemyndigande från den faktiska betalningsmottagaren skall åtminstone innefatta följande:

- a) Den faktiska betalningsmottagarens identitet och hemvist, fastställda i enlighet med artikel 3 i detta avtal och, om uppgift om detta finns, skattnummer som tilldelats av den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har sitt hemvist.
- b) Betalningsombudets namn och adress.
- c) Den faktiska betalningsmottagarens kontonummer eller, om sådant saknas, den räntebärande fordrans identifieringsnummer.
- d) Räntebetalningens belopp, beräknat i enlighet med artikel 6 i detta avtal.

3. Den behöriga myndigheten i San Marino skall vidarebefordra de uppgifter som avses i punkt 2 till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har hemvist. Uppgifterna skall vidarebefordras automatiskt och minst en gång om året, inom sex månader efter beskattningsårets utgång i San Marino, och avse alla räntebetalningar gjorda under det året.

Artikel 10

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Den medlemsstat där en faktisk betalningsmottagare har skatterättsligt hemvist skall, i enlighet med punkterna 2 och 3, sörja för att sådan dubbelbeskattning som kan uppstå till följd av den källskatt som avses i artikel 7 undanröjs.

2. Om de räntor som en faktisk betalningsmottagare erhållit har källbeskattats som anges i artikel 7 i San Marino skall den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist bevilja honom eller henne avräkning med det uttagna skattebeloppet, i enlighet med den nationella lagstiftningen. Om det uttagna skattebeloppet överstiger det skattebelopp som skall betalas i enlighet med den nationella lagstiftningen för hela den räntebetalning som belagts med den källskatt som anges i artikel 7 skall den medlemsstat i Europeiska gemenskapen där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist återbetala det överskjutande källskattebeloppet till denne.

3. Om ränta som en faktisk betalningsmottagare erhållit beskattats med någon annan typ av källskatt, utöver den källskatt som avses i artikel 7, och om den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist beviljar avräkning för denna källskatt i enlighet med den nationella lagstiftningen eller enligt dubbelbeskattningsavtal, skall denna källskatt avräknas innan förfarandet enligt punkt 2 tillämpas.

4. Den medlemsstat där den faktiska betalningsmottagaren har skatterättsligt hemvist får ersätta den avräkning som avses i punkterna 2 och 3 med återbetalning av den källskatt som avses i artikel 7.

Artikel 11

Övergångsbestämmelser om överlåtbara skuldebrev

1. Från och med den dag då detta avtal börjar tillämpas och så länge som minst en medlemsstat också tillämpar liknande bestämmelser, dock senast till och med den 31 december 2010, skall inhemska och internationella obligationer och andra överlåtbara skuldebrev som emitterats första gången före den 1 mars 2001 eller för vilka de ursprungliga emissionsprospekten har godkänts före den tidpunkten av de behöriga myndigheterna i den emitterande staten inte anses vara fordringar enligt artikel 6.1 a, under förutsättning att inga ytterligare emissioner av sådana överlåtbara skuldebrev görs från och med den 1 mars 2002.

Så länge som minst en medlemsstat också tillämpar bestämmelser liknande dem i artikel 7 i detta avtal skall emellertid bestämmelserna i den här artikeln fortsätta att gälla efter den 31 december 2010 för överlåtbara skuldebrev

- som innehåller gross up-klausuler eller klausuler för förtida inlösen,
- där betalningsombudet enligt definitionen i artikel 4 är etablerat i San Marino, och
- där betalningsombudet betalar ränta direkt till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har hemvist i en medlemsstat.

Om och när alla medlemsstater slutar tillämpa bestämmelser liknande dem i artikel 7 i detta avtal skall emellertid bestämmelserna i den här artikeln fortsätta att gälla endast för överlåtbara skuldebrev

- som innehåller gross up-klausuler eller klausuler för förtida inlösen,
- där emittentens betalningsombud är etablerat i San Marino, och
- där betalningsombudet betalar ränta direkt till eller sörjer för att ränta betalas till förmån för en faktisk betalningsmottagare som har hemvist i en medlemsstat.

Om ytterligare emissioner görs från och med den 1 mars 2002 av överlåtbara skuldebrev enligt ovan som emitterats av en

regering eller ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal (förtecknat i bilaga II till detta avtal), skall emissionen i sin helhet, dvs. den ursprungliga emissionen och eventuella ytterligare emissioner, anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a.

Om ytterligare emissioner görs från och med den 1 mars 2002 av överlåtbara skuldebrev enligt ovan som emitterats av en annan emittent som inte omfattas av fjärde stycket skall varje sådan ytterligare emission anses vara en fordran enligt artikel 6.1 a.

2. Denna artikel skall inte hindra San Marino och medlemsstaterna från att fortsätta att ta ut skatt på inkomster från de i punkt 1 nämnda överlåtbara skuldebrev i enlighet med sin nationella lagstiftning.

Artikel 12

Andra källskatter – förhållande till andra avtal

1. Denna artikel skall inte hindra parterna från att ta ut andra typer av källskatt än den som anges i detta avtal i enlighet med sin nationella lagstiftning eller med dubbelbeskattningsavtal.
2. Dubbelbeskattningsavtalen mellan San Marino och medlemsstaterna skall inte hindra uttag av den särskilda källskatten enligt detta avtal.

Artikel 13

Informationsutbyte på begäran

1. De behöriga myndigheterna i San Marino och var och en av medlemsstaterna skall utbyta information om handlingar som utgör skattebedrägeri enligt lagstiftningen i den anmodade staten eller liknande handlingar, när det gäller inkomster som omfattas av detta avtal. "Liknande handlingar" skall endast innefatta brott som är lika allvarliga som skattebedrägeri enligt lagstiftningen i den anmodade staten och skadar den begärande statens skatteintressen. Den anmodade staten skall som svar på en vederbörligen motiverad begäran tillhandahålla information avseende de handlingar som den begärande staten undersöker eller kan komma att undersöka både ur straffrättslig och icke-straffrättslig synpunkt.

2. När den anmodade staten skall besluta om uppgifter kan lämnas till följd av en begäran, skall den staten tillämpa pre-skriptionsbestämmelserna enligt lagstiftningen i den begärande staten.

3. Den anmodade staten skall tillhandahålla information om den begärande staten har en skäligen misstanke om att den berörda handlingen kan utgöra skattebedrägeri eller en liknande handling. Den begärande statens skäligen misstanke om skattebedrägeri eller en liknande handling får baseras på

- a) dokument, vare sig de är bestyrkta eller ej och inbegripet men inte begränsat till affärshandlingar, räkenskaper eller bankkontouppgifter,

b) bevisuppgifter från skattebetalare,

Artikel 14

c) uppgifter som erhållits av en uppgiftslämnare eller någon annan utomstående och som är oavhängigt bestyrkta eller annars sannolikt tillförlitliga, eller

d) indiciebevisning.

4. Den behöriga myndigheten i den begärande staten skall lämna följande uppgifter till den behöriga myndigheten i den anmodade staten i samband med en begäran om uppgifter enligt detta avtal för att påvisa uppgifternas förutsebara relevans för begäran:

a) Den undersökta personens identitet.

b) En redovisning av de begärda uppgifterna i vilken det anges både vilken slags uppgifter det rör sig om och i vilken form den begärande staten önskar motta uppgifterna från den anmodade staten.

c) I vilket beskattningssammanhang uppgifterna begärs.

d) Skäl till att anta att de begärda uppgifterna innehas av den anmodade staten eller till att de innehas eller kontrolleras av en person inom den anmodade statens jurisdiktion.

e) I den utsträckning som dessa uppgifter är kända: namn och adress för alla personer som tros inneha de begärda uppgifterna.

f) En förklaring om att begäran är förenlig med den begärande statens lagstiftning och administrativa förfaranden, att det skulle vara möjligt för den behöriga myndigheten i den begärande staten att erhålla uppgifterna i enlighet med den begärande statens lagstiftning eller normala administrativa förfaranden i det fall de begärda uppgifterna skulle finnas inom den begärande statens jurisdiktion samt att begäran är förenlig med detta avtal.

g) En förklaring om att den begärande staten har använt sig av alla tillgängliga medel på sitt eget territorium för att inhämta uppgifterna, med undantag för sådana medel som medför oproportionellt stora svårigheter.

5. Den behöriga myndigheten i den anmodade staten skall lämna de begärda uppgifterna till den begärande staten så snart som möjligt.

6. San Marino skall inleda bilaterala förhandlingar med varje medlemsstat i syfte att fastställa enskilda kategorier av "liknande handlingar" i enlighet med beskattningsförfarandet i dessa stater.

Konfidentiell behandling

Alla uppgifter som en avtalsslutande part mottar enligt detta avtal skall behandlas konfidentiellt och får endast meddelas till personer eller myndigheter (inbegripet domstolar och förvaltningar) inom den avtalsslutande partens jurisdiktion som är inblandade i beräkning eller uppbörd av, verkställighet eller åtal avseende, eller prövning av överklaganden i samband med sådan inkomstbeskattning som omfattas av avtalet. Personerna eller myndigheterna skall endast använda uppgifterna i dessa syften. De får lämna ut uppgifterna i samband med allmänna domstolsförhandlingar eller rättsliga avgöranden. Uppgifterna får inte meddelas någon annan person, myndighet eller jurisdiktion eller annat rättssubjekt utan uttryckligt skriftligt tillstånd från den anmodade partens behöriga myndighet.

Artikel 15

Samråd och översyn

1. Om oenighet om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal uppstår mellan de behöriga myndigheterna i San Marino och en eller flera av de andra behöriga myndigheter som anges i bilaga I, skall de sträva efter att finna en lösning i samförstånd. De skall omedelbart underrätta Europeiska gemenskapernas kommission och de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om resultatet av samrådet. Kommissionen får på begäran av någon av de behöriga myndigheter som anges i bilaga I delta i samråd som gäller tolkningsfrågor.

2. De avtalsslutande parterna skall samråda med varandra åtminstone vart tredje år eller på begäran av endera avtalsslutande parten i syfte att se över och – om de avtalsslutande parterna anser att det behövs – förbättra det sätt på vilket avtalet fungerar rent tekniskt samt bedöma den internationella utvecklingen. Samrådet skall hållas inom en månad efter begäran eller, i brådskande fall, så snart som möjligt.

3. De avtalsslutande parterna får på grundval av en sådan bedömning samråda med varandra för att undersöka om avtalet behöver ändras med hänsyn till den internationella utvecklingen.

4. Så snart som det finns tillräcklig erfarenhet av det fullständiga genomförandet av detta avtal skall de avtalsslutande parterna samråda med varandra för att undersöka om avtalet behöver ändras med hänsyn till den internationella utvecklingen.

5. När det gäller samråd enligt punkterna 1, 2 och 3 skall en avtalsslutande part underrätta den andra avtalsslutande parten om händelser som eventuellt kan inverka på detta avtals sätt att fungera. Detta skall även innefatta eventuella relevanta avtal mellan en av de avtalsslutande parterna och tredjestat.

Artikel 16

Undertecknande, ikraftträdande och uppsägning

1. Detta avtal förutsätter att de avtalsslutande parterna ratificerar eller godkänner det enligt sina egna förfaranden. De avtalsslutande parterna skall underrätta varandra om att förfarandena avslutats. Avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter dagen för den sista underrättelsen.
2. Med förbehåll för sina konstitutionella bestämmelser om ingående av internationella avtal och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 skall San Marino faktiskt genomföra och börja tillämpa detta avtal från och med den 1 juli 2005 och underrätta gemenskapen om detta.
3. Detta avtal gäller till dess att en avtalsslutande part säger upp det.
4. Varje avtalsslutande part får säga upp avtalet genom anmälan till den andra avtalsslutande parten. I så fall skall avtalet upphöra att gälla tolv månader efter uppsägelsen.

Artikel 17

Tillämpning och tillfälligt avbrytande av tillämpningen

1. Ett villkor för tillämpningen av detta avtal skall vara att de av medlemsstaternas beroende och associerade territorier som nämns i Ekofinrådets rapport till Europeiska rådets möte i Santa Maria da Feira den 19 och den 20 juni 2000 samt Förenta staterna, Schweiz, Andorra, Liechtenstein och Monaco var och en antar och genomför bestämmelser som är förenliga med eller likvärdiga med bestämmelserna i direktivet eller detta avtal.
2. De avtalsslutande parterna skall i samförstånd minst sex månader före den dag som nämns i artikel 16.2 besluta om villkoret i punkt 1 kommer att uppfyllas med tanke på tidpunkterna för ikraftträdande av de relevanta bestämmelserna i de berörda tredjestaterna och beroende eller associerade territorier. Om de avtalsslutande parterna inte beslutar att villkoret kommer att vara uppfyllt skall de i samförstånd anta ett nytt datum i stället för det som anges i artikel 16.2.
3. Tillämpningen av detta avtal eller delar av det kan avbrytas tillfälligt av en avtalsslutande part med omedelbar verkan genom anmälan till den andra parten, om direktivet eller en del av direktivet upphöra att vara tillämpligt antingen tillfälligt eller permanent i enlighet med gemenskapens lagstiftning eller om en medlemsstat tillfälligt avbryter tillämpningen av sin genomförandelagstiftning.
4. En avtalsslutande part får tillfälligt avbryta tillämpningen av detta avtal genom anmälan till den andra parten, om någon/något av de tredjestater eller territorier som avses i punkt

1 senare slutar tillämpa de bestämmelser som avses i den punkten. Tillämpningen får avbrytas tidigast två månader efter anmälan. Tillämpningen av detta avtal skall återupptas så snart som bestämmelserna åter tillämpas.

Artikel 18

Fordringar och slutbetalning

1. Om detta avtal sägs upp eller dess tillämpning tillfälligt avbryts, helt eller delvis, skall fysiska personers fordringar enligt artikel 10 inte påverkas.
2. San Marino skall i så fall upprätta en slutredovisning senast när avtalets tillämpning upphör och göra en slutbetalning till medlemsstaterna.

Artikel 19

Territoriell tillämpning

Detta avtal skall tillämpas, å ena sidan, på de territorier där fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen är tillämpligt och i enlighet med de villkor som fastställs i det fördraget och, å andra sidan, på San Marinos territorium.

Artikel 20

Bilagor

1. Bilagorna skall utgöra en integrerad del av detta avtal.
2. Förteckningen över behöriga myndigheter i bilaga I får ändras genom en enkel anmälan från San Marino till den andra avtalsslutande parten när det gäller den myndighet som anges i led a i den bilagan och genom en enkel anmälan från gemenskapen när det gäller övriga myndigheter.

Förteckningen över närstående rättssubjekt i bilaga II får ändras i samförstånd.

Artikel 21

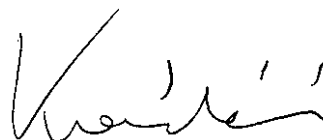
Språk

1. Detta avtal skall upprättas i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga.
2. Den maltesiska språkversionen skall bekräftas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Den versionen har där efter samma giltighet som de språkversioner som avses i punkt 1.

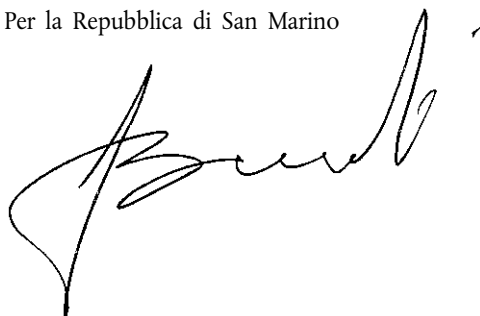
EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.
NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.
ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.
SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.
ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.
EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.
IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.
TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.
TAI PALIUDYDAMI, ši Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.
FENTIEK HITELÉÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.
B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenżjari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.
W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.
EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.
NA DŮKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.
V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta sporazum.
TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.
TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.
V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.
Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og fire.
Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.
Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις επτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.
Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.
Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.
Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.
Briselē, divi tūkstoši ceturtā gada septītajā decembrī.
Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.
Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgħa.
Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.
Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.
Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.
V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.
Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.
Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

—

BILAGA I

FÖRTECKNING ÖVER DE AVTALSSLUTANDE PARTERNAS BEHÖRIGA MYNDIGHETER

"Behöriga myndigheter" enligt detta avtal skall vara följande:

- a) I Republiken San Marino: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- b) I Konungariket Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- c) I Republiken Tjeckien: Ministr financí eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- d) I Konungariket Danmark: Skatteministeren eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- e) I Förbundsrepubliken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- f) I Republiken Estland: Rahandusminister eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- g) I Republiken Grekland: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- h) I Konungariket Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- i) I Republiken Frankrike: Den minister som ansvarar för budgeten eller en befullmäktigad företrädare för denne.
- j) I Irland: The Revenue Commissioners eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- k) I Republiken Italien: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- l) I Republiken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- m) I Republiken Lettland: Finanšu ministrs eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- n) I Republiken Litauen: Finansų ministras eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- o) I Storhertigdömet Luxemburg: Le Ministre des Finances eller en befullmäktigad företrädare för denna institution. När det gäller artikel 13 skall emellertid den behöriga myndigheten vara Le Procureur Général d'État luxembourgeois.
- p) I Republiken Ungern: A pénzügyminiszter eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- q) I Republiken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- r) I Konungariket Nederländerna: De Minister van Financiën eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- s) I Republiken Österrike: Der Bundesminister für Finanzen eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- t) I Republiken Polen: Minister Finansów eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- u) I Republiken Portugal: O Ministro das Finanças eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- v) I Republiken Slovenien: Minister za finance eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- w) I Republiken Slovakien: Minister financií eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- x) I Republiken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en befullmäktigad företrädare för denna institution.
- y) I Konungariket Sverige: Chefen för Finansdepartementet eller en befullmäktigad företrädare.
- z) I Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland och de europeiska områden för vars yttre förbindelser Förenade kungariket ansvarar: the Commissioners of Inland Revenue eller en befullmäktigad företrädare och den behöriga myndigheten i Gibraltar, som Förenade kungariket kommer att utse i enlighet med de avtalade arrangemangen rörande myndigheter i Gibraltar med avseende på EU- och EG-instrument och tillhörande avtal som anmälts till Europeiska unionens medlemsstater och institutioner den 19 april 2000, varav en kopia skall sändas till San Marino av generalsekreteraren för Europeiska unionens råd, och som skall gälla detta avtal.

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER NÄRSTÅENDE RÄTTSSUBJEKT

För tillämpningen av artikel 11 i detta avtal kommer följande organ att anses vara "ett närstående rättssubjekt som agerar som myndighet eller vars roll erkänns i ett internationellt avtal":

ORGAN INOM EUROPEISKA UNIONEN:

Belgien

- Vlaams Gewest (regionen Flandern)
- Région wallonne (regionen Vallonien)
- Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brysselregionen) Communauté française (den franskspråkiga gemenskapen)
- Vlaamse Gemeenschap (den flamländska gemenskapen)
- Communauté germanophone (Deutschsprachige Gemeinschaft) (den tyskspråkiga gemenskapen)

Spanien

- Xunta de Galicia (Galiciens regionala regering och parlament)
- Junta de Andalucía (Andalusiens regionala regering och parlament)
- Junta de Extremadura (Extremaduras regionala regering och parlament)
- Junta de Castilla-La Mancha (Castilla-La Manchas regionala regering och parlament)
- Junta de Castilla-León (Castilla-Leóns regionala regering och parlament)
- Gobierno Foral de Navarra (Navarras regionala regering och parlament)
- Govern de les Illes Balears (Balearernas regionala regering och parlament)
- Generalitat de Catalunya (Kataloniens regionala regering och parlament)
- Generalitat de Valencia (Valencias regionala regering och parlament)
- Diputación General de Aragón (Aragoniens regionala regering och parlament)
- Gobierno de las Islas Canarias (Kanarieöarnas regionala regering och parlament)
- Gobierno de Murcia (Murcias regionala regering och parlament)
- Gobierno de Madrid (Madrids regionala regering och parlament)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (Baskiens regionala regering och parlament)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (Guipúzcoas deputeradeförsamling)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcayas deputeradeförsamling)
- Diputación Foral de Alava (Alavas deputeradeförsamling)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrids stad)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona stad)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias gemensamma kommunstyrelse)
- Cabildo Insular de Tenerife (Teneriffas gemensamma kommunstyrelse)
- Instituto de Crédito Oficial (Statens kreditinstitut)

- Instituto Catalán de Finanzas (Kataloniens finansinstitut)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Valencias finansinstitut)

Grekland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (kontoret för grekisk telekommunikation)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (grekiska järnvägsnätsorganisationen)
- ημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (allmänna elbolaget)

Frankrike

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (amorteringsinstitutet för det sociala trygghetssystemets skuld-sättning)
- L'Agence française de développement (AFD) (franska utvecklingsagenturen)
- Réseau Ferré de France (RFF) (franska järnvägsnätet)
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (nationella motorvägskassan)
- Assistance publique hôpitaux de Paris (APHP) (Paris socialtjänst och sjukhus)
- Charbonnages de France (CDF) (Frankrikes kolgruvor)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (gruvbolag och kemiskt bolag)

Italien

- Regioner
- Provinser
- Kommuner
- Cassa Depositi e Prestiti (hypoteks- och kreditbank)

Lettland

- Pašvaldības (lokalförvaltningar)

Polen

- gminy (kommuner)
- powiaty (distrikt)
- województwa (provinser)
- związki gmin (kommunalförbund)
- związki powiatów (distriktsförbund)
- związki województw (provinsförbund)
- miasto stołeczne Warszawa (huvudstaden Warszawa)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (byrån för jordbrukets omstrukturering och modernisering)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (byrån för jordbruksegendom)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (den autonoma regionen Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (den autonoma regionen Azorererna)
- Kommuner

Slovakien

- mestá a obce (kommuner)
- Železnice Slovenskej republiky (slovakiska järnvägsbolaget)
- Štátny fond cestného hospodárstva (statens vägförvaltningsfond)
- Slovenské elektrárne (slovakiska kraftverk)
- Vodohospodárska výstavba (vattenförvaltningsbolaget)

INTERNATIONELLA ORGAN:

- Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling
- Europeiska investeringsbanken
- Asiatiska utvecklingsbanken
- Afrikanska utvecklingsbanken
- Världsbanken/IBRD/IMF
- Internationella finansieringsbolaget
- Interamerikanska utvecklingsbanken
- Europarådets social- och utvecklingsfond
- Euratom
- Europeiska gemenskapen
- Andinska utvecklingsorganisationen (ADC)
- Eurofima
- Europeiska kol- och stålgemenskapen
- Nordiska investeringsbanken
- Karibiska utvecklingsbanken

Bestämmelserna i artikel 11 påverkar inte tillämpningen av några internationella åtaganden som de avtalslutande parterna kan ha ingått när det gäller ovan nämnda internationella organ.

ORGAN I TREDJELAND:

De organ som uppfyller följande kriterier:

1. Organet anses klart och tydligt vara ett offentligt organ i enlighet med nationella kriterier.
  2. Ett sådant offentligt organ är en icke-marknadsproducent som förvaltar och finansierar ett antal verksamheter, som huvudsakligen tillhandahåller icke-marknadsförda varor och tjänster, för det allmännas bästa och som faktiskt kontrolleras av en allmän styrelseform.
  3. Ett sådant offentligt organ är en stor och regelbunden emittent av skuldebrev.
  4. Den berörda staten kan säkerställa att ett sådant offentligt organ inte kommer att verkställa förtida inlösen vid fall av s.k. gross up-klausuler.
-

SAMFÖRSTÅNDSAVTAL

mellan Europeiska gemenskapen, Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Republiken San Marino

EUROPEISKA GEMENSKAPEN, nedan kallad "gemenskapen",

KONUNGARIKET BELGIEN,

REPUBLIKEN TJECKIEN,

KONUNGARIKET DANMARK,

FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND,

REPUBLIKEN ESTLAND,

REPUBLIKEN GREKLAND,

KONUNGARIKET SPANIEN,

REPUBLIKEN FRANKRIKE,

IRLAND,

REPUBLIKEN ITALIEN,

REPUBLIKEN CYPERN,

REPUBLIKEN LETTLAND,

REPUBLIKEN LITAUEN,

STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG,

REPUBLIKEN UNGERN,

REPUBLIKEN MALTA,

KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA,

REPUBLIKEN ÖSTERRIKE,

REPUBLIKEN POLEN,

REPUBLIKEN PORTUGAL,

REPUBLIKEN SLOVENIEN,

REPUBLIKEN SLOVAKIEN,

REPUBLIKEN FINLAND,

KONUNGARIKET SVERIGE,

FÖRENADE KONUNGARIKET STORBRIANNIEN OCH NORDIRLAND

OCH

REPUBLIKEN SAN MARINO, nedan kallad "San Marino",

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

I samband med ingåendet av ett avtal om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i rådets direktiv 2003/48/EG av den 3 juni 2003 om beskattning av inkomster från sparande i form av räntebetalningar (nedan kallat "direktivet") undertecknade Europeiska gemenskapen, Konungariket Belgien, Republiken Tjeckien, Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Republiken Cypern, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Storhertigdömet Luxemburg, Republiken Ungern, Republiken Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Polen, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien, Republiken Finland, Konungariket Sverige, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, å ena sidan, och Republiken San Marino, å andra sidan, detta samförståndsavtal som kompletterar avtalet.

1. Signatärerna av detta samförståndsavtal anser att avtalet mellan San Marino och gemenskapen om åtgärder likvärdiga med dem som föreskrivs i direktivet utgör ett väl avvägt och godtagbart avtal som skyddar båda parter avtalsslutande intressen. De kommer därför att ärligt genomföra de avtalade åtgärderna och kommer inte att agera ensidigt för att utan skäl原因 undergräva detta avtal. Om betydande skillnader skulle uppdagas mellan räckvidden för direktivet, i dess lydelse av den 3 juni 2003, och avtalet, särskilt avseende artiklarna 4 och 6 i avtalet, kommer de avtalsslutande parterna omedelbart att inleda samråd i enlighet med artikel 15.1 i avtalet i syfte att se till att åtgärderna enligt avtalet alltjämt är likvärdiga med åtgärderna enligt direktivet. Signatärerna av detta samförståndsavtal noterar att definitionen av begreppet skattebedrägeri vid tillämpningen av artikel 13 i avtalet endast är tillämplig i samband med beskattning av inkomster från sparande inom ramen för detta avtal och inte inverkar på den utveckling som kan äga rum eller de beslut som kan fattas rörande skattebedrägeri under andra omständigheter och i andra sammanhang.
2. Under den övergångsperiod som föreskrivs i direktivet skall gemenskapen inleda diskussioner med andra viktiga finansiella centrum i syfte att verka för att det även inom dessa jurisdiktioner antas bestämmelser som är likvärdiga med dem som gemenskapen kommer att tillämpa.
3. Med hänsyn till att San Marino önskar integreras ytterligare i den europeiska ekonomin och att landet av denna anledning anser att det är både lämpligt och önskvärt att det deltar fullt ut i det europeiska banksystemet respektive finansiella systemet skall San Marino och gemenskapen inleda samråd så snart som möjligt i syfte att fastställa villkoren för ömsesidigt erkännande av parternas respektive system och regler för tillsyn av finansiella tjänster, inbegripet försäkringar. I detta sammanhang förbinder sig San Marino att för de berörda ekonomiska sektorerna anta och genomföra relevant gällande och framtida gemenskapslagstiftning, inbegripet de relevanta tillsynsreglerna för och tillsynen av de berörda aktörerna i San Marino, i syfte att säkerställa att den inre marknaden kan fungera väl när det gäller de berörda sektorerna. Varje eventuellt avtal på detta område kan även föreskriva att San Marino förbinder sig att genomföra andra gemenskapsbestämmelser, både nu gällande och sådana som kan komma att införas i framtiden, t.ex. på områdena konkurrens och beskattning.
4. Mot denna bakgrund av fördjupade förbindelser främjar ingåendet av skatteavtal med medlemsstaterna i Europeiska unionen (nedan kallade "medlemsstaterna") och San Marinos åtagande att, inom denna ram, tillhandahålla ett informationsutbyte i enlighet med OECD:s normer ett bredare ekonomiskt och skattemässigt samarbete. Med hänsyn till San Marinos insats kan samråd ske mellan San Marino och medlemsstaterna i syfte att bilateralt avskaffa eller minska dubbelbeskattning för olika slags inkomster.
5. Gemenskapen och San Marino skall även inleda samråd i följande syfte:
  - Utarbeta metoder för att förenkla de förfaranden som föreskrivs i deras avtal om samarbete och tullunion. För detta ändamål är San Marino berett att införa datoriserade förfaranden liknande Intrastatsystemet.
  - Bättre utnyttja de befintliga möjligheterna för medborgare och företag i San Marino att delta i gemenskapens program och åtgärder på området forskning och utveckling.

Undertecknat i Bryssel den 7 december 2004 i två exemplar på danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, italienska, lettiska, litauiska, nederländska, polska, portugisiska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

Den maltesiska språkversionen skall bekräftas av de avtalsslutande parterna genom skriftväxling. Den versionen har därefter samma giltighet som de språkversioner som avses i föregående stycket.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

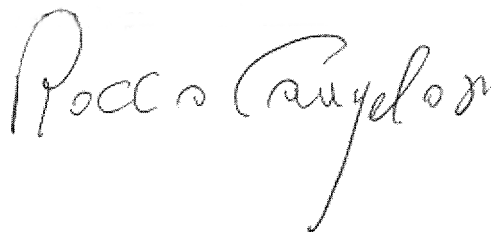
Pour la République française

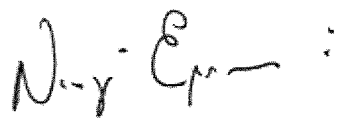
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

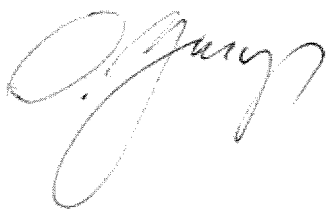
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

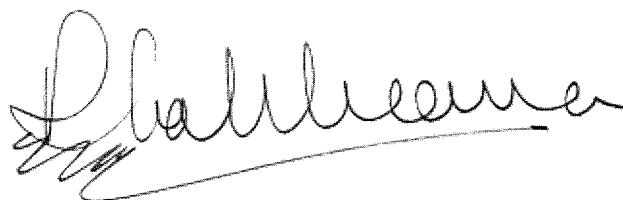
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

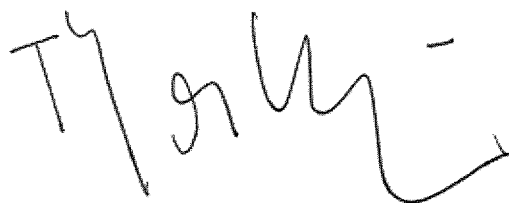
A Magyar Köztársaság részéről

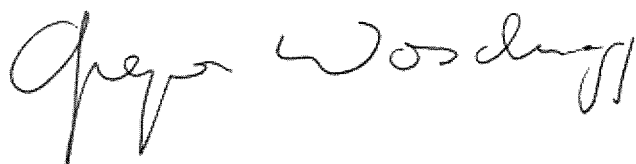
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

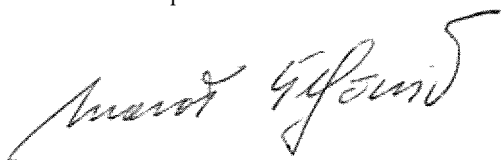
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

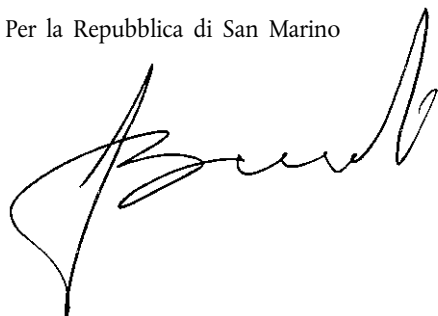
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

_____

RÅDETS BESLUT

av den 2 december 2004

om inrättande av Europeiska flyktingfonden för perioden 2005–2010

(2004/904/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.2 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén, och

av följande skäl:

(1) En gemensam asylpolitik, som omfattar ett gemensamt europeiskt asylsystem, utgör en integrerande del av Europeiska unionens mål att gradvis inrätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa som är öppet för personer som tvingade av omständigheterna söker skydd inom Europeiska unionen på laglig väg.

(2) Genomförandet av denna politik bör bygga på solidaritet mellan medlemsstaterna och förutsätter att det finns mekanismer som främjar en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer och bära följderna av detta. I detta syfte inrättades Europeiska flyktingfonden för perioden 2000–2004 genom beslut 2000/596/EG⁽³⁾.

(3) Det är nödvändigt att inrätta en europeisk flyktingfond (nedan kallad "fonden") för perioden 2005–2010 för att säkerställa fortsatt solidaritet mellan medlemsstaterna mot bakgrund av den nyligen antagna gemenskapslagstiftningen på asylområdet, och med beaktande av erfarenheterna från genomförandet av den första etappen av flyktingfonden 2000–2004.

(4) För att skydda rättigheterna för personer som behöver internationellt skydd är det nödvändigt att stödja medlemsstaternas insatser för att säkerställa att flyktingar och fördrivna personer tas emot på lämpligt sätt och att rättvisa och effektiva asylförfaranden tillämpas.

(5) Ett av målen för Genèvekonventionen angående flyktingars rättsliga ställning av den 28 juli 1951, kompletterad genom New York-protokollet av den 31 januari 1967, är att flyktingar skall integreras i samhället i det land där de har bosatt sig. Det är nödvändigt att dessa personer får del av värderingarna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Därför bör medlemsstaternas insatser för att främja social, ekonomisk och kulturell integration stödjas, eftersom sådana insatser bidrar till att förverkliga ett av gemenskapens grundläggande mål enligt artikel 2 och artikel 3.1 k i fördraget, nämligen att stärka och bevara ekonomisk och social sammanhållning.

(6) Det ligger i såväl medlemsstaternas som de berörda personernas intresse att flyktingar och fördrivna personer som tillåts bosätta sig på medlemsstaternas territorium får möjlighet att försörja sig genom eget arbete i enlighet med bestämmelserna i tillämpliga gemenskapsinstrument.

(7) Varken de åtgärder som omfattas av strukturfondsbidrag eller övriga gemenskapsåtgärder på utbildningsområdet är i sig tillräckliga för att främja integrationen och särskilda åtgärder som gör det möjligt för flyktingar och fördrivna personer att komma i fullt åtnjutande av de program som genomförs bör därför stödjas.

(8) Konkret stöd behövs för att skapa eller förbättra förutsättningarna för de flyktingar och fördrivna personer som så önskar, att fatta informerade beslut om att lämna medlemsstaternas territorium och att återvända till sitt ursprungsland.

(9) Insatser i vilka organ i minst två medlemsstater medverkar och insatser av gemenskapsintresse på detta område bör berättiga till stöd från fonden, och utbyte mellan medlemsstaterna bör uppmuntras för att identifiera och främja de effektivaste metoderna.

⁽¹⁾ Yttrande av den 20 april 2004 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 241, 28.9.2004, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 252, 6.10.2000, s. 12.

- (10) En finansiell reserv bör inrättas för genomförande av brådskande åtgärder för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av flyktingar i enlighet med rådets direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder som främjar en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta ⁽¹⁾.
- (11) För att effektivt och proportionerligt genomföra den ekonomiska solidariteten, och med hänsyn till erfarenheterna från fondens verksamhet 2000–2004, bör kommissionens och medlemsstaternas respektive ansvar för genomförandet och förvaltningen av fonden fastställas. Medlemsstaterna bör för detta syfte utse lämpliga nationella myndigheter vilkas uppgifter bör fastställas.
- (12) Fondens stöd blir effektivare och mer målinriktat om medfinansieringen av de stödberättigande insatserna grundas på två fleråriga program och ett årligt arbetsprogram som utarbetas av varje medlemsstat med beaktande av dess situation och behov.
- (13) Det är rimligt att fördela resurserna i förhållande till den börda som respektive medlemsstat bär till följd av sina insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer, inklusive flyktingar som åtnjuter internationellt skydd inom ramen för nationella program.
- (14) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta beslut bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (15) Ett sätt att säkerställa att de insatser som stöds av fonden är ändamålsenliga är en effektiv uppföljning. Formerna för denna uppföljning bör fastställas.
- (16) Utan att det påverkar kommissionens befogenheter beträffande ekonomisk kontroll bör medlemsstaterna och kommissionen upprätta ett samarbete inom detta område.
- (17) Medlemsstaterna bör ge tillräckliga garantier för den närmare utformningen av och kvaliteten på genomförandet.
- Medlemsstaternas ansvar för att vidta rättsliga åtgärder och göra korrigeringar vid oegentligheter och överträdelser bör fastställas, liksom kommissionens ansvar om medlemsstaterna inte fullgör sina skyldigheter.
- (18) Effektiviteten hos och verkningarna av de insatser som stöds av fonden beror också på utvärderingen av dessa. Medlemsstaternas och kommissionens ansvar i detta avseende samt de metoder som garanterar utvärderingens tillförlitlighet bör klart fastställas.
- (19) Insatserna bör utvärderas så att deras verkan kan ses över och bedömas efter halva tiden. Utvärderingen bör integreras i uppföljningen av insatserna.
- (20) Eftersom målen för detta beslut, nämligen att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot flyktingar och fördrivna personer, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och de därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade Kungariket meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (22) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Irland meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av detta beslut.
- (23) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar inte Danmark i antagandet av detta beslut, som varken är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

⁽¹⁾ EGT L 212, 7.8.2001, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

MÅL OCH UPPGIFTER

Artikel 1

Inrättande och mål

1. Genom detta beslut inrättas Europeiska flyktingfonden, nedan kallad "fonden", för perioden från och med den 1 januari 2005 till och med den 31 december 2010.

2. Fonden skall stödja och uppmuntra medlemsstaternas ansträngningar för att ta emot flyktingar och fördrivna personer och bära följderna av detta genom att medfinansiera de insatser som föreskrivs i det här beslutet, med hänsyn till gemenskapslagstiftningen inom området.

Artikel 2

Finansiella bestämmelser

1. Det finansiella referensbeloppet för fondens genomförande skall vara 114 miljoner euro för perioden från och med den 1 januari 2005 till och med den 31 december 2006.

2. De årliga anslagen för fonden skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.

Artikel 3

Målgrupper för insatserna

Målgrupperna enligt detta beslut skall omfatta följande kategorier:

1. Medborgare i tredje land eller statslösa personer med sådan rättslig ställning som anges i Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning och dess protokoll från 1967 och som har tillstånd att såsom flyktingar vistas i någon av medlemsstaterna.
2. Medborgare i tredje land eller statslösa personer som åtnjuter subsidiärt skydd enligt rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet⁽¹⁾.
3. Medborgare i tredje land eller statslösa personer som har ansökt om någon av de former av skydd som beskrivs i punkterna 1 och 2.

⁽¹⁾ EUT L 304, 30.9.2004, s. 12.

4. Medborgare i tredje land eller statslösa personer som åtnjuter tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG.

Artikel 4

Insatser

1. Fonden skall stödja insatser som genomförs i medlemsstaterna angående en eller flera av följande punkter:

- a) Mottagningsförhållanden och handläggning av asylärenden.
- b) Integration av personer som avses i artikel 3, vars vistelse i medlemsstaten är långvarig och stadigvarande.
- c) Frivilligt återvändande för personer som avses i artikel 3, förutsatt att dessa personer inte har förvärvat nytt medborgarskap eller lämnat medlemsstatens territorium.

2. De insatser som avses i punkt 1 skall särskilt främja genomförandet av bestämmelserna i tillämplig befintlig och framtida gemenskapslagstiftning om det gemensamma europeiska asylsystemet.

3. I insatserna skall hänsyn tas till den särskilda situationen för utsatta personer, t.ex. underåriga, underåriga utan medföljande vuxen, personer med funktionshinder, äldre personer, gravida kvinnor, ensamstående föräldrar med underåriga barn och personer som har utsatts för tortyr, våldtäkt eller andra allvarliga former av psykiskt, fysiskt eller sexuellt våld.

Artikel 5

Stödberättigande nationella insatser som gäller mottagningsförhållanden och handläggning av asylförfaranden

Särskilt följande insatser som gäller mottagningsförhållanden och handläggning av asylärenden skall kunna få stöd från fonden:

- a) Infrastruktur eller tjänster i samband med inkvartering.
- b) Materiellt bistånd, hälsovård och psykologisk vård.
- c) Socialt bistånd, information eller hjälp med administrativa förfaranden.
- d) Juridiskt och språkligt bistånd.
- e) Utbildning, språkutbildning och andra initiativ som är förenliga med personens ställning.

- f) Stödtjänster som översättning och utbildning för att bidra till bättre mottagningsförhållanden samt effektivare och bättre handläggning av asylärenden.
- g) Information till de lokalsamhällen som kommer att samverka med de personer som tas emot i värdlandet.

Artikel 6

Stödberättigande nationella insatser som gäller integration

Särskilt följande insatser, som gäller integration i medlemsstaterna för personer som avses i artikel 4.1 b och deras familjemedlemmar, skall kunna få stöd från fonden:

- a) Rådgivning och bistånd när det gäller t.ex. bostäder, försörjningsmöjligheter, inträde på arbetsmarknaden samt hälsovård, psykologisk vård och social omsorg.
- b) Insatser som gör det möjligt för målgrupperna att anpassa sig till samhället i medlemsstaten, på det sociokulturella området, samt att dela värderingarna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- c) Insatser för att främja målgruppernas varaktiga och hållbara deltagande i det medborgerliga och kulturella livet.
- d) Åtgärder som inriktas på utbildning, erkännande av kvalifikationer och examina.
- e) Insatser som syftar till att underlätta för dessa personer att styra sin egen tillvaro och göra det möjligt för dem att försörja sig själva.
- f) Insatser som främjar meningsfull kontakt och konstruktiv dialog mellan dessa personer och det mottagande samhället, inklusive insatser som främjar medverkan från viktiga partner som allmänheten, lokala myndigheter, flyktingorganisationer, frivilliga grupper, arbetsmarknadens parter och det civila samhället i stort.
- g) Åtgärder för att stimulera dessa personer till att förvärva kompetens, inklusive språkutbildning.
- h) Insatser som främjar lika tillgång och likvärdiga resultat när det gäller dessa personers kontakter med offentliga institutioner.

Artikel 7

Stödberättigande nationella insatser som gäller frivilligt återvändande

Särskilt följande insatser som gäller frivilligt återvändande skall kunna få stöd från fonden:

- a) Information och rådgivning om insatser eller program för frivilligt återvändande.
- b) Information om situationen i ursprungslandet eller ursprungsregionen eller i det land eller den region där personen tidigare hade sitt hemvist.
- c) Allmän eller yrkesinriktad utbildning samt hjälp med återanpassningen.
- d) Insatser från sammanslutningar av personer från ett visst land eller en viss region som är bosatta i Europeiska unionen, vilka underlättar frivilligt återvändande för personer som avses i det här beslutet.
- e) Insatser som underlättar organisationen och genomförandet av nationella program för frivilligt återvändande.

Artikel 8

Gemenskapsinsatser

1. Utöver de insatser som avses i artiklarna 5, 6 och 7 får, på kommissionens initiativ, högst 7 % av fondens tillgängliga medel användas för att finansiera gränsöverskridande insatser och insatser av intresse för hela gemenskapen som gäller asylpolitik och åtgärder för flyktingar och fördrivna personer enligt punkt 2.
2. De stödberättigande gemenskapsinsatserna hänför sig särskilt till följande områden:
  - a) Främjande av gemenskapssamarbete i genomförandet av gemenskapslagstiftningen och god praxis.
  - b) Stöd till inrättande av nätverk för gränsöverskridande samarbete och pilotprojekt som grundas på gränsöverskridande partnerskap mellan organ i minst två medlemsstater och som utformats för att stimulera innovation, underlätta utbyte av erfarenheter och god praxis samt höja kvaliteten i asylpolitiken.
  - c) Stöd till gränsöverskridande kampanjer för att öka medvetenheten om den europeiska asylpolitiken och om situationen och förhållandena för de personer som avses i artikel 3.
  - d) Stöd till spridning och utbyte av information, inklusive användning av informations- och kommunikationsteknik, om bästa praxis och alla andra aspekter av fonden.
3. Det årliga arbetsprogrammet, i vilket prioriteringar fastställs för gemenskapens insatser, skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2.

*Artikel 9***Brådskande åtgärder**

1. Om mekanismerna för tillfälligt skydd enligt direktiv 2001/55/EG träder i funktion, skall fonden, utöver de insatser som avses i artikel 4 och som komplement till dem, finansiera brådskande åtgärder till förmån för medlemsstaterna.

2. De stödberättigande brådskande åtgärderna hänför sig till följande typer av insatser:

- a) Mottagande och inkvartering.
- b) Tillhandahållande av förnödenheter, däribland livsmedel och kläder.
- c) Medicinsk, psykologisk eller annan hjälp.
- d) Personal- och administrationskostnader för att ta emot personerna och genomföra åtgärderna.
- e) Logistik- och transportkostnader.

KAPITEL II

GENOMFÖRANDE OCH FÖRVALTNING*Artikel 10***Genomförande**

Kommissionen skall ansvara för genomförandet av detta beslut och anta nödvändiga genomförandebestämmelser.

*Artikel 11***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.
3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.
4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

*Artikel 12***Kommissionens respektive medlemsstaternas ansvar**

1. Följande åligger kommissionen:

- a) Anta riktlinjer, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2, för prioriteringarna i de fleråriga program som avses i artikel 15 samt meddela medlemsstaterna vilka de vägledande finansiella anslagen från fonden är.
- b) Säkerställa, såsom ansvarig för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget, att det i medlemsstaterna finns väl fungerande förvaltnings- och kontrollsystem så att gemenskapens medel används korrekt och effektivt. Dessa kontroller skall bland annat omfatta förhandskontroll av verifikationer samt på plats av de genomförandeförfaranden, kontrollsystem, bokföringssystem och förfaranden för upphandling och beviljande av bidrag som de ansvariga myndigheterna har inrättat. Om förfaranden eller system förändras väsentligt skall kommissionen se över dem på nytt.
- c) Genomföra de gemenskapsinsatser som avses i artikel 8.

2. Följande åligger medlemsstaterna:

- a) Ansvara för att genomföra nationella insatser som får stöd från fonden.
- b) Vidta de åtgärder som behövs för att fonden skall fungera effektivt på nationell nivå och samverka med alla parter som berörs av asylpolitiken, i enlighet med nationell praxis.
- c) Utse en ansvarig myndighet för att sköta de nationella insatser som får stöd från fonden i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning och principen om en sund ekonomisk förvaltning.
- d) I första hand ansvara för den ekonomiska kontrollen av insatserna och garantera att förvaltnings- och kontrollsystemen genomförs så att gemenskapsmedlen används effektivt och korrekt. De skall överlämna en beskrivning av dessa system till kommissionen.
- e) Intyga att de utgiftsdeklarationer som lämnas in till kommissionen är tillförlitliga och säkerställa att de härrör från redovisningssystem som är grundade på kontrollerbara verifikationer.
- f) Samarbeta med kommissionen för insamlingen av de statistiska uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av artikel 17.

3. Följande åligger kommissionen i samarbete med medlemsstaterna:

- a) Ansvara för att sprida resultaten av de insatser som genomförts inom fondens ram 2000–2004 och uppgifter om vilka insatser som skall genomföras 2005–2010.

- b) Se till att de insatser som får stöd från fonden blir föremål för lämplig information, publicitet och uppföljning.
- c) Se till att insatserna hänger samman med och kompletterar gemenskapens övriga berörda politik, instrument och åtgärder.
- e) Sköta administrativa, avtalsmässiga och ekonomiska aspekter på förvaltningen av insatserna.
- f) Sköta information och rådgivning samt sprida resultat.

g) Följa upp och utvärdera.

h) Sköta samarbetet och förbindelserna med kommissionen och med de ansvariga myndigheterna i övriga medlemsstater.

Artikel 13

Ansvariga myndigheter

1. Varje medlemsstat skall utse en ansvarig myndighet som skall svara för alla kontakter med kommissionen. Denna myndighet skall vara ett förvaltningsorgan i medlemsstaten eller ett nationellt offentligt organ. Den ansvariga myndigheten får delegera en del av eller alla sina genomförandeuppgifter till en annan offentlig förvaltning eller till en privaträttslig enhet som omfattas av medlemsstatens lagstiftning och som har en uppgift inom den offentliga sektorn. Om medlemsstaten utser en annan ansvarig myndighet än staten själv, skall medlemsstaten fastställa alla bestämmelser om sina förbindelser med denna myndighet och myndighetens förbindelser med kommissionen.

2. Det organ som utses till ansvarig myndighet eller den myndighet till vilken uppgifter har delegerats skall uppfylla följande minimivillkor:

a) Den skall vara en juridisk person, utom i de fall då den utgörs av ett förvaltningsorgan i medlemsstaten.

b) Den skall ha en ekonomisk och administrativ kapacitet som är anpassad till storleken på de gemenskapsmedel den skall förvalta och som gör det möjligt för den att utföra sina uppgifter på ett tillfredsställande sätt, i enlighet med reglerna för förvaltningen av gemenskapens fonder.

3. De ansvariga myndigheterna skall bland annat utföra följande uppgifter:

a) Samråda med lämpliga partner inför upprättandet av det fleråriga programmet.

b) Anordna och utlysa anbuds- och förslagsinfordringar.

c) Anordna urvals- och tilldelningsförfaranden för medfinansiering från fonden, i enlighet med principerna om insyn och likabehandling, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika eventuella intressekonflikter.

d) Garantera samstämmighet och komplementaritet mellan medfinansiering från fonden och medfinansiering från andra berörda finansiella instrument på nationell nivå och på gemenskapsnivå.

4. Medlemsstaterna skall förse den ansvariga myndigheten eller den myndighet till vilken uppgifter har delegerats med tillräckliga resurser så att den kan fortsätta att utföra sina uppgifter korrekt under den period då insatser som finansieras från fonden genomförs. Genomförandeverksamheten får finansieras via det tekniska och administrativa stöd som anges i artikel 18.

5. Kommissionen skall, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.2, anta bestämmelser om medlemsstaternas förvaltnings- och kontrollsystem och bestämmelser om administrativ och ekonomisk förvaltning av de nationella insatser som medfinansieras av fonden.

Artikel 14

Urvalskriterier

Den ansvariga myndigheten skall välja ut projekt på grundval av följande kriterier:

a) Situationen och behoven i medlemsstaten.

b) Utgiftens kostnadseffektivitet i förhållande till hur många personer som berörs av projektet.

c) Den ansökande organisationens och eventuella partnerorganisationers erfarenhet, sakkunskap, tillförlitlighet och ekonomiska bidrag.

d) I vilken utsträckning projekten kompletterar andra insatser som finansieras genom Europeiska unionens allmänna budget eller som en del av nationella program.

KAPITEL III

PROGRAM

Artikel 15

Fleråriga program

1. Medlemsstaternas insatser skall genomföras under två treåriga programperioder (2005–2007 och 2008–2010).

2. På grundval av de riktlinjer för prioriteringarna i de fleråriga programmen och de vägledande finansiella anslag som meddelas av kommissionen och avses i artikel 12.1 a, skall varje medlemsstat lägga fram ett utkast till flerårigt program för varje programperiod som bland annat innehåller följande:

- a) En beskrivning av den aktuella situationen i medlemsstaten i fråga om mottagningsförhållanden, handläggning av asylärenden, integration och frivilligt återvändande för de personer som avses i artikel 3.
- b) En analys av behoven i den berörda medlemsstaten i fråga om mottagande, handläggning av asylärenden, integration och frivilligt återvändande samt angivande av verksamhetsmål för att tillgodose dessa behov under programperioden.
- c) En framställning av en lämplig strategi för att nå dessa mål och den prioritering som därvid gäller, med beaktande av det samråd med de parter som avses i artikel 13.3 a samt en kortfattad beskrivning av de insatser som planeras för att genomföra prioriteringarna.
- d) En redogörelse om denna strategis förenlighet med andra instrument på regional och nationell nivå samt gemenskapsnivå.
- e) En vägledande finansieringsplan där det för varje mål och år anges fondens planerade bidrag samt det totala beloppet för offentlig eller privat medfinansiering.

3. Medlemsstaterna skall lämna in sitt utkast till flerårigt program till kommissionen senast fyra månader efter det att kommissionen har meddelat riktlinjer och vägledande finansiella anslag för den aktuella perioden.

4. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3 godkänna utkasterna till de fleråriga programmen senast tre månader efter att ha mottagit dem, mot bakgrund av rekommendationerna i de riktlinjer som har antagits enligt artikel 12.1 a.

Artikel 16

Årliga program

1. De fleråriga program som har godkänts av kommissionen skall genomföras med hjälp av årliga arbetsprogram.
2. Kommissionen skall senast den 1 juli varje år meddela medlemsstaterna vilka belopp enligt beräkningsmetoderna i artikel 17 som kan komma att tilldelas dem för påföljande år från de sammanlagda budgetanslag som beviljas i samband med det årliga budgetförfarandet.

3. Medlemsstaterna skall senast den 1 november varje år till kommissionen överlämna ett förslag till årligt program för påföljande år, som upprättats i enlighet med det godkända fleråriga programmet och som bland annat omfattar följande:

- a) Reglerna för urval av de insatser som skall finansieras genom det årliga programmet om dessa skiljer sig från de villkor som fastställs i det fleråriga programmet.
- b) En beskrivning av de uppgifter som skall utföras av den ansvariga myndigheten för att genomföra det årliga programmet.
- c) Den planerade fördelningen av fondens bidrag mellan de olika insatserna inom programmet samt det belopp som begärs för tekniskt och administrativt stöd enligt artikel 18 för att genomföra det årliga programmet.

4. Kommissionen skall granska medlemsstatens förslag, bland annat med hänsyn till det slutliga belopp som tilldelats fonden vid budgetförfarandet, och fatta beslut om fondens medfinansiering senast den 1 mars det aktuella året. I beslutet skall anges det belopp som tilldelats medlemsstaten och under vilken period utgifterna är stödberättigande.

5. Om betydande ändringar påverkar genomförandet av det årliga programmet och de medför en överföring av medel mellan olika insatser som överstiger 10 % av det totala belopp som har tilldelats medlemsstaten för det aktuella året, skall medlemsstaten överlämna ett reviderat årligt program till kommissionen för godkännande senast i samband med att den lägesrapport som avses i artikel 23.3 överlämnas.

Artikel 17

Årlig fördelning av medel för de insatser i medlemsstaternas som avses i artiklarna 5, 6 och 7

1. Varje medlemsstat skall erhålla ett fast belopp på 300 000 euro från fondens årliga tilldelning. Detta belopp skall fastställas till 500 000 euro per år för åren 2005, 2006 och 2007 i enlighet med de nya budgetplanerna för de stater som anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004.

2. Återstoden av de årliga tillgängliga medlen skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

- a) 30 % i förhållande till det antal personer som tagits emot under de tre föregående åren och som tillhör någon av de kategorier som anges i artikel 3.1 och 3.2.
- b) 70 % i förhållande till det antal personer som avses i artikel 3.3 och 3.4 och som anlänt under de tre föregående åren.

3. Referenstalen skall utgöras av de senaste uppgifterna från Europeiska gemenskapens statistikkontor, i enlighet med gemenskapslagstiftningen om insamling och analys av statistik på asylområdet.

Artikel 18

Tekniskt och administrativt stöd

En del av den årliga medfinansiering som tilldelas en medlemsstat kan avsättas för tekniskt och administrativt stöd för att förbereda, följa upp och utvärdera insatserna.

Det årliga belopp som anslås till tekniskt och administrativt stöd får inte överstiga 7 % av den sammanlagda årliga medfinansiering som tilldelas en medlemsstat, plus 30 000 euro.

Artikel 19

Särskilda bestämmelser om brådskande åtgärder

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om sina behov och lägga fram en plan för hur de brådskande åtgärder som avses i artikel 9 skall genomföras, tillsammans med en beskrivning av de planerade åtgärderna och av de organ som skall ansvara för genomförandet.

2. Det ekonomiska stödet från fonden till de brådskande åtgärder som avses i artikel 9 skall vara begränsat till sex månader och får inte överstiga 80 % av kostnaden för varje enskild åtgärd.

3. Tillgängliga medel skall fördelas mellan medlemsstaterna i förhållande till hur många personer i varje medlemsstat som åtnjuter det tillfälliga skydd som avses i artikel 9.1.

4. Artikel 20.1 och 20.2, artikel 21 och artiklarna 23–26 skall tillämpas.

KAPITEL IV

EKONOMISK FÖRVALTNING OCH KONTROLL

Artikel 20

Finansieringsstruktur

1. Fondens ekonomiska stöd skall utgöras av icke-återbetalningspliktiga bidrag.

2. De insatser som stöds av fonden skall medfinansieras från offentliga eller privata källor, skall genomföras utan vinstsyfte och skall inte berättiga till finansiering från andra källor i Europeiska unionens allmänna budget.

3. Anslagen från fonden skall komplettera medlemsstaternas offentliga eller motsvarande utgifter för de insatser och åtgärder som omfattas av beslutet.

4. Gemenskapens bidrag till insatserna får inte överstiga

a) 50 % av totalkostnaden för en särskild insats när det gäller sådana insatser som genomförs i medlemsstaterna enligt artiklarna 5, 6 och 7; andelen får ökas till 60 % för insatser som är särskilt innovativa, t.ex. insatser som genomförs av gränsöverskridande partnerskap eller insatser som innebär aktivt deltagande av personer som avses i artikel 3 eller organisationer som upprättats av dessa målgrupper, och till 75 % i de medlemsstater som omfattas av Sammanhållningsfonden,

b) 80 % av totalkostnaden för en särskild insats i samband med förslagsinfordringar för sådana gemenskapsinsatser som avses i artikel 8.

5. Gemenskapens finansiella stöd till insatser via fonden skall i allmänhet beviljas för en period av högst tre år, under förutsättning att det görs en regelbunden granskning av uppnådda resultat.

Artikel 21

Rätt till stöd

1. Utgifterna skall motsvara de betalningar som utförts av de slutliga bidragsmottagarna. De skall styrkas med betalda fakturor eller motsvarande handlingar.

2. En utgift berättigar till stöd från fonden endast om den faktiskt har betalats tidigast den 1 januari det år som det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 16.4 hänför sig till.

3. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3 fastställa regler för vilka utgifter som är stödberättigande i samband med sådana insatser som genomförs i medlemsstaterna och som avses i artiklarna 5, 6 och 7 och medfinansieras av fonden.

Artikel 22

Åtaganden

Gemenskapens budgetåtaganden skall göras årligen på grundval av det kommissionsbeslut om medfinansiering som avses i artikel 16.4.

*Artikel 23***Betalningar**

1. Kommissionen skall betala bidraget från fonden till den ansvariga myndigheten i enlighet med motsvarande budgetåtgärderna.

2. En första förhandsfinansiering på 50 % av beloppet i kommissionens årliga beslut om medfinansiering från fonden skall utbetalas till medlemsstaten inom 60 dagar efter antagandet av beslutet om medfinansiering.

3. En andra förhandsfinansiering skall utbetalas inom tre månader efter det att kommissionen har godkänt lägesrapporten om genomförandet av det årliga arbetsprogrammet och en utgiftsdeklaration som visar att utgifterna motsvarar minst 70 % av det första förhandsfinansieringsbeloppet. Kommissionens andra utbetalning som förhandsfinansiering får inte överstiga 50 % av det totala belopp som tilldelats enligt beslutet om medfinansiering eller, under några omständigheter, skillnaden mellan de gemenskapsmedel som medlemsstaten faktiskt använt till de insatser som valts ut inom ramen för det årliga programmet och det första förhandsfinansieringsbeloppet.

4. Slutbetalningen, eller begäran om återbetalning av belopp som utbetalats i samband med den första eller andra förhandsfinansieringen och som överstiger de slutliga utgifter som godkänts för fonden, skall ske inom tre månader efter kommissionens godkännande av den slutliga genomföranderapporten om det årliga programmet och den slutliga utgiftsdeklaration som avses i artiklarna 24.3 och 28.2.

*Artikel 24***Utgiftsdeklarationer**

1. Den ansvariga myndigheten skall i samband med varje utgiftsdeklaration avge en försäkran till kommissionen om att de nationella genomförandeprogrammen förvaltas i enlighet med tillämplig gemenskapslagstiftning och att medlen används enligt principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. Utgiftsdeklarationerna skall intygas av en person eller enhet som är oberoende av de avdelningar som fungerar som utanordnare vid den ansvariga myndigheten.

3. Inom nio månader efter den dag som i beslutet om medfinansiering har fastställts för betalning av utgifterna skall den ansvariga myndigheten överlämna en slutlig utgiftsdeklaration till kommissionen. Om ingen sådan sänds till kommissionen inom denna tidsfrist, skall kommissionen automatiskt avsluta det årliga programmet och frigöra de anslag som avsatts till det.

*Artikel 25***Medlemsstaternas kontroller och finansiella korrigeringar**

1. Utan att det påverkar kommissionens ansvar för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget skall ansvaret för den finansiella kontrollen av insatserna i första hand ligga hos medlemsstaterna. I detta syfte skall medlemsstaterna vidta bland annat följande åtgärder:

- a) Kontrollera ett lämpligt urval av insatser som utgör minst 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för varje årligt genomförandeprogram och ett representativt urval av godkända insatser. Medlemsstaterna skall se till att sådana kontroller på lämpligt sätt hålls åtskilda från de genomförande- eller betalningsförfaranden som hänför sig till insatserna.
- b) Förebygga, upptäcka och korrigera oegentligheter och underätta kommissionen om dessa i enlighet med reglerna samt hålla kommissionen underrättad om hur administrativa och rättsliga förfaranden fortskrider.
- c) Samarbeta med kommissionen för att säkerställa att gemenskapens medel används enligt principen om sund ekonomisk förvaltning.

2. Medlemsstaterna skall göra de finansiella korrigeringar som är nödvändiga i samband med en konstaterad oegentlighet, med hänsyn till om det rör sig om en enskild eller en systembetingad oegentlighet. De finansiella korrigeringarna skall bestå i en indragning av hela eller delar av fondens bidrag till de berörda insatserna och skall medföra dröjsmålsränta enligt den räntesats som föreskrivs i artikel 26.4 om beloppet inte återbetalats inom den tid som fastställts av medlemsstaten.

3. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3 fastställa regler och förfaranden för medlemsstaternas finansiella korrigeringar i samband med sådana insatser som genomförs i medlemsstaterna och som avses i artiklarna 5, 6 och 7 och medfinansieras av fonden.

*Artikel 26***Kommissionens kontroller och finansiella korrigeringar**

1. Utan att det påverkar revisionsrättens befogenheter eller de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med nationella lagar och andra författningar, får kommissionens tjänstemän eller andra företrädare för kommissionen med minst tre arbetsdagens varsel utföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, av de insatser som finansieras av fonden samt av förvaltnings- och kontrollsystem. Kommissionen skall underätta den berörda medlemsstaten om detta för att få all hjälp som behövs. Tjänstemän eller andra företrädare för medlemsstaten får delta i dessa kontroller.

Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på plats för att kontrollera korrektheten i en eller flera transaktioner. Tjänstemän eller andra företrädare för kommissionen får delta i dessa kontroller.

2. Om kommissionen, efter att ha slutfört de nödvändiga kontrollerna, finner att en medlemsstat inte har uppfyllt de förpliktelser som åligger den enligt artikel 25, skall kommissionen tillfälligt hålla inne förhandsfinansieringen eller slutbetalningen avseende fondens medfinansiering av årsprogrammen i följande fall:

- a) Om en medlemsstat inte genomför insatserna på det sätt som överenskommit i beslutet om medfinansiering.
- b) Om en del av eller hela fondens medfinansiering av en eller flera insatser inte är motiverad.
- c) Om förvaltnings- eller kontrollsystemen är behäftade med allvarliga brister som kan leda till systembetingade oegentligheter.

I dessa fall skall kommissionen med angivande av sina skäl begära att medlemsstaten lämnar sina synpunkter och i förekommande fall gör eventuella korrigeringar inom en fastställd tid.

3. Om ingen överenskommelse nås och medlemsstaten inte har gjort korrigeringar vid utgången av den tidsfrist som kommissionen fastställt och med hänsyn till eventuella synpunkter från medlemsstaten kan kommissionen inom tre månader besluta att

- a) reducera förhandsfinansieringen eller slutbetalningen, eller
- b) göra de ekonomiska korrigeringar genom att dra in hela eller delar av fondens bidrag till de berörda insatserna.

Om det inte fattas något beslut om att handla i enlighet med a eller b skall betalningarna återupptas omedelbart.

4. Belopp som har tagits emot orättmätigt skall betalas tillbaka till kommissionen. Om beloppet inte återbetalats inom den tid som fastställts av kommissionen beläggs beloppet med dröjsmålsränta enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar vid större refinansieringstransaktioner i euro, höjd med tre och en halv punkt. Höjningen skall beräknas utifrån den räntesats som gäller den första dagen i den månad då betalningsfristen löper ut enligt offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

5. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3 fastställa regler och förfaranden för kommissionens finansiella korrigeringar i samband med sådana insatser som genomförs i medlemsstaterna enligt artiklarna 5, 6 och 7 och medfinansieras av fonden.

KAPITEL V

ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH RAPPORTER

Artikel 27

Övervakning och utvärdering

1. Kommissionen skall regelbundet övervaka fonden i samarbete med medlemsstaterna.

2. Kommissionen skall tillsammans med medlemsstaterna regelbundet utvärdera fonden med avseende på hur relevanta, effektiva och verkningsfulla insatserna har varit i förhållande till de mål som avses i artikel 1. Kommissionen skall också bedöma komplementariteten mellan insatser genomförda inom fondens ram och insatser genomförda i enlighet med gemenskapens övriga berörda politik, instrument och åtgärder.

Artikel 28

Rapporter

1. Den ansvariga myndigheten i varje medlemsstat skall vidta de åtgärder som behövs för att övervaka och utvärdera insatserna.

För detta ändamål skall de överenskommelser och kontrakt som den ansvariga myndigheten ingår med de organisationer som ansvarar för att genomföra insatserna innehålla en skyldighet att regelbundet överlämna detaljerade lägesrapporter om genomförandet av dessa insatser och en detaljerad slutlig rapport om genomförandet med uppgift om i vilken utsträckning de fastställda målen har uppnåtts.

2. Inom nio månader efter den dag då utgifterna upphör att vara stödberättigande enligt medfinansieringsbeslutet för varje årligt program, skall den ansvariga myndigheten överlämna en slutlig rapport om genomförandet av insatserna till kommissionen tillsammans med den slutliga utgiftsdeklaration som avses i artikel 24.3.

3. Medlemsstaterna skall överlämna följande till kommissionen:

a) Senast den 31 december 2006: en utvärderingsrapport om genomförandet av de insatser som medfinansierats av fonden.

b) Senast den 30 juni 2009 och den 30 juni 2012: en utvärderingsrapport om resultaten och effekterna av de insatser som medfinansierats av fonden.

4. Kommissionen skall till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén överlämna följande:

- a) Senast den 30 april 2007: en delrapport om uppnådda resultat och om de kvalitativa och kvantitativa aspekterna på genomförandet av fonden, eventuellt tillsammans med förslag till justeringar.
  - b) Senast den 31 december 2009: en utvärderande delrapport tillsammans med ett förslag om fondens fortsättning.
  - c) Senast den 31 december 2012: en utvärderingsrapport efter periodens slut.
- a) Senast den 31 januari 2005 skall kommissionen underrätta medlemsstaterna om de belopp som de beräknas få.
  - b) Senast den 1 juni 2005 skall medlemsstaterna överlämna det förslag till årligt program som avses i artikel 16 till kommissionen; förslaget skall åtföljas av en översikt över de förvaltnings- och kontrollsystem som skall inrättas för att garantera att gemenskapens medel används effektivt och korrekt.
  - c) Kommissionen skall anta besluten om medfinansiering inom två månader efter det att den mottagit förslaget till årligt program, efter kontroll av de uppgifter som anges i artikel 12.1 b.

KAPITEL VI

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

Artikel 29

Flerårigt program 2005–2007

Med avvikelse från artikel 15 skall följande tidsplan gälla för genomförandet av det fleråriga programmet för perioden 2005–2007:

- a) Senast den 31 januari 2005 skall kommissionen underrätta medlemsstaterna om riktlinjerna för planeringen och om de vägledande finansiella anslag som tilldelats dem.
- b) Senast den 1 maj 2005 skall medlemsstaterna utse den nationella ansvariga myndighet som avses i artikel 13 och överlämna det förslag till flerårigt program för perioden 2005–2007 som avses i artikel 15 till kommissionen.
- c) Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 11.3 godkänna de fleråriga programmen inom två månader efter det att den mottagit förslaget till flerårigt program.

Artikel 30

Årligt program för 2005

Med avvikelse från artikel 16 skall följande tidsplan gälla för genomförandet under budgetåret 2005:

De utgifter som faktiskt har betalats mellan den 1 januari 2005 och dagen för antagandet av besluten om medfinansiering kan få stöd från fonden.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

Översyn

Rådet skall på förslag av kommissionen göra en översyn av detta beslut senast den 31 december 2010.

Artikel 32

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Bryssel den 2 december 2004.

På rådets vägnar

J. P. H. DONNER

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 december 2004

om fastställande av riktlinjer för underrättelser från tillverkare och distributörer om farliga konsumentprodukter till medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG

(delgivet med nr K(2004) 4772)

(Text av betydelse för EES)

(2004/905/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSIONEN HAR FATTAT
DETTA BESLUT

missionen måste särskilt, eventuellt i form av en handbok, föreslå enkla och tydliga kriterier för fastställande av särskilda villkor, t.ex. för enstaka produkter eller förhållanden där underrättelse saknar relevans.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

- (3) Skyldigheten att informera myndigheterna om farliga produkter är ett viktigt led i en förbättrad marknadsövervakning, eftersom det gör det möjligt för behöriga myndigheter att kontrollera om företagen har vidtagit lämpliga åtgärder för att hantera de risker som en produkt som redan har släppts ut på marknaden utgör och för att vid behov vidta ytterligare åtgärder för att undvika risker.

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/95/EG av den 3 december 2001 om allmän produktsäkerhet⁽¹⁾, särskilt artikel 5.3 i detta,

- (4) För att undvika en oproportionerlig börda för tillverkare, distributörer och behöriga myndigheter och för att underlätta att denna skyldighet uppfylls på ett effektivt sätt är det lämpligt att utöver ett standardformulär utarbeta operationella riktlinjer om såväl de mest relevanta underrättelsekriterierna som de praktiska aspekterna på det anmälningsförfarande som lagts fram, särskilt för att biträda tillverkare och distributörer vid genomförandet av bestämmelserna i artikel 5.3 i direktiv 2001/95/EG.

efter samråd med den kommitté som inrättats genom artikel 15 i direktiv 2001/95/EG, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 5.3 i direktiv 2001/95/EG fastställs att tillverkare och distributörer skall informera behöriga myndigheter om de vet eller om de på grundval av egen fackkunskap eller uppgifter som de förfogar över bör känna till att en produkt som de har släppt ut på marknaden är farlig enligt definitionerna och kriterierna i direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

- (2) I bilaga I.2 i direktiv 2001/95/EG krävs att kommissionen, biträdd av en kommitté med företrädare för medlemsstaterna, skall fastställa innehåll och utforma standardformulär för de underrättelser om den information på produkter som inte uppfyller de allmänna säkerhetskraven som tillverkare och distributörer skall ge de behöriga nationella myndigheterna samtidigt som de säkerställer att systemet blir effektivt och fungerar väl. Kom-

Artikel 1

Kommissionen antar härmed riktlinjer för underrättelser från tillverkare och distributörer om farliga konsumentprodukter till medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med artikel 5.3 i direktiv 2001/95/EG.

⁽¹⁾ EGT L 11, 15.1.2002, s. 4.

Riktlinjerna återfinns i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2004.

På kommissionens vägnar
Markos KYPRIANOU
Ledamot av kommissionen

BILAGA

Riktlinjer för underrättelse av farliga konsumtionsvaror till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna från tillverkare och distributörer i enlighet med artikel 5.3 i direktiv 2001/95/EG

1. INLEDNING

1.1 *Riktlinjernas bakgrund och syfte*

Syftet med direktivet om allmän produktsäkerhet är att säkerställa att konsumtionsprodukter som inte är livsmedel och som släpps ut på marknaden är säkra. Enligt direktivet är tillverkare och distributörer skyldiga att informera den behöriga myndigheten om upptäckt av och åtgärder om farliga produkter.

I direktivet om allmän produktsäkerhet föreskrivs att kommissionen med hjälp av medlemsstaternas kommitté skall utforma en handbok med enkla och tydliga kriterier för att underlätta uppfyllandet av denna skyldighet. Dessutom skall handboken tjäna till att förenkla arbetet för de ekonomiska aktörerna och de behöriga myndigheterna genom att fastställa under vilka omständigheter, särskilt när det gäller enstaka produkter eller förhållanden, underrättelse inte är lämpligt. I denna handbok bör även innehållet i och utformandet av standardformulären för underrättelser från tillverkare och distributörer till myndigheterna fastställas.

Kommissionen ansvarar särskilt för att se till att underrättelsesystemet är effektivt och fungerar på ett bra sätt.

Syftet med dessa riktlinjer är således att:

- a) Klargöra tillverkarnas och distributörernas skyldigheter ur ett operativt perspektiv på ett sådant sätt att endast det som är relevant för riskhanteringen anmäls, så att man kan undvika en överdriven informationsbörda.
- b) Hänvisa till relevanta kriterier för tillämpningen av konceptet "farliga produkter".
- c) Ange kriterier för att identifiera de "enstaka produkter eller förhållanden" där underrättelse saknar relevans.
- d) Definiera innehållet i underrättelserna, och då särskilt vilka uppgifter som krävs och vilket formulär som skall användas.
- e) Ange till vem och hur underrättelserna skall skickas.
- f) Ange vilka uppföljande åtgärder som skall vidtas av de medlemsstater som får en underrättelse och vilken information som skall ges om en sådan uppföljning.

1.2 *Riktlinjernas status och ytterligare utveckling av dem***S t a t u s**

Dessa riktlinjer är operativa. De har antagits av kommissionen efter samråd med medlemsstaterna i kommittén för direktivet om allmän produktsäkerhet, som arbetar i enlighet med det rådgivande förfarandet.

De utgör således ett referensdokument för tillämpningen av bestämmelserna i direktivet om allmän produktsäkerhet angående underrättelser av farliga konsumtionsvaror från tillverkare och distributörer till de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna.

F o r t s a t t u t v e c k l i n g

Riktlinjerna bör anpassas efter erfarenheter och ny utveckling. Kommissionen kommer om nödvändigt att uppdatera eller ändra dem i samråd med den kommitté som avses i artikel 15 i direktivet om allmän produktsäkerhet.

1.3 *Till vem vänder sig riktlinjerna?*

Dessa riktlinjer riktar sig till medlemsstaterna. De skall användas för att vägleda tillverkare och distributörer av konsumtionsprodukter, samt nationella myndigheter som utsetts till kontaktpunkter för att ta emot information från tillverkare och distributörer, i syfte att säkerställa en effektiv och enhetlig tillämpning av underrättelsekravet.

2. SAMMANFATTNING AV BESTÄMMELSERNA I DIREKTIVET OM ALLMÄN PRODUKTSÄKERHET ANGÅENDE UNDERÄTTELSE FRÅN TILLVERKARE OCH DISTRIBUTÖRER

2.1 *Skyldighet att informera behöriga myndigheter i medlemsstaterna*

Enligt direktivet om allmän produktsäkerhet måste tillverkare och distributörer underrätta de berörda myndigheterna om de på grundval av egen fackkunskap eller uppgifter de förfogar över vet eller borde känna till att den produkt som de har släppt ut på marknaden är farlig (enligt definitionerna och kriterierna i direktivet).

"Enstaka" produkter eller förhållanden är undantagna från underrättelseplikten.

Tillverkare och distributörer kan ge myndigheterna preliminär information om en potentiell produktrisk så snart de får kännedom om den. Med denna information kan myndigheterna eventuellt hjälpa tillverkare och distributörer att fullfölja sin underrättelseplikt på ett korrekt sätt. Dessutom uppmantras dessa att kontakta sina nationella myndigheter om de är osäkra på huruvida det föreligger en produktrisk.

2.2 Anledningen till och syftet med bestämmelsen om underrättelser

Skyldigheten att informera myndigheterna om farliga produkter är en viktig faktor för förbättrad marknadsövervakning och riskhantering.

Tillverkare och distributörer är, inom ramen för sin egen verksamhet, i första hand ansvariga för att förebygga riskerna med farliga produkter. De har dock kanske inte vidtagit (eller kunnat vidta) alla nödvändiga åtgärder. Dessutom kan andra produkter av samma typ medföra risker som liknar dem som kan hänföras till de berörda produkterna.

Syftet med underrättelseförfarandet är att möjliggöra för de behöriga myndigheterna att övervaka att företagen har vidtagit lämpliga åtgärder för att ta itu med de risker som en produkt som redan släppts ut på marknaden medför, och om nödvändigt besluta om eller vidta ytterligare riskförebyggande åtgärder. Med hjälp av underrättelserna kan de behöriga myndigheterna också bedöma huruvida de borde kontrollera liknande produkter på marknaden. De behöriga myndigheterna måste därför få den information som krävs för att kunna avgöra om en ekonomisk aktör har vidtagit lämpliga åtgärder angående en farlig produkt. Det bör noteras att de behöriga myndigheterna enligt direktivet om allmän produktsäkerhet har rätt att kräva ytterligare information om de känner att de inte kan bedöma huruvida ett företag har vidtagit lämpliga åtgärder angående en farlig produkt.

3. UNDERRÄTTELSEKRITERIER

3.1 Tillämpningsområde

Det första underrättelsekravet enligt direktivet om allmän produktsäkerhet är att produkten skall omfattas av direktivet och att villkoren i artikel 5.3 är uppfyllda.

För underrättelse av farliga livsmedelsprodukter finns särskilda bestämmelser i EU:s livsmedelslagstiftning (Europaparlamentets och rådets förordning nr (EG) 178/2002⁽¹⁾).

Om det finns underrättelseplikter med samma syften i den sektorsspecifika gemenskapslagstiftningen om produktsäkerhet tillämpas inte direktivet om allmän produktsäkerhet på de produktkategorier som omfattas av de sektors-specifika bestämmelserna. För ytterligare information om underrättelseförfarandena och deras syften hänvisas till "Vägledande dokument om sambandet mellan det allmänna produktsäkerhetsdirektivet och vissa sektorsdirektiv med bestämmelser om produktsäkerhet"⁽²⁾. Detta dokument kommer att bearbetas ytterligare, särskilt om det efterhand visar sig att det finns en överlappning mellan artikel 5.3 i direktivet om allmän produktsäkerhet och relevant sektorsinformation eller underrättelsekrav i särskild gemenskapslagstiftning eller osäkerhet när det gäller tillämpningen.

Dessutom är det värt att påpeka att dessa riktlinjer inte gäller för, eller påverkar tillämpningen av kraven på "skyddsklausuler" eller andra underrättelseförfaranden som finns i den vertikala gemenskapslagstiftningen om produktsäkerhet.

Följande kriterier är viktiga för underrättelserna:

- Produkten omfattas av artikel 2 a i direktivet, dvs. en produkt som är avsedd för eller kan komma att användas av konsumenter (också inom ramen för tillhandahållande av tjänster och begagnade produkter).
- Artikel 15 i direktivet är tillämpligt, dvs. det finns inga särskilda liknande skyldigheter i annan gemenskapslagstiftning (se artikel 1.2 b i direktivet om allmän produktsäkerhet).
- Produkten finns på marknaden.
- Tillverkaren eller distributören har belägg för (genom övervakning av produktsäkerheten på marknaden, testning, kvalitetskontroll eller andra källor) att produkten är farlig enligt definitionen i direktivet om allmän produktsäkerhet, dvs. att den inte uppfyller det allmänna säkerhetskravet med beaktande av säkerhetskriterierna i direktivet, eller att den inte uppfyller säkerhetskraven i den sektoriella gemenskapslagstiftning som gäller för den berörda produkten.

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1642/2003 (EUT L 245, 29.9.2003, s. 4).

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

- Riskerna är sådana att produkten inte får finnas kvar på marknaden, och tillverkarna (och distributörerna) är skyldiga att vidta lämpliga förebyggande och korrigerande åtgärder, som t.ex. att ändra produkten, utfärda varningar, dra tillbaka eller återkalla produkten.

3.2 Det allmänna säkerhetskravet och överensstämmelsekriterier

Tillverkare och distributörer måste underrätta de berörda myndigheterna i medlemsstaterna om en produkt som de har släppt ut på marknaden medför risker för konsumenterna "som inte är förenliga med de allmänna säkerhetskraven". Tillverkare är skyldiga att endast släppa ut "säkra" produkter på marknaden. I artikel 2 b definieras en säker produkt som en som "vid normala eller rimligen förutsebara användningsförhållanden, även i fråga om tid samt i förekommande fall i samband med ibruktagande, installation och underhållsbehov, inte medför någon risk eller endast en låg risk som är förenlig med användningen av produkten och som kan anses som godtagbar och förenlig med en hög skyddsnivå när det gäller människors säkerhet och hälsa, särskilt med hänsyn till följande:

- i) *Produktens egenskaper, bland annat dess sammansättning, förpackning, anvisningar för montering och, i förekommande fall, för installation och underhåll.*
- ii) *Produktens inverkan på andra produkter, om det rimligen kan förutses att den kommer att användas tillsammans med andra produkter.*
- iii) *Presentationen av produkten, dess märkning, varningar, eventuella bruksanvisningar och anvisningar för bortskaffande samt eventuella andra anvisningar och upplysningar om produkten.*
- iv) *Konsumentgrupper, särskilt barn och äldre, för vilka användningen av produkten medför risker.*

Möjligheten att uppnå en högre säkerhetsnivå eller att införskaffa andra produkter som medför en lägre risk skall inte utgöra en tillräcklig grund för att en produkt skall anses som farlig".

Varje produkt som inte överensstämmer med denna definition anses som farlig (artikel 2 c). Med andra ord är en produkt "farlig" om den inte uppfyller det allmänna säkerhetskravet (produkter på marknaden måste vara säkra).

I artikel 3 i direktivet om allmän produktsäkerhet beskrivs hur överensstämmelse med nationell lagstiftning, Europastandarder och annat referensmaterial bedöms. När det inte finns några lämpliga Europastandarder får andra faktorer beaktas vid bedömningen av en produkts säkerhet, såsom nationella standarder och uppförandekoder.

Därutöver hänvisas det även till allvarliga risker, som i artikel 2 d definieras som "alla allvarliga risker, även sådana som inte har omedelbar verkan, som kräver ett snabbt ingripande från offentliga myndigheter".

Det anges dock i direktivet att möjligheten att uppnå en högre säkerhetsnivå eller att införskaffa andra produkter som medför en lägre risk inte utgör en tillräcklig grund för att en produkt skall anses som "farlig".

Riskenivån kan bero på en rad faktorer, t.ex. typ av användare och hur utsatt denna är samt i vilken utsträckning tillverkaren har vidtagit försiktighetsåtgärder som skydd mot risken och för att varna användaren. Dessa faktorer bör också tas med i bedömningen av vilken risknivå som anses farlig och som kräver att tillverkarna underrättar de behöriga myndigheterna.

En risk kan vara resultatet av ett fabriktions- eller tillverkningsfel eller bero på produktens utformning eller materialen som används i den. En risk kan också uppkomma genom produktens innehåll, bearbetning eller paketering, samt genom varningar eller instruktioner.

När det gäller att bestämma om en produkt är farlig enligt direktivet om allmän produktsäkerhet skall flera frågor analyseras, t.ex. produktens användningsområde, typ av risk, vilka befolkningsgrupper som berörs och tidigare erfarenhet av liknande produkter. En säker produkt skall inte utgöra någon risk eller endast en minimal risk i förhållande till vad den används för och vad som behövs för att säkerställa att produkten fungerar på ett bra sätt.

Tillverkare förväntas göra en riskbedömning av sina produkter innan de saluförs. Detta ligger till grund för deras slutsats att produkten uppfyller det allmänna säkerhetskravet och kan saluföras, och kan också utgöra en referens för senare omprövning av ytterligare riskinformation och huruvida produkten fortfarande kan definieras som en "säker produkt" eller om en underrättelse måste göras.

Om tillverkare eller distributörer får kännedom om information eller nya belägg som visar att en produkt kan vara farlig, skall de avgöra om denna information innebär att en produkt verkligen är farlig.

Den vägledning som det hänvisas till i detta dokument utarbetades för riktlinjerna "för förvaltningen av gemenskapens system för snabbt informationsutbyte (RAPEX) och för underrättelser som läggs fram i enlighet med artikel 11 i direktiv 2001/95/EG" ⁽¹⁾. Den presenteras här i syfte att hjälpa tillverkare och distributörer att bestämma om en specifik situation som orsakas av en konsumtionsprodukt kräver att de behöriga myndigheterna underrättas. Det rör sig om ett metodologiskt ramverk där syftet är att främja enhetlighet och man tar inte med alla faktorer i beräkningen. Det bör dock underlätta enhetliga, rimliga professionella bedömningar om de risker som vissa konsumtionsprodukter medför. Om tillverkare eller distributörer anser sig ha tydliga belägg som grundas på olika överväganden om behovet av underrättelse måste de dock underrätta myndigheterna.

De skall analysera den insamlade informationen och bestämma om viss farlig situation kräver att de behöriga myndigheterna underrättas. Följande skall tas i beaktande:

- Riskens allvarlighetsgrad, vilket beror på hur svåra och sannolika de möjliga skadorna på hälsa/säkerhet är. En sammanvägning av svårhets- och sannolikhetsgraden ger en uppfattning om hur allvarlig risken är. Hur exakt denna bedömning är beror på kvaliteten på den information som tillverkaren eller distributören har tillgång till.

Svårhetsgraden vid en viss risk skall bedömas efter om det finns rimliga belägg för att den skada som kan härledas till produkten kan inträffa under normal användning. Detta skulle kunna innebära de svåraste skador på hälsa/säkerhet som inträffat med liknande produkter.

Sannolikheten att skadan på hälsa/säkerhet uppkommer för en vanlig användare som exponeras på ett sätt som motsvarar den avsedda eller sannolikt förväntade användningen av den defekta produkten skall också övervägas, samt sannolikheten att produkten är eller kommer att bli defekt.

Beslutet att underrätta myndigheterna skall inte påverkas av antalet produkter på marknaden eller av antalet personer som skulle kunna drabbas av en farlig produkt. Sådana faktorer kan tas med i beräkningen när man bestämmer vilken typ av åtgärd som skall vidtas för att lösa problemet.

- De faktorer som påverkar risknivån såsom typ av konsument och, för vuxna som inte tillhör en utsatt grupp, om produkten är försedd med lämpliga varningar och skyddsmekanismer och huruvida risken är tillräckligt uppenbar.

Allmänheten godtar större risker under vissa omständigheter (t.ex. vid bilkörning) än under andra omständigheter (t.ex. för leksaker för barn). Bland de viktigaste faktorerna som påverkar risknivån är hur pass utsatt den berörda personen är, och för vuxna som inte tillhör den utsatta gruppen, kunskaperna om risken och möjligheten att skydda sig mot den.

Typen av person som använder en produkt bör tas med i beräkningarna. Om produkten sannolikt kommer att användas av utsatta personer, såsom barn och äldre, skall den risknivå då underrättelse krävs vara lägre.

För vuxna som inte tillhör en utsatt grupp beror den nivå som anses tillräckligt hög för att underrättelse skall krävas på om risken är uppenbar och nödvändig för att produkten skall fungera och huruvida tillverkaren har ansträngt sig för att tillhandahålla skyddsmekanismer och varningar, särskilt om risken inte är uppenbar.

I bilaga II finns närmare upplysningar om den metod för bedömning och utvärdering som utarbetats för dokumentet "riktlinjer för förvaltningen av gemenskapens system för snabbt informationsutbyte (RAPEX) och för underrättelser som läggs fram i enlighet med artikel 11 i direktiv 2001/95/EG". Andra metoder kan vara lämpliga och valet av metod kan komma att bero på tillgängliga resurser och information.

Tillverkare och distributörer bör uppmuntras att kontakta myndigheterna om de har belägg för ett tänkbart problem, för att diskutera om det är lämpligt att underrätta myndigheterna. Myndigheterna kommer att ansvara för att bistå och hjälpa dem att uppfylla sin underrättelseplikt.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2004/418/EG av den 29 april 2004 (EUT L 151, 30.4.2004, s. 86).

3.3 Kriterier för när man inte skall underrätta myndigheterna

Informationsflödet måste vara hanterbart såväl för de ekonomiska aktörerna som för myndigheterna. Inom underrättelseförfarandet skall endast befogade fall som uppfyller de kriterier som nämns ovan behandlas så att man undviker att systemet överbelastas med underrättelser som inte är relevanta.

För att kunna bedöma om det är befogat att tillverkaren eller distributören underrättar de behöriga myndigheterna måste man även känna till när en underrättelse inte krävs.

Syftet är att förebygga en ökning av antalet underrättelser om åtgärder eller beslut som hänför sig till "enstaka produkter eller förhållanden", och som inte kräver bekräftelse, övervakning eller åtgärder från myndigheterna sida och som inte ger information som är användbar för riskbedömning och konsumentskydd. Detta kan inträffa när det är uppenbart att risken endast hänför sig till ett begränsat antal väl identifierade produkter (eller produktpartier), och att tillverkaren eller distributören har tydliga belägg för att kunna dra slutsatsen att risken är helt under kontroll och att orsaken inte utgör värdefull information för myndigheterna (t.ex. att en produktionslinje inte fungerar eller felaktigheter vid hantering eller emballering.)

Enligt direktivet om allmän produktsäkerhet behöver tillverkare och distributörer inte underrätta myndigheterna i följande fall:

- Produkter som inte omfattas av artikel 1 och artikel 2 a i direktivet, såsom antikviteter, produkter som inte är avsedda för användning av konsumenter och som sannolikt inte kommer att användas av konsumenter och begagnade produkter som skall repareras.
- Produkter som inte omfattas av artikel 5.3 i direktivet utan av särskilda underrättelseförfaranden i annan gemenskapslagstiftning.
- Produkter för vilka tillverkaren har kunnat vidta omedelbara korrigerande åtgärder för alla berörda artiklar. Defekten begränsas till klart identifierade artiklar eller partier med artiklar och tillverkaren har dragit tillbaka artiklarna i fråga.
- Problem som härrör från produktens funktionella kvalitet, och inte dess säkerhet.
- Problem som uppstår på grund av att de gällande reglerna inte efterlevs men som inte påverkar säkerheten på sådant sätt att produkten skulle kunna anses som "farlig".
- Tillverkaren eller distributören vet att myndigheterna redan har informerats och har tillgång till alla nödvändiga upplysningar. Om en återförsäljare får information om en farlig produkt från tillverkaren eller distributören, eller från en professionell organisation som vidarebefordrar informationen från tillverkaren eller distributören, skall den inte informera myndigheterna om den vet att myndigheterna redan har informerats av tillverkaren eller distributören.

4. UNDERRÄTTELSEFÖRFARANDE

4.1 Vem har underrättelseplikt?

Både tillverkare och distributörer omfattas av underrättelseplikten, inom ramen för deras egen verksamhet och i förhållande till sina ansvarsområden.

Det kan råda tvivel om vem som skall informera först. Därför är det bra om alla i försörjningskedjan diskuterar de praktiska detaljerna angående ansvaret för underrättelserna innan behovet uppstår. Om det blir nödvändigt att göra en underrättelse kommer de olika aktörerna då att veta vad de skall göra och man undviker onödigt dubbelarbete. Dessutom är det mycket viktigt att myndigheterna och företagen har direktkontakt om företagen är osäkra på sin underrättelseplikt.

Om det är tillverkaren eller importören av produkten som först har belägg för att en produkt är farlig skall han/hon informera de behöriga nationella myndigheterna och vidarebefordra en kopia på informationen till återförsäljare och distributörer. Den distributör eller återförsäljare som tar emot information om farliga produkter från en tillverkare eller importör måste informera myndigheterna, såvida man inte vet att den nationella myndigheten redan har blivit informerad av tillverkaren eller en annan myndighet.

Om det är återförsäljarna eller distributörerna av en produkt som först har belägg för att en produkt är farlig skall de informera de behöriga nationella myndigheterna och vidarebefordra en kopia på informationen till tillverkaren eller importören. En tillverkare eller importör som tar emot information om farliga produkter från en återförsäljare eller distributör måste vidarebefordra all information som de har om den farliga produkten, särskilt när det gäller identifiering av andra distributörer eller återförsäljare av produkten, så att produktens spårbarhet kan säkerställas.

Distributörer som tvivlar på om huruvida en produkt är säker eller om en farlig produkt utgör ett "enstaka fall" måste överföra den information de har till tillverkaren. De kan också kontakta de behöriga myndigheterna för råd om hur de skall gå vidare.

Många riskfyllda situationer upptäcks av tillverkaren endast efter en samlad bedömning av individuella meddelanden från olika återförsäljare och distributörer. Tillverkaren ansvarar för en bedömning av informationen för att avgöra hur den potentiella risken har uppstått och för att vidta de åtgärder som verkar nödvändiga, t.ex. att underrätta myndigheterna.

Ett företag skall överföra ansvaret för den information som skall underrättas till någon med tillräcklig kunskap om produkten.

4.2 Till vem skall underrättelserna skickas?

Enligt direktivet om allmän produktsäkerhet måste tillverkare och distributörer skicka sina underrättelser till myndigheterna för marknadsövervakning/kontroll i alla de medlemsstater där produkten har saluförts eller på andra sätt tillhandahållits konsumenterna. Varje medlemsstat måste utse en myndighet som ansvarar för att ta emot sådana underrättelser. En förteckning över de myndigheter som utsetts till detta finns på kommissionens webbplats.

I bilaga I till direktivet om allmän produktsäkerhet anges att uppgifterna i artikel 5.3 måste lämnas till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater där de aktuella produkterna släpps ut eller har släppts ut på marknaden eller på annat sätt tillhandahållits konsumenterna.

Det är dock önskvärt att man minskar bördan för tillverkare och distributörer genom att inrätta mekanismer för att underlätta den praktiska tillämpningen av kraven, samtidigt som man ser till att alla berörda myndigheter är informerade. Detta kommer även att bidra till att förhindra att flera underrättelser skickas in om samma defekt.

Tillverkare och distributörer har därför möjlighet att skicka in den begärda informationen till myndigheterna i den medlemsstat där de är etablerade, om ett av följande två villkor är uppfyllda:

- Risken anmäls som allvarlig eller ses som allvarlig av den mottagande myndigheten, och denna myndighet beslutar att göra en underrättelse om produkten i fråga genom RAPEX. I sådana fall skall den mottagande myndigheten utan dröjsmål informera den tillverkare eller distributör som lämnade informationen om beslutet att informera de andra medlemsstaterna genom RAPEX.
- Risken anmäls som inte allvarlig eller ses inte som allvarlig av den mottagande myndigheten, men denna myndighet har meddelat den tillverkare eller distributör som skickade informationen om att de tänker vidarebefordra informationen, via kommissionen, till myndigheterna i de andra medlemsstater⁽¹⁾ där produkten, enligt uppgift från tillverkaren eller distributören, har släppts ut på marknaden. I sådana fall måste den mottagande myndigheten informera tillverkaren eller distributören utan dröjsmål.

Den tillverkare eller distributör som endast informerar myndigheten i det land där han eller hon är etablerad skall alltid förse denna myndighet med tillgänglig information om andra länder där produkten har saluförts.

Om de nationella myndigheterna drar slutsatsen eller får belegg för att en produkt som släppts ut på marknaden är farlig och de inte har informerats av tillverkaren eller distributörerna, måste de undersöka om och när de berörda aktörerna skulle ha underrättat dem om detta, och besluta om lämpliga åtgärder och tänkbara påföljder.

4.3 Underrättelseförfarande

Ett företag skall underrätta de behöriga myndigheterna genom att fylla i formuläret i bilaga I och utan dröjsmål skicka in det. Den aktör som skickar underrättelsen måste tillhandahålla den information som krävs i formuläret. Inget företag skall dock försena en underrättelse på grund av att vissa uppgifter ännu inte är tillgängliga.

Det kan vara till hjälp att dela upp formuläret i två delar. Den första delen skall fyllas i omedelbart (avsnitten 1 till 5) och den andra delen (avsnitt 6) skall fyllas i när informationen har samlats in (en tidtabell för tillhandahållandet av den saknade informationen skall lämnas), och när det rör sig om en allvarlig risksituation eller när tillverkarna/distributörerna väljer att endast skicka underrättelsen till myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade. Underrättelsen skall inte försenas om några av fälten i ett avsnitt inte kan fyllas i.

⁽¹⁾ Det nätverk för produktsäkerhet som nämns i direktivet om allmän produktsäkerhet utgör ramverket för hur man lämpligen underlättar ett sådant utbyte.

Enligt direktivet om allmän produktsäkerhet måste de berörda myndigheterna underrättas omedelbart. Ett företag måste därför utan dröjsmål informera dem så snart relevant information blivit tillgänglig, och i varje fall inom tio dagar⁽¹⁾ efter det att företaget har fått information att rapportera, även under pågående undersökningar, för att visa att det rör sig om en farlig produkt. När det handlar om en allvarlig risk måste företagen informera myndigheterna omedelbart och under inga omständigheter senare än tre dagar efter det att de har fått den information som myndigheterna måste underrättas om.

I en nödsituation, t.ex. när ett företag vidtar omedelbara åtgärder, skall företaget informera myndigheterna omedelbart och på snabbaste sätt.

5. UNDERRÄTTELSESNAS INNEHÅLL

5.1 Bakgrund till underrättelserna (övervakningsskyldighet efter saluföring)

Utöver skyldigheten att se till att deras produkter uppfyller det allmänna säkerhetskravet är tillverkare och distributörer dessutom skyldiga att i egenskap av yrkesutövare och inom ramen för den egna verksamheten se till att säkerheten hos de produkter de tillhandahåller följs upp på ett lämpligt sätt. Tillverkarnas och distributörernas skyldigheter enligt direktivet om allmän produktsäkerhet när det gäller information till konsumenter, övervakning av produktrisker efter saluföring, tillbakadragande av farliga produkter, osv. har nämnts ovan. Tillverkarnas skyldigheter gäller för fabrikanter, men även för andra som deltar i försörjningskedjan och som kan påverka produktens säkerhetsegenskaper.

Inom ramen för deras skyldigheter efter saluföringen kan aktörerna få tillgång till olika typer av belägg som kan leda till en underrättelse, såsom

- rapporter eller annan information om olyckor där företagets produkter varit inblandade,
- säkerhetsrelaterade klagomål från konsumenterna, direkt eller genom distributörer eller konsumentorganisationer,
- försäkringsfordringar eller rättsliga åtgärder som rör farliga produkter,
- bristande efterlevnad av säkerheten som rapporteras via företagets kvalitetskontrollförfaranden,
- all information om att säkerhetskraven inte efterlevs som företaget får från andra organisationer såsom marknadsövervakningsmyndigheter, konsumentorganisationer eller andra företag,
- information om vetenskapliga framsteg som berör produktsäkerhet.

5.2 Underrättelseformulär

Den information som krävs har delats in under följande avdelningar:

1. Uppgifter om den myndighet/de myndigheter eller företag som tar emot underrättelseformuläret, och vilken roll dessa företag spelar i marknadsföringen av produkten.
2. Uppgifter om den tillverkare (enligt definitionen i artikel 2 e i direktivet om allmän produktsäkerhet) eller distributör som fyller i formuläret. Personen som fyller i formuläret måste ange fullständiga uppgifter om sin och företagets identitet samt vilken roll företag spelar i marknadsföringen av produkten.
3. Uppgifter om den berörda produkten. Det krävs en exakt identifiering av produkten, såsom märke, modell osv. med stöd av foton för att undvika förväxling.
4. Uppgifter om risken (typ och natur), såsom olyckor och påverkan på hälsa eller säkerhet samt slutsatser av den riskbedömningen och riskutvärderingen som utförts i enlighet med kapitel 3 (Underrättelsekriterier) och mot bakgrund av det metodologiska ramverket i bilaga II.
5. Uppgifter om korrigerande åtgärder som vidtagits eller planeras för att minska eller undanröja risken för konsumenterna, såsom återkallande, tillbakadragande, ändring, konsumentupplysning osv., samt om de företag som ansvarat för dessa åtgärder.

⁽¹⁾ Alla tidsfrister i texten anges i kalenderdagar.

6. Uppgifter om alla de företag i försörjningskedjan som innehar berörda produkter och ungefärligt antal produkter som innehas av såväl företag som konsumenter (detta avsnitt gäller endast vid allvarliga risker eller när tillverkarna/distributörerna väljer att endast skicka underrättelsen till myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade⁽¹⁾).

Om en allvarlig risk uppstår måste tillverkare och distributörer ta upp all information som är relevant för att spåra produkten. Det kan ta längre tid att samla in den information som krävs i avsnitt 6 av underrättelseformuläret (se bilaga I) än i de övriga avsnitten, eftersom informationen eventuellt måste samlas in från olika organisationer. Företagen skall fylla i och skicka in avsnitten 1 till 5 så snart som möjligt och skicka avsnitt 6 så fort informationen finns tillgänglig och i en allvarlig risksituation eller när tillverkarna/distributörerna väljer att endast skicka underrättelsen till myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade.

6. UPPFÖLJNING AV UNDERRÄTTELSE

Efter att en underrättelse har skickats in kan situationen utvecklas på olika sätt: Detta gäller i synnerhet följande:

- Den myndighet som mottagit underrättelsen bör, om lämpligt, svara genom att be om ytterligare information eller uppmana tillverkaren eller distributören att vidta ytterligare åtgärder.
- Tillverkare och distributörer måste eventuellt tillhandahålla ytterligare information på eget initiativ eller på begäran från myndigheterna om ny utveckling eller upptäckter och/eller om lyckade eller misslyckade åtgärder som vidtagits.
- I förekommande fall skall myndigheten besluta om kontrollåtgärder och/eller kräva att tillverkare och distributörer samarbetar om marknadsövervakning eller när det gäller att informera allmänheten om identifiering av produkten och vilken slags risk det handlar om och vilka åtgärder som vidtagits, med beaktande av tystnadsplikt.
- Om kraven för en RAPEX-underrättelse är uppfyllda (vid en allvarlig risk och om produkten saluförs i flera medlemsstater), måste den behöriga myndigheten skicka en RAPEX-underrättelse till kommissionen som sedan skickar den till alla medlemsstater.

⁽¹⁾ Även när det gäller en produkt som endast marknadsförs i en medlemsstat är det relevant med en lista över företag som innehar berörda produkter i det landet, så att den behöriga myndigheten kan kontrollera att de åtgärder som vidtagits är effektiva.

BILAGA I

Formulär för underrättelser av farliga produkter till myndigheterna från tillverkare eller distributörer

<i>Avsnitt 1: Uppgifter om den myndighet/de myndigheter eller företag som tar emot underrättelseformuläret</i>	
Myndighet/kontaktperson/adress/telefon/fax/e-post/webbplats	
Uppgifter om de företag som underrättats och vilken roll de spelar i marknadsföringen av produkten	
<i>Avsnitt 2: Uppgifter om tillverkare/distributör</i>	
Tillverkaren eller tillverkarens företrädare/distributör som fyller i formuläret	
Kontaktperson/ansvarsområde/adress/telefon/fax/e-post/webbplats	
<i>Avsnitt 3: Uppgifter om berörda produkter</i>	
Kategori/märke eller varumärke/modellens namn eller streckkod/KN-nummer/ursprungsland	
Beskrivning/fotografi	
<i>Avsnitt 4: Uppgifter om risken</i>	
Beskrivning av risken och eventuella skador på hälsa/ säkerhet samt slutsatser av riskbedömningen och riskutvärderingen	
Redogörelse för olycka eller olyckor	
<i>Avsnitt 5: Uppgifter om korrigerande åtgärder som redan vidtagits</i>	
Åtgärdernas typ/tillämpningsområde/längd samt identifiering av företaget som ansvarat för dessa	
Avsnitt 6 skall endast fyllas i och skickas in om det rör sig om en allvarlig risk eller när tillverkarna/distributörerna väljer att endast skicka underrättelsen till myndigheten i den medlemsstat där de är etablerade	
<i>Avsnitt 6: Uppgifter om andra företag i försörjningskedjan som innehar berörda produkter</i>	
Lista över tillverkare/importör eller ombud efter medlemsstat (namn/adress/telefon/fax/e-post/webbplats)	
Lista över distributörer/återförsäljare efter medlemsstat (namn/adress/telefon/fax/e-post/webbplats)	
Nummer (serienummer eller datumkoder) på de produkter som innehas av tillverkaren/importören/distributören/återförsäljaren/konsumenten, efter medlemsstat	

BILAGA II

Metoder för att underlätta bedömningen och utvärderingen av risker

Följande text grundas på det ramverk som utarbetades för RAPEX-riktlinjerna och presenteras här för att hjälpa företag att bedöma risknivån och besluta om huruvida det är nödvändigt att underrätta myndigheterna. Riktlinjerna i bilaga II är inte uttömmande och är inte ett försök att ta med alla möjliga faktorer i beräkningen. Företagen bör bedöma varje enskilt fall utifrån sina egna förutsättningar, på grundval av de kriterier som anges i dessa riktlinjer och utifrån sina egna erfarenheter och rutiner, andra relevanta överväganden och lämpliga metoder.

En konsumtionsprodukt kan ha en eller flera inneboende risker. Det kan röra sig om olika typer av risker, t.ex. kemiska, mekaniska eller elektriska, eller risker som uppkommer från t.ex. värme eller strålning. Risken består i produktens inneboende förmåga att under vissa omständigheter medföra skador på användarnas hälsa och säkerhet.

Hur allvarlig varje typ av risk är kan graderas på grundval av kvalitativa och ibland kvantitativa kriterier som avser den typ av skada som den kan medföra.

Det kan vara så att inte alla enskilda produkter medför risken i fråga, utan bara några av de produkter som släppts ut på marknaden. Risken kan bero på en defekt som endast vissa av de produkter av en viss typ (märke, modell osv.) som har släppts ut på marknaden har. I sådana fall bör sannolikheten för den defekt/risk som felet medför beaktas.

Sannolikheten för att en risk skall visa sig ha en verklig negativ inverkan på hälsa/säkerhet beror på i vilken utsträckning konsumenten exponeras för produkten vid normal användning eller på ett sätt som rimligen kan förväntas under dess livstid. Dessutom kan i vissa fall fler än en person åt gången exponeras för vissa risker. När man fastställer vilken grad av risk som en produkt medför genom att lägga samman riskens allvar med exponeringen för produkten, bör man även beakta den exponerade konsumentens förmåga att förebygga eller reagera på den farliga situationen. Detta beror på beläggen för risken, vilka varningar som getts och hur pass utsatt den konsument är som kan exponeras för den.

Mot bakgrund av ovanstående kan följande begreppsmässiga tillvägagångssätt vara till hjälp för företag när de avgör om en viss farlig situation som orsakas av en konsumtionsprodukt kräver att de behöriga myndigheterna underrättas.

Bedömningarna bör göras av en liten grupp som har kunskap om och erfarenhet av produkten och de risker den medför. Bedömarna måste eventuellt göra subjektiva bedömningar om inga objektiva data finns att tillgå och förhoppningen är att dessa metoder kan hjälpa dem att göra konsekventa och rimliga bedömningar om verkliga och möjliga risker.

Bedömarna bör analysera den insamlade informationen och använda riskbedömningstabellerna på följande sätt:

1. Först använda tabell A för att avgöra riskens allvarlighetsgrad, vilken beror både på hur svår skada risken kan leda till och på sannolikheten att detta inträffar under de användningsförhållanden som avses, och för att avgöra den möjliga påverkan på hälsa/säkerhet som har att göra med produktens riskkaraktär.
2. Därefter använda tabell B för att ytterligare bedöma riskens allvar på grundval av vilken typ av konsument det gäller och, för vuxna som inte tillhör en utsatt grupp, om produkten är försedd med lämpliga varningar och skyddsmekanismer och huruvida risken är tillräckligt uppenbar för att risknivån skall kunna graderas på ett kvalitativt sätt.

Tabell A – Riskbedömning: svårhetsgrad och sannolikhet för skador på hälsa/säkerhet

I tabell A läggs de två faktorer som inverkar på riskbedömningen samman, dvs. hur svåra respektive sannolika skadorna på hälsa/säkerhet är. Följande definitioner av svårhetsgrad och sannolikhet har fastställts som hjälp vid urvalet av lämpliga värden.

Svårhetsgrad

Bedömningen av svårhetsgraden grundar sig på eventuella hälso-/säkerhetsföljder av de risker som de berörda produkterna medför. En specifik gradering bör göras för varje enskild typ av risk⁽¹⁾.

I denna bedömning bör hänsyn även tas till hur stort antal människor som kan komma att påverkas av en farlig produkt. Detta innebär att risken med en produkt som kan innebära en risk för fler än en person åt gången (exempelvis vid brand eller gasförgiftning från en apparat som drivs med gas) bör klassificeras som allvarigare än en risk som endast kan påverka en person.

Den första riskbedömningen bör avse den risk produkten medför för alla personer som exponeras för den, och bör inte påverkas av hur stort antal personer som utsätts för risken. Det kan dock vara motiverat att företagen tar hänsyn till det totala antalet personer som exponeras för en produkt när de fattar beslut om vilken åtgärd som skall vidtas.

För många risker kan man föreställa sig osannolika omständigheter som skulle kunna få mycket allvarliga följder, exempelvis att man snubblar på en kabel, faller och slår i huvudet med dödlig utgång, även om mindre allvarliga följder är mer sannolika. Bedömningen av svårhetsgraden bör bygga på om det finns rimliga bevis för att den skada som kan härledas till produkten kan inträffa under normal användning. Detta skulle t.ex. kunna vara de värsta erfarenheterna med liknande produkter.

Total sannolikhet

Med detta avses sannolikheten för negativa effekter på hälsa/säkerhet för en person som exponeras för risken. Ingen hänsyn tas till det totala antalet personer i riskzonen. När det hänvisas till sannolikheten att en produkt är defekt, bör detta inte gälla om det går att identifiera vart och ett av de defekta exemplaren. I så fall exponeras användarna av de defekta produkterna för hela risken och användarna av de andra produkterna inte för någon risk alls.

Den totala sannolikheten är lika med alla bidragande möjligheter:

- Sannolikheten att produkten är eller blir defekt (om alla produkter har defekten blir denna sannolikhet 100 %).
- Sannolikheten att den negativa effekten uppkommer för en vanlig användare som exponeras på ett sätt som motsvarar den avsedda eller sannolikt förväntade användningen av den defekta produkten.

⁽¹⁾ Som exempel föreslås för vissa mekaniska risker följande definitioner för klassificeringarna, med angivelse av typiska skador:

Lindrig	Allvarlig	Mycket allvarlig
< 2 % oförmåganligtvis inte bestående och kräver inte sjukhusvård	2–15 % oförmåganligtvis bestående och kräver sjukhusvård	> 15 % oförmåganligtvis bestående
Mindre skärsår	Allvarliga skärsår	Allvarliga skador på inre organ
	Frakturer/benbrott	Förlust av lemmar
	Förlust av finger eller tå	Förlust av syn
	Synskador	Förlust av hörsel
	Total sannolikhet	

Dessa två sannolikheter läggs samman i följande tabell i syfte att ge en total sannolikhet som anges i tabell A.

Total sannolikhet för skador på hälsa/säkerhet		Sannolikhet för den farliga produkten		
		1 %	10 %	100 % (totalt)
Sannolikhet för skador på hälsa/säkerhet genom regelbunden exponering för farlig produkt	Risk föreligger alltid och skador på hälsa/säkerhet kommer sannolikt att uppstå vid förväntad användning	Medium	Hög	Mycket hög
	Risk kan uppstå under en osannolik eller två möjliga omständigheter	Låg	Medium	Hög
	Risk uppstår endast om under flera osannolika omständigheter	Mycket låg	Låg	Medium

Om svårhetsgraden och den totala sannolikheten för skador i tabell A läggs ihop ger det en uppskattning av riskens allvarlighetsgrad. Hur exakt denna bedömning är beror på kvaliteten på den information som företaget har tillgång till. Denna bedömning måste dock modifieras mot bakgrund av allmänhetens uppfattning om hur godtagbar risken är. Allmänheten godtar mycket större risker under vissa omständigheter, t.ex. vid bilkörning, än under andra omständigheter, t.ex. för leksaker för barn. Tabell B används för att beakta denna faktor.

Tabell B – Gradering av risk: typ av person, kunskaper om risken och försiktighetsåtgärder

Allmänheten godtar högre risker under vissa omständigheter än under andra. De främsta faktorer som påverkar risknivån är utsattheten hos den typ av person som berörs och, för vuxna som inte tillhör en utsatt grupp, kunskaperna om risken och möjligheten att skydda sig mot den.

Utsatta personer

Typen av person som använder en produkt bör tas med i beräkningarna. Om produkten sannolikt kommer att användas av utsatta personer, bör den risknivån då underrättelse krävs vara lägre. Två kategorier av utsatta personer föreslås nedan, med exempel:

Mycket utsatta	Utsatta
Blinda	Synskadade
Svårt funktionshindrade	Delvis funktionshindrade
Mycket gamla	Gamla
Mycket unga (<3 år)	Unga (3–11 år)

Vanliga vuxna personer

Justeringen av nivån för riskens allvar för vuxna som inte tillhör en utsatt grupp bör endast tillämpas om risken är uppenbar och nödvändig för att produkten skall fungera. För dessa vuxna personer fastställs risknivån utifrån huruvida risken är uppenbar och huruvida tillverkaren har ansträngt sig för att göra produkten säker och tillhandahålla skyddsmekanismer och varningar, särskilt om risken inte är uppenbar. Om en produkt är försedd med lämpliga varningar och skyddsmekanismer och risken är uppenbar, kan det hända att effekterna inte räknas som allvarliga vid gradering av risken (tabell B). Vissa åtgärder kan dock krävas för att förbättra produktens säkerheten. Om produkten å andra sidan inte är försedd med lämpliga skyddsmekanismer och varningar och risken inte är uppenbar, räknas måttliga effekter som allvarliga vid gradering av risken (tabell B).

Risksamaly av konsumentprodukter för direktivet om allmän produktssäkerhet

Detta förfarande föreslås för att hjälpa företagen att avgöra om en viss riskfylld situation som orsakas av en konsumtionsprodukt kräver att myndigheterna underrättas.

Tabell A — Riskbedömning

Skadans svårhetsgrad		mycket svår
lindrig	svår	mycket svår
mycket hög	mycket hög	hög
hög	hög	medel
medel	hög	låg
låg	hög	mycket låg
	mycket hög	mycket låg

Sannolikhet för skadan

Tabell B — Riskgradering

Utsatta personer		Vuxna som inte är utsatta		Lämpliga varningar och skydd?	
mycket utsatta	utsatta	Nej	Ja	Ja	Uppenbar fara?
Allvarlig risk — Underläggelse krävs		Nej	Nej	Ja	Ja
Måttlig risk		Nej	Ja	Ja	Ja
underläggelse krävs		Låg risk Underrättelse inte troligt			

Tabell A används för att bestämma hur allvarlig en händelse vid fara är, beroende på hur svåra respektive sannolika de möjliga skadorna på hälsa/säkerhet är (se tabeller i anm.)

Tabell B används för att bestämma graderingen av riskens allvar beroende på typ av användare och, för vuxna som inte tillhör en utsatt grupp, om produkten är försedd med lämpliga varningar och skyddsmechanismer och om risken är tillräckligt uppenbar

Exempel (se pilarna ovan)

En motorsågsanvändare har skadat sig allvarligt i handen och det konstateras att motorsågen har ett olämpligt utformat skydd som innebär att användarens hand har kunnat glida framåt och vidröra kedjan. Företagets bedömare gör följande riskbedömning:

Tabell A: Sannolikheten bedöms som **hög**, eftersom risken förekommer på alla produkter och kan inträffa under vissa omständigheter. Svårhetsgraden bedöms som **svår** och den sammanlagda allvarlighetsgraden bedöms som **hög**.

Tabell B: Motorsågen skall användas av vuxna som inte tillhör en utsatt grupp, men medför uppenbara risker och har otillräckligt skydd.

Den **hög**a allvarlighetsgraden kan därför inte godtas och en **allvarlig risk** föreligger.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 23 december 2004****om utnämning av ledamöter till yrkesinspektörskommittén för en mandatperiod**

(2004/906/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av kommissionens beslut 95/319/EG av den 12 juli 1995 om inrättande av en yrkesinspektörskommitté⁽¹⁾, särskilt artikel 5 i detta,

med beaktande av kommissionens beslut K(2004) 1542 av den 27 april 2004^(*),

med beaktande av förteckningen över kandidater från de tio nya medlemsstaterna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 5.1 i det beslutet föreskrivs att kommittén skall bestå av två företrädare för varje medlemsstat.
- (2) I artikel 5.2 i det beslutet föreskrivs att kommitténs ledamöter skall utses av kommissionen på förslag av medlemsstaterna.
- (3) I artikel 5.3 i det beslutet föreskrivs att kommittéledamöternas mandatperiod skall vara tre år och att mandatet skall kunna förnyas. Eftersom kommitténs nuvarande mandatperiod löper ut den 31 december 2006 bör kom-

missionen utnämna ledamöter från de tio nya medlemsstaterna för en mandatperiod som löper ut samma dag.

- (4) Eftersom tio nya medlemsstater anslöt sig till Europeiska unionen den 1 maj 2004 och mot bakgrund av de förslag som dessa länder lämnat in i enlighet med nämnda artikel 5 i beslut 95/319/EG, skall kommissionen utnämna de ledamöter som skall företräda de tio nya medlemsstaterna under perioden maj 2004–december 2006.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

De personer som förtecknas i bilagan till detta beslut utnämns till ledamöter av yrkesinspektörskommittén för perioden 1 maj 2004–31 december 2006.

Utfärdat i Bryssel den 23 december 2004.

På kommissionens vägnar

Vladimír ŠPIDLA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 188, 9.8.1995, s. 11.

^(*) Ännu ej offentliggjort i EUT.

BILAGA

Utnämning av ledamöter till yrkesinspektörskommittén

Yrkesinspektörskommittén inrättades genom beslut 95/319/EG.

Kommissionen har beslutat att utnämna följande personer till ledamöter av yrkesinspektörskommittén för perioden 1 maj 2004–31 december 2006.

Tjeckien	Jaromir Elbel Daniela Kubičová
Estland	Priit Siitan Katrín Lepisk
Cypern	Leandros Nicolaides Anastasios Yiannaki
Lettland	Jānis Bērziņš Tatjana Zabarovska
Litauen	Mindaugas Pluktas Dalia Legienė
Ungern	András Békés Kornélia Molnár
Malta	Mark Gauci Silvio Farrugia
Polen	Anna Hintz Katarzyna Kitajewska
Slovenien	Borut Brezovar Boriz Ruzic
Slovakien	Gabriel Hrabovsky Ludmila Mikleticova

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 27 december 2004

om ekonomiskt bidrag från gemenskapen för anordnandet av ett internationellt seminarium om djurskydd inom ramen för avtalet mellan EG och Chile om sanitära och fytosanitära åtgärder som är tillämpliga på handeln med djur, animaliska produkter, växter, vegetabiliska produkter och andra varor samt om djurskydd

(2004/907/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet⁽¹⁾, särskilt artikel 20 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Med hänsyn till djurskyddets stora betydelse och dess nära anknytning till veterinära frågor, fastställs i avtalet mellan EG och Chile om sanitära och fytosanitära åtgärder som är tillämpliga på handeln med djur, animaliska produkter, växter, vegetabiliska produkter och andra varor samt om djurskydd (i det följande kallat "avtalet") att ett av målen är att utarbeta normer för djurskydd och att granska sådana normer mot bakgrund av den senaste utvecklingen inom behöriga internationella standardiseringsorganisationer. I enlighet med tillägg I.C till avtalet gäller detta särskilt utarbetandet av djurskyddsnormer för bedövning och slakt av djur.
- (2) Den särskilda arbetsgrupp för djurskydd som tillsattes av den gemensamma förvaltningskommittén för avtalet har dragit slutsatsen att utbyte av information om vetenskapliga rön och aktiva kontakter mellan de två parternas forskare skulle innebära att målen i högre grad kan uppnås.
- (3) Ett internationellt seminarium om djurskydd anordnas i Santiago, Chile i november 2004 av det chilenska jordbruksministeriet och Europeiska kommissionens delegation i Chile, i syfte att bidra till avtalets mål om en gemensam uppfattning om djurskyddsnormer mellan parterna.

(4) Enligt beslut 90/424/EEG bör gemenskapen vidta de tekniska och vetenskapliga åtgärder som är nödvändiga för att utveckla gemenskapens veterinärlagstiftning och veterinärutbildning.

(5) I linje med gemenskapens skyldighet att fullt ut ta hänsyn till djurens välfärd när gemenskapens politik utformas och genomförs, och avtalets mål att hjälpa parterna att nå en gemensam uppfattning om djurskyddsnormer, är det lämpligt att gemenskapen stöder anordnandet av detta seminarium, som kommer att bidra till en vidareutveckling av gemenskapens veterinärlagstiftning och av veterinärutbildning på detta område.

(6) När det gäller vidareutvecklingen av veterinärutbildning i djurskyddsfrågor är det lämpligt att gemenskapen bidrar till att sprida resultaten av seminariet, bland annat genom att täcka kostnaderna för publicering och distribution av de vetenskapliga konferensrapporterna, vilket kommer att ske inom ramen för ett öppet anbudsförfarande.

(7) Det är lämpligt att utbetalningen av detta ekonomiska stöd samordnas av Europeiska kommissionens delegation i Chile, som är en av medarrangörerna av seminariet.

(8) De ekonomiska medel som är nödvändiga för gemenskapens stöd till anordnandet av detta seminarium bör därför anslås och beviljas under förutsättning att det planerade seminariet genomförs effektivt.

(9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 (EUT L 325, 12.12.2003, s. 31).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

Härmed godkänns åtgärden att stödja anordnandet av ett internationellt seminarium om djurskydd inom ramen för avtalet mellan EG och Chile om sanitära och fytosanitära åtgärder som är tillämpliga på handeln med djur, animaliska produkter, växter, vegetabiliska produkter och andra varor samt om djurskydd, som skall finansieras med högst 35 000 euro från budgetpost 17.4.02 i Europeiska unionens budget för 2004. Av

gemenskapens finansiering får totalt högst 35 000 euro användas till publicering och distribution av de vetenskapliga konferensrapporterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 december 2004.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 23 december 2004
om skyddsåtgärder i samband med Newcastlejuka i Bulgarien

(delgivet med nr K(2004) 5650)

(Text av betydelse för EES)

(2004/908/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importerats till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG⁽¹⁾, särskilt artikel 18.1 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen⁽²⁾, särskilt artikel 22.1 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Newcastlejuka är en mycket smittsam virussjukdom hos fjäderfä och fåglar. Den kan snabbt anta epizootiska proportioner och utgöra ett allvarligt hot mot djurs hälsa samt kraftigt minska lönsamheten inom fjäderfåhållningen.
- (2) Det finns risk för att sjukdomsagenset förs in via internationell handel med levande fjäderfä och fjäderfäprodukter.
- (3) Den 23 december 2004 bekräftade Bulgarien ett utbrott av Newcastlejuka i Kardjaliregionen.
- (4) Med tanke på den risk för djurhälsan som uppstår om sjukdomen skulle spridas i gemenskapen är det därför lämpligt att omedelbart vidta åtgärder för att stoppa importen av levande fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt samt kläckägg av dessa arter från Bulgarien.
- (5) Vidare bör det inte längre vara tillåtet att från Bulgarien till gemenskapen importera färskt kött av fjäderfä, av ratiter samt av fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt, samt produkter och beredningar som består av eller innehåller kött av de uppräknade arterna om det härrör från fåglar som slaktats efter den 16 november 2004.

(6) I kommissionens beslut 97/222/EG⁽³⁾ fastställs en förteckning över de tredjeländer från vilka medlemsstaterna får tillåta import av köttprodukter och upprättas regler för behandling för att förhindra risken att sjukdomar sprids via dessa produkter. Vilken behandling som produkten skall genomgå beror på hälsoläget i ursprungslandet för den art som köttet härrör från. För att undvika onödigt belastning på handeln bör import av produkter av fjäderfäkött med ursprung i Bulgarien, vilka helt och hållet har värmebehandlats vid en temperatur på minst 70 °C, även i fortsättningen vara tillåten.

(7) Så snart som Bulgarien har lämnat ytterligare information om sjukdomssituationen och de bekämpningsåtgärder som vidtagits, bör de åtgärder som vidtagits på gemenskapsnivå i samband med detta utbrott ses över.

(8) Bestämmelserna i detta beslut kommer att ses över vid nästa sammanträde i Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 11–12 januari 2005.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna skall stoppa import från Bulgarien av levande fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt samt kläckägg av dessa arter.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall stoppa import från Bulgarien av

— färskt kött av fjäderfä, av ratiter samt av fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt,

— köttprodukter och köttberedningar som består av eller innehåller kött av dessa arter.

Artikel 3

1. Genom undantag från artikel 2 skall medlemsstaterna tillåta import av de produkter som förtecknas i artikel 2 om de härrör från fåglar som slaktats före den 16 november 2004.

⁽¹⁾ EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom Anslutningsakten från 2003.

⁽²⁾ EGT L 24, 31.1.1998, s. 9. Direktivet senast ändrat genom Anslutningsakten från 2003.

⁽³⁾ EGT L 98, 4.4.1997, s. 39. Beslutet senast ändrat genom beslut 2004/857/EG (EUT L 369, 16.12.2004, s. 65).

2. I veterinärintyget som åtföljer de sändningar av sådana produkter som avses i punkt 1 skall följande införas:

"Färskt fjäderfäkött/färskt ratitkött/färskt kött av viltlevande fågelvilt/färskt kött av fågelvilt i hägn/köttprodukter som består av eller innehåller kött av fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt/beredningar som består av eller innehåller kött av fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt och som erhållits från fåglar som slaktats före den 16 november 2004 och i enlighet med artikel 3.1 i beslut 2004/908/EG (*).

(*) Föreliggande beslut."

3. Genom undantag från artikel 2 skall medlemsstaterna tillåta import av produkter som består av eller innehåller kött av fjäderfä, ratiter, fågelvilt i hägn och viltlevande fågelvilt, om köttet av dessa arter har genomgått en av de särskilda behandlingar som avses i B, C eller D i del IV i bilagan till beslut 97/222/EG.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för import så att dessa överensstämmer med detta beslut och skall

omedelbart på lämpligt sätt offentliggöra och informera om de åtgärder som har vidtagits. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 5

Detta beslut skall ses över vid mötet i Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa den 11–12 januari 2005 mot bakgrund av sjukdomsutvecklingen och den information som tillhandahållits av veterinärmyndigheterna i Bulgarien.

Artikel 6

Detta beslut skall gälla till och med den 31 januari 2005.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 december 2004.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2004/909/GUSP

av den 26 november 2004

om inrättande av en expertgrupp inför ett eventuellt samordnat EU-uppdrag i Irak avseende polisen, rättsstatsprincipen och den civila förvaltningen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 14 och 26 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska unionen är engagerad för ett säkert, stabilt, enat, välmående och demokratiskt Irak som kommer att bidra positivt till stabiliteten i regionen. EU stöder det irakiska folket och den irakiska interimregeringen i deras ansträngningar för den ekonomiska, sociala och politiska återuppbyggnaden av Irak inom ramen för genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1546 av den 8 juni 2004.
- (2) Vid mötet den 5 november 2004 välkomnade Europeiska rådet den gemensamma undersökningsgruppens arbete om ett eventuellt samordnat uppdrag i Irak avseende polisen och rättsstatsprincipen och tog dess rapport i beaktande. Europeiska rådet erkände vikten av att stärka det straffrättsliga systemet i överensstämmelse med respekten för rättsstatsprincipen, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Det noterade de irakiska myndigheternas önskemål om att EU skall bli mer aktivt involverat i Irak och att en förstärkning av den straffrättsliga sektorn skulle svara mot Iraks behov och prioriteringar.
- (3) Europeiska rådet beslutade att en expertgrupp bör sändas senast i slutet av november 2004 för att fortsätta dialogen med de irakiska myndigheterna, för att börja den inledande planeringen för ett möjligt samordnat EU-uppdrag avseende polisen, rättsstatsprincipen och den civila förvaltningen som förväntas börja efter valen, som planeras till den 30 januari 2005, och i synnerhet för att bedöma de brådskande säkerhetsbehoven för ett sådant uppdrag. En dialog med andra länder i regionen om dessa och andra frågor bör också uppmuntras.
- (4) EU kommer att använda sin dialog med Irak och dess grannar till att främja fortsatt regionalt engagemang och stöd för förbättrad säkerhet och för den politiska processen och återuppbyggnadsprocessen i Irak på grundval av delaktighet, demokratiska principer, respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen, liksom stöd för säkerhet och samarbete i regionen.
- (5) Ett sådant uppdrag bör vara säkert, oberoende och tydligt, men samtidigt komplettera och ge ett mervärde åt pågående internationella insatser samt utveckla synergier med pågående insatser från gemenskapens och medlemsstaternas sida. Alla säkerhetsaspekter måste tas i vederbörligt beaktande innan rådet kan fatta något beslut om ett uppdrag i Irak.
- (6) Med tanke på den rådande säkerhetssituationen i Irak och Bagdad bör varje utplacering av expertgruppen, eller delar av denna, inom Irak (inbegripet omfattningen och varaktigheten av en sådan utplacering) endast beslutas på grundval av lämpliga råd och bedömningar avseende säkerheten och under förutsättning av att fullgoda säkerhetsarrangemang och logistiska arrangemang föreligger för att minimera risknivån.
- (7) Expertgruppen kommer att genomföra sitt mandat i en situation som utgör ett hot mot allmän ordning, lugn och säkerhet för enskilda personer samt mot stabiliteten i Irak och som skulle kunna skada målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken i enlighet med artikel 11 i fördraget om Europeiska unionen.
- (8) I enlighet med riktlinjerna från Europeiska rådet i Nice den 7–9 december 2000 bör det i denna gemensamma åtgärd fastslås rollen för generalsekreteraren/den höge representanten i enlighet med artiklarna 18 och 26 i fördraget om Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Uppdraget

1. En expertgrupp upprättas härmed för att fortsätta dialogen med de irakiska myndigheterna, för att börja den inledande planeringen för ett eventuellt samordnat EU-uppdrag avseende polisen, rättsstatsprincipen och den civila förvaltningen, som förväntas börja efter valen i januari 2005, och i synnerhet för att bedöma de brådskande säkerhetsbehoven för ett sådant uppdrag. En dialog med andra länder i regionen bör också uppmuntras.

2. Expertgruppen skall sändas ut senast i slutet av november 2004.

3. Expertgruppen skall verka i enlighet med det mandat som anges i artikel 2.

Artikel 2

Mandat

1. Senast i slutet av januari 2005 förväntas expertgruppen upprätta en rapport där detaljerade alternativ för att ta itu med ovannämnda mål anges. Dess resultat skall stödjas av detaljerade analyser av både de olika alternativens genomförbarhet, deras mervärde i förhållande till befintliga och planerade nationella och internationella initiativ på detta område och säkerhetskraven.

2. Expertgruppen skall grunda sin inledande planering på Europeiska rådets uttalande att "även om Europeiska rådet gjorde den bedömningen att verksamhet utanför Irak med närvaro av sambandsmän i Irak skulle vara genomförbar i detta skede, var det enigt om att alla säkerhetsaspekter måste tas i vederbörligt beaktande innan något beslut kan fattas om ett uppdrag i Irak". Dialog med andra länder i regionen bör också föras.

3. Rapporten skall i synnerhet identifiera och inbegripa

— en omfattande och detaljerad analys av säkerhetssituationen i Irak, som inbegriper en detaljerad hotbedömning för alla aspekter av det eventuella uppdraget i Irak; i analysen bör den senaste utvecklingen i landet beaktas fram till det att rapporten läggs fram; där bör också ges direktiv om en

beredningsplan för alla delar av uppdraget inom Irak, för det fall att en försämring av säkerhetssituationen inträffar,

— de områden där politiska råd kan ges och specifika målsättningar för sådana råd och profilen för den sakkunskap som krävs för att ge dem,

— specifika utbildningskrav, exakt målgrupp för sådan utbildning och olika modellers relativa förtjänster för att ge utbildningen (inbegripet inom landet och utom landet),

— alla relevanta internationella normer (i synnerhet FN:s, Europarådets och OSSE:s normer) som bör avspeglas i utbildningsmaterialet,

— räckvidden för samarbetet med FN, i linje med EU:s och FN:s gemensamma förklaring om krishantering,

— pågående eller planerat bistånd från andra givare på områden som är relevanta för den planerade operationen,

— kopplingar till befintliga ramar för samordning av bistånd inom Irak och nationella utvecklingsramar,

— möjliga områden för uppdraget, inom och utom Irak,

— tidsplaner för utstationeringen,

— personal, logistik, tekniska krav och säkerhetskrav,

— nödvändiga faktorer för en budget avseende de olika alternativen,

— nödvändiga faktorer för utkast till avtal om status för uppdraget.

4. Expertgruppen skall föra lämplig dialog med irakiska myndigheter både på nationell och regional nivå och inom den straffrättsliga sektorn och med andra relevanta aktörer. Den bör säkerställa regelbunden kontakt med det irakiska planeringsministeriet, som har ansvar för den övergripande samordningen av biståndsinsatser. Gruppen skall också upprätta nära kontakt med Europeiska kommissionens kontor för Irak (för närvarande baserat i Amman), medlemsstaternas bilaterala program, FN:s biståndsmission i Irak (UNAMI) och FN:s utvecklingsgrupp, andra väsentliga internationella biståndsgivare och myndigheter från området.

5. Expertgruppen kommer att bestå av en liten kärntrupp som vid behov kan kompletteras med kortvarig hjälp med sakkunskap.

Artikel 3

Chef för expertgruppen och medlemmar av expertgruppen

1. Pieter Feith utnämns till chef för expertgruppen. Han skall välja ut medlemmarna i expertgruppen under generalsekreterarens/den höge representantens ledning. Chefen för expertgruppen skall rådgöra med Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik, nedan kallad KUSP, i fråga om expertgruppens storlek och sammansättning.
2. Expertgruppens chef och dess medlemmar skall utstationeras av medlemsstaterna eller EU:s institutioner. Alla medlemmar i expertgruppen skall kvarstå under utstationerande medlemsstats eller EU-institutions ledning och skall genomföra sina uppgifter och agera så att expertgruppens intresse tillgodoses. Både under och efter det att deras mandat har verkställts skall medlemmarna i expertgruppen visa största diskretion med avseende på alla omständigheter och all information rörande uppdraget.
3. Den medlemsstat eller EU-institution som har utstationerat en medlem av personalen skall vara ansvarig för att besvara alla anspråk från eller rörande denne i samband med utstationeringen. Den berörda medlemsstaten eller EU-institutionen skall vara ansvarig för att i förekommande fall väcka talan mot den utstationerade personen.
4. Expertgruppens chef skall stå i spetsen för expertgruppen och ansvara för dess ledning.

Artikel 4

Politisk kontroll och rapportering

1. Expertgruppens chef skall agera under generalsekreterarens/den höge representantens ledning och rapportera till honom. KUSP skall regelbundet erhålla rapporter från expertgruppens chef.
2. KUSP skall under rådets ansvar utöva den politiska kontrollen. KUSP skall regelbundet rapportera till rådet.

Artikel 5

Säkerhet

1. Expertgruppens chef skall – i samråd med representanten för rådets säkerhetsbyrå för uppdraget – ansvara för att de minimisäkerhetsnormer som gäller för expertgruppen uppfylls.
2. Medlemsstaterna skall sträva efter att förse expertgruppen med säker inkvartering, skyddsvästar och närskydd i Irak.
3. Expertgruppens chef skall samråda med KUSP om säkerhetsfrågor som påverkar utplaceringen av gruppen i enlighet

med instruktionerna från generalsekreteraren/den höge representanten.

Artikel 6

Finansiella arrangemang

1. Det finansiella referensbeloppet för att täcka kostnaderna för expertgruppen skall vara 1 058 000 EUR.
2. De utgifter som finansieras genom det i punkt 1 angivna beloppet skall förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för Europeiska unionens allmänna budget, med undantag för att eventuell förhandsfinansiering inte skall förbli gemenskapens egendom.
3. Kommissionen skall ingå ett kontrakt med expertgruppens chef. Denne skall lämna en fullständig rapport till kommissionen och övervakas av denna när det gäller budgetaspekterna av den verksamhet som bedrivs inom ramen för hans kontrakt. Expertgruppens chef skall vara redovisningsskyldig inför kommissionen beträffande alla utgifter.
4. I de finansiella arrangemangen skall expertgruppens operationella behov respekteras, inbegripet de som hör samman med dess säkerhet.
5. Utgifterna skall vara stödberättigande från och med datum för ikraftträdandet av denna gemensamma åtgärd.

Artikel 7

Ikraftträdande

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Den skall upphöra att gälla den 15 februari 2005.

Artikel 8

Offentliggörande

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Bryssel den 26 november 2004.

På rådets vägnar

B. R. BOT

Ordförande